

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

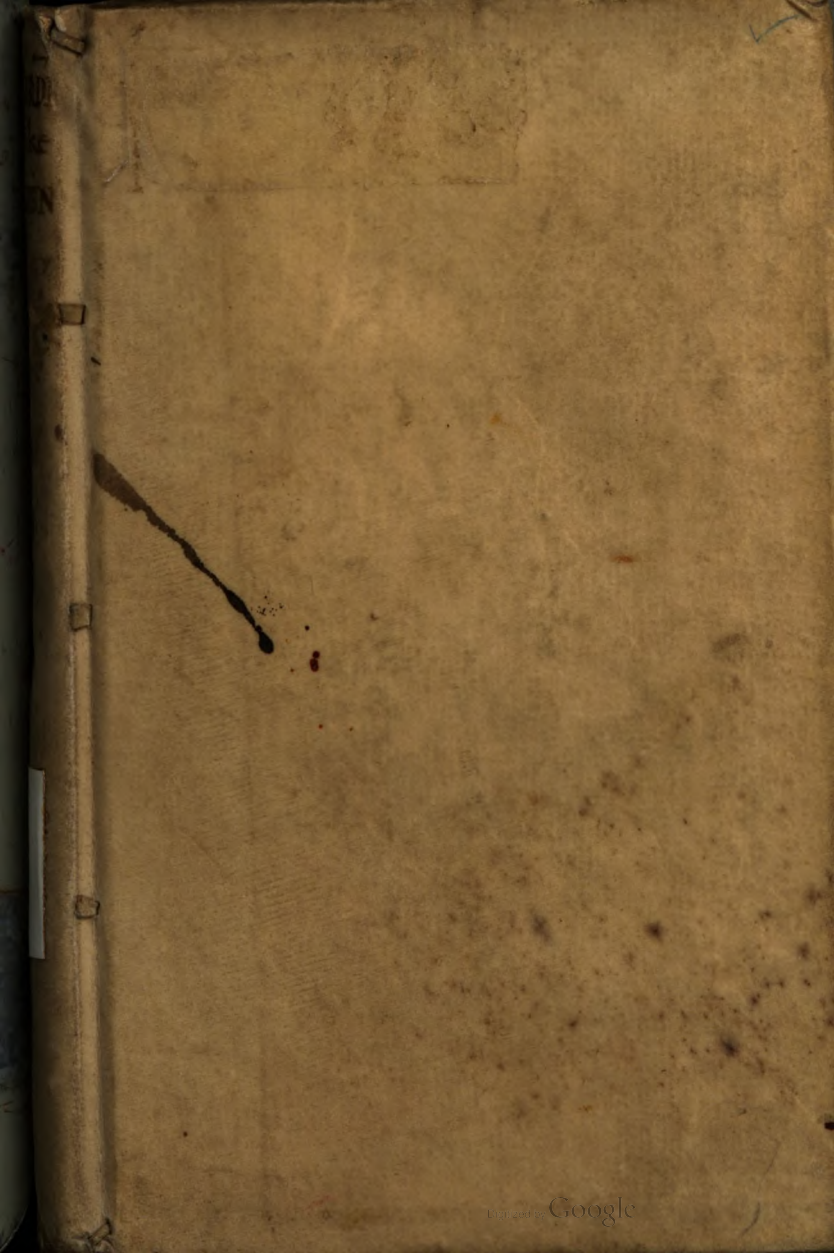
Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijk en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

Schlesinger p. 95

first ed. 1713

second ed. 1719

LIBRARY
UNIVERSITY OF CALIFORNIA
DAVIS

Schlesinger p. 95

first ed. 1713

second ed. 1719

LIBRARY
UNIVERSITY OF CALIFORNIA
DAVIS

Des
G O D S D I E N S T I G E
C H R I S T E N S
Z I E L S V E R L U S T I G I N G ,

Ofte

VERSCHĖYDE GEESTELYKE GESANGEN.

(Slaande op de

V E R H A N D E L I N G E N

Van de

G E E S T E L Y K E G O D T S D I E N S T
D E R C H R I S T E N E N .)

(Den Derden^{3.} Druk.

Vermeedert met nog eenige Gezangen ,
over de Stoffen , verhandeld in de
B E K O M M E R D E en B E V E S T I G D E
C H R I S T E N .)

D O O R
N. S. V. L.

(A M S T E R D A M ,
(By) J A C O B U S B O E S T I U S , Boekverkoper
op den Nieuwendyk , aan den Dam , 1730.

LIBRARY
UNIVERSITY OF CALIFORNIA
DAVIS

Uytgegeven volgens Kerken-order, Gevifiteerd en Geapprobeerd, door de Vifitatores van de Eerw. *Claffis* van Amfteldam, den 14de van Sprokkelmaand. 1730.

VOOR REEDEN.

Godvruchtige , en Zanglievende Christenen.

Die maar eenigzins in Godts woord is ervaren, die kan niet onbekend zyn, dat het zingen van Psalmen, Lofzangen, en Geestelyke Liederen, daar in voorkomt, als een deel van de *Geestelyke Godsdienst der Christenen*; en als een voorname Oeffening des zelve, daar toe werd aanbevolen.

Niet alleen vindt men in Davids Psalmen, de Gelovigen des Nieuwen Testaments vermaant, en opgewekt, om den Heere *een Nieuw-lied te zingen*; gelyk wy dat zo hebben, *Psalm 96: 1. Psalm 98: 1. en 142: 1.* Maar, zo zal de Heylige Apostel Paulus, aan de Heyligen, en de Gelovigen die te Ephesen waren, schryven, *word niet dronken in wyn, waar in overdaat is; maar werd vervult met DEN GEEST*; en van wat uytwerking moest dat zyn, en waar aan zoud dat blyken, dat zy zo met den Heyligen Geest vervult waren? dus, *sprekende (vervolgt hy) onder malkander met Psalmen, Lofzangen, en Geestelyke Liedeken, Zingende, en Psalmende den Heere in uw herte*, Eph. 5: 18. En aan de Gemeeynte van Collossus, die hy de Heylige, en Gelovigen Broederen noemt,

V O O R R E D E N.

in het opschrift zyns Briefs , aan haar geschreven, doet hy die zelvde vermaninge, *het woord Christi wone rykelyk onder u, in alle wysheyt.* En waar toe moesten zy dan die ervarendheyt in Godts woord aanleggen? 't moest tot stigting van malkanderen zyn; ook door 't zingen: want hy voegt 'er by, *leerd, ende vermaant malkanderen, met Psalmen, Lofzangen, en Geestelyke Liedkens, zingende den Heere, met aangenaamheyt in uw herte.* Col. 3: 16.

En zeker, het zingen van Psalmen, Lofzangen, en Geestelyke Liederen, schynt alle waare Christenen als *eygen te zyn*; Men vind by haar, een zonderlinge lust tot het zingen, en wel 't meest, tot zulke Psalmen en Liederen, die op *haar staat en gelegentheyt* passen, en met haar ziels begeertens, het *meest over-een stemmen*: hoewel de eene door een natuurlyke neyging, en ook bequaamheyt, meer werk daar van maakt, als den ander.

't Is waar, Godt te verheerlyken, met Psalmen en Lofzangen, behoord tot den *openbaren Godsdienst*: en is 'er gewisselyk een voornaam deel van; waarom de Gelovigen, ons voorkomen malkanderen daar toe op te wekken, zo horen wy haar zeggen, *komt laat ons juychen den Rotsteen onzes Heyls, laat ons zyn aangezichte te gemoete gaan met lof, laat ons*

V O O R R E D E N.

ons Hem juichen met Psalmen, Psalm 95: 1, 2. en Psalm 100: 4. leezen wy, Gaat in tot zyn Poorten met lof : met Lofzang lovet Hem, pryft zyne Name. En het is zeer vreemt, op dat ik niet zegge tot ergernis, en aanftoot, dat zommige, ook Godtsdienftige Christenen; zig in dezen niet met de lofzeggende menigte voegen; maar zig het zingen in de vergadering van Godts Volk, zomwylen onttrekken.

Maar evenwel is 't ook waar, dat Godt met ons gezang te verheerlyken, behoord tot de *byzondere*, en *gedurige* Godtsdienft der gelovigen. Gelyk men *in alle plaatfen Heylige banden* kan opheffen om Godt te bidden, zo kan, en mag men ook over al, zyne ftemme opheffen om Godt met Gezang te loven, en zyn herte voor Hem uyt te ftoorten. David, de Manna Godts herte, die ons in Godts woord voorkomt, onder die bewoordinge, dat hy *liefslyk was in Psalmen Israëls*. 2 Sam. 23: 1. Die was 'er zo opgezet, dat hy zelv in zyn omzwerven, daar zig in verlustigde, zo horen wy hem zeggen, *uwe inzettingen, zyn myn gezangen geweest, ter plaatze myner vreemdelingschappen*. Psal. 119: 54. Een en andermaal, horen wy hem zyn voornemen daar ontrent uyten; en welk was dat? dit, dat hy *den Heere wilde loven in zyn leven, en zynen Godt Psalm-zingen*,

V O O R R E D E N.

terwyl by hier nog was. Psal. 104: 33. en Psal. 146: 6. Paulus, en Silas, zittende in een naare gevankenis, geboeyt aan haare voeten, zongen daar ter middernagt, Gode nog Lofzangen, gelyk de Heylige Geest heeft laten boeken, Hand. 16: 24, 25. Dit heeft van tyd tot tyd, verscheyde geagte Mannen, Leeraren in de gemeynte Christi, ook particuliere Christenen aangespoort, om niet alleen de Psalmen op 't nieuws te rymen; maar ook verscheyden *Geestelyke Gezangen*, geschikt na de ziels gestaltens der Christenen, t'zamen te stellen; die ook met veel genoe-gen, en niet zonder vrugt nog in gebruyk zyn.

't Zal dan vertrouw ik, niet zeer te verwonderen zyn, dat deze weynige Gezangen in het ligt-komen; zo eenvoudig als die van my zyn opgestelt; dog met geen minder gedagten, als om die aan den Drukpers over te geven. Ik hadde, na dat de *Twée Dec-len van onze GODSDIENSTIGE CHRISTEN*, afgeschreven en gedrukt waren, tot myn *eygen*, en der mynen stigtinge, (als een uytspanning van gedagten) nu en dan, een dezer Gezangen gemaakt; niet denkende, dat zy oyt buyten myn huys komen zoude; dog buyten myn *weten*, zo wel als tegen myn *toeleg*; onder 't oog van goede Vrinden gekomenzynde, wierd ik verzogt, die
tot

V O O R R E D E N.

tot gemeene stigtinge, daar men my hope toe gaf, ook te laten drukken, daar ik my te gereeder toe liet overhalen, om dat men my verzekerde, dat de weynige Gezangen, die agter onze *Wedergeboren Christen*, ende den *Verloren Zondaar* zyn, niet zonder vrugt gebeezeit wierden, en men mogt wel verwagten, dat deze ook daar toe zouden dienen.

Wat daar van nu zal zyn, dat zal ik van de goede hand myns Godts wagten. Dat ik niet anders daar in beooge, als de stigtinge van myn Naasten, ben ik my zelve wel bewust; en hebbe daarom die schroom voor by gestapt, dat 'er de *Digtkundige* niet veel smaak in zouden hebben kunnen. Myn eenvoudige penne is daar toe niet geschikt; 't zal my *genoege* zyn, wanneer de Heere, uyt vrye genade daar van gebruik zal gelieven te maken, door zyn bygevoegde zegen, aan *zulke*, die meer *geestelyke zaken*, als de *regulen van de Digtkunde* verstaan.

De stoffe dezer Gezangen, durf ik my wel verzekeren, dat een Christen die God in den Geest tragt te dienen, niet onverstaanbaar, nog oneygen zullen zyn. Zy hebben den Tytel, van des GODSDIENSTIGE CHRISTENS ZIELSVRLUSTIGING; en elk der zelve, dragen het opschrift van de Verhandelingen, in de *Drie Deelen* van onze

V O O R R E D E N.

GODSDIENSTIGE CHRISTEN vervat ; niet , om dat ik die stiptelyk volge ; maar om dat zy op het hoofzakelyke van die Verhandelungen , doelen.

Ik heb drie Jaren , na het uytgeven van het *Derde en Laatste Deel* van den GODSDIENSTIGE CHRISTEN , tot welke deze *Gezangen* haare betrekkinge hebben , nog myne BEKOMMERDE ; ende daar na nog de BEVESTIGDE CHRISTEN , aan de Drukpers overgegeven.

t'Zeederd die tydt , ben ik verscheyde malen , door cenige Vrinden verzogt , om ook op elk van *die Verhandelungen* , een *Gezang* op te stellen ; waar toe ik by gelegentheyt , dat nu deze *Gezangen* moesten herdrukt werden , ook ben gekomen. Dezelve komen u , goetgunstige Lezer , met dezelve *eenvoudige Styl* , en met het zelve *oogmerk* onder uwe oogen , als de voorgaande.

Belieft het de Goedertierne Godt , dit Boekje daar toe te zeegenen , om het by u na desselfs Tytel , tot ZIELSVERLUSTIGING te doen strekken ; ende het onder het zingen , aan uw herte te doen gevoelen , en ondervinden 't geen gy zingt. Hy heeft 'er alleen de eere van.

NICOLAAS SIMONS VAN LEEUWAARDEN.

Op de Derde Uitgave,
VAN DEN
GODTSDIENSTIGEN CHRISTENS
ZIELSVERLUSTIGING.

Door
N. S. Van LEEUWAARDEN.

Godtsdienstig Christen, die uw naasten yvrig stigt,
Uw hert ten Heiligdom gewyd hebt aan uw Koning,
En hem te voet valt met uw Offer in zyn woning,
Wat is de werrelt blind! Hoe avregts onderrigt!

Die waant, uw strenge deugt quelt zig met pligt op pligt,
En 't swoegend slaven krygt slegts droefheit tot beloning;
Maar kent uw Priesterwerk, uw Scepterlot, uw Kroning,
Uw lieflyk zingen niet; 'tgeen hier uw finert verligt.

De vrome Vader, die lang grys en afgevaren
In uwen Goëls dienst, u voorlichtte op de Baren,
Stelt u met Feestgejuich tans voor de Hemelpoort.

Mogt nog die Leidsterr eens tot uw bestuuring flonkren!
Of moet de dierbre lamp zyns levens haast verdonkren,
Hy gaat van Nebo heen in vree na 's Heeren woort.

THEODORUS VAN SCHELLUYNE,
Predikant te Amsterdam.

Op der
G O D T S D I E N S T I G E
C H R I S T E N E N
Z I E L S V E R L U S T I G I N G ,

Vervat
IN DEZE GEESTELYKE GEZANGEN.

Door
N. S. Van LEEUWAARDEN.

Wie beluft is om te zingen,
Kom beschouw hier, en bezieet
Wat des Heeren Lievelingen,
Kiesen voor haar Lof, en Lied:
't Zyn de wyze wegen, gangen;
Waar door God de zynen leid.
Die ze vry maakt en gevangen,
Hen dus brengt tot Heerlykheid.
Dit kan vleesch nog bloet bevatten,
Wyl 't geloof 't alleen waardeert;
Wat men moet voor heilig schatten,
Wat tot Heil, het Heilwoort leert,

Zy

Zy die ware Godvrugt minnen,
En na't eeuwig leven staan;
Laaten oogen, harten, zinnen,
Nooit van deesen weg af gaan.
Maar vermelden al Gods daaden,
Met Gezangen waar zy zyn.
Wie met lof foo is beladen,
Proeft en smaakt alree de Wyn,
Die om hoog in't zalig leven,
Ieder ziel die hier verheugd,
Gode, Godes heeft gegeven,
Zal genieten tot zyn vreugd!

C. BOELENs.

Op des
GODTSDIENSTIGE CHRISTENS
ZIELSVERLUSTIGING,
Of
GEESTELYKE GEZANGEN.

Van
N. S. Van LEEUWAARDEN.

AL het juichen, al het zingen,
Dat zo luid keels hier geschiedt,
Om't genot der aardfche dingen,
Is de regte vreugde niet;
's Waerelds blydschap, vreugd en leven,
Geeft geen balzem voor 't gemoed,
Maar zal eer meer smarten geeven,
Gal en zuur, voor enkel zoet.
't Waare zingen, juichen, looven,
Uit een' welgestelden grond,
Daar het hart, met drift, naar boven
Slaakt de klanken uit den mond,
Die van de aard ten hemel ryfen,
Is, daar't geest'lyk oog beziet
Wat al goeds, en gunstbewyzen,
Hy van Godt zo mild geniet;
Wat een reeks van zaligheeden,
Godt in zynen Zoon bereidt,
Die zich in 't geloof beneeden,
Oeffenen in heiligheid.

δ Dit

♫ Dit kan de ziel ontvonken,
Meer dan al het waerelds goed!
♫ Dit maakt de harten dronken
En verschaft een' nieuwen moed!
♫ Dit doet een Christen bloeyen
In vertrouwen, in zyn hoop,
En als Libans ceed'ren groeyen,
Tot het einde van zyn' loop.
Christendigter, die deez' zangen
Hebt met wysheid opgesteld,
Wat al nutte zielsbelangen,
Worden in dit werk getelt!
Dat uw lied'ren, dat uw digten,
In het midden van de Kerk,
Moogen bloeyen, moogen sichten,
Wenscht myn hart aan dit uw werk.

DL. WILLINK.

Amsteldam den 11de van
Bloeymaand, 1719.

Op

Op der
GODSDIENSTIGE CHRISTENEN
ZIELSVERLUSTIGING.

Door
N. S. Van LEEUWAARDEN.

HEf nu hert, en stem, en oogen,
Met al't innigst ziel vermogen,
In verliefde eerbiedigheid,
Vry ten Hemel, Heemellingen,
Hier is u een stof tot zingen,
Keurlyk naar u hert bereit.

Hier zyn beede, en liefde zangen,
Net geschikt om't Zielsverlangen
Uyt te drukken naar Gods Zoon.
Hier, hier leertge op alle wyfen,
Gods genade en liefde pryfen,
Als verheemelt voor den Throon.

Zaal'ge Zielen, die de zoetheit
Smaakt, van Jesus liefde en goetheit,
Zing hier, juich, verhef dien Helt,
Met een rein en vry geweeten;
Maar wilt hem ook niet vergeeten,
Die het t'zamen heeft gestelt.

ISAAK DUSART.

Op

Op der
G O D S D I E N S T I G E
C H R I S T E N E N
Z I E L S V E R L U S T I G I N G ,

Door
ZOETVLOEYENDE, ZAAKRYKE, en
ZIELOPWEKKENDE GEZANGEN.

Van den Eerwaarden
N. S. VAN LEEUWAARDEN.

O Keurelingen Gods, Messias Naamgenooten,
Die als zyn zeegen-stoet,
Met Vreugden Oly van den Geest, zyt overgoten
Uyt 's Heilands overvloed,
Op dat gy dus Gezalvd tot Koningen, Propheeten,
En Priesteren, naar Hem ook *Christenen* zoud heeten:

Is niet de Liefde dienst van Salems Heer en Koning,
Uw lust, vermaak en eer?
Dien gy Hem wel uyt vrees' voor straf, of om beloning?
O Neen! die zaal'ge Heer
Is enkel om zig zelv. uw *Dienst*, en Lievde waardig,
De zalving van zyn Geest, maakt u daar toe wilvaardig;

Is 't zoo niet Sioniet? Och jaa! had ik maar kragten,
Maar 't logge en zondig vlees
Verhinderd my, als ik het goede wil betragten;
He! aas! wat raad? ik vrees,
Ik vrees dat al myn *Dienst* Jehovah zal mishagen,
Ach! hoe werd ik nog eens van't zondig vlees ontlagen?

Dus

Dus klaagd, dus zugt Godts Volk; waar hoordmen Lof-
Gefangen?

Waar ziet men vreugd bewys?

'tSchynd of hun Harp en luyt, thans aan de Wilgen han-
gen;

Ey Sions-kind'ren rys,

Rys Fedelmoedig op, ô't Hooft en Hert na boven!

Dien Godt met vrolykheid; wilt steeds syn Deugden loo-
ven:

En zoud gy niet? wel hoe! den waereldling mogt mee-
nen,

Het *Christendom* bestond

In altyd Troosteloos te klagen, zuchten, steenen,

En dat voor u geen grond

En reeden was, om met een blyde Geest te zingen,

Ja in den Godt des Heyls, volvrolyk op te springen:

Vind ge uwe Ziel vermoeyd in 't Dal der Moerbeyboo-
men?

Ziet daar, de Troost-fonteyn

Vuld Beekskens op, die met haar Kristallyne stroomen

Tot *Ziels-verkwikking* zyn.

Op dat 't aëmechtig hert op Sions weg mogt rusten,

En in dat Tranendal zig zeive in Godt *Verlusten*:

VAN LEEUWAARDEN, die Man, die van Godt heeft ont-
fangen,

Een volle zeegen-vloed,

Die stopt syn Beekskens niet: maar laavd door *Heyl'ge*
Zangen,

't Heyltogtige gemoed:

Dat is den eygen aart van Godts Genaade stroomen,

't Geen *nyt* en door Godt is, moet weeder tot Godt koo-
men:

Dus

Kom dan vermoey de ziel, by deeze Beek wat rusten;
Al wat gy hier ervaard
Is wonderlyk geschikt, om *Zielen te verlusten*!
Hier vind ge't Soet gepaard
Met Zielen-Artzeny! 't Vermaak verschaft hier Voor-
deel!
Voor die't naar eys van Tyd en staat, gebruykt met oor-
deel;

Hier doet aan't Oog zig op, een Gulde Deugden-
schakel!

Hier werd *de Godsdienst-plicht*
Der Christenen, geboud op't Godtgewyde Orakel!
Hier werd by waarheyds licht,
Het *schyn* van't *zyn* geschikt! Hier kan met Zonne-
straalen,
Gods Volk, haar eygen Beeld, volleevendt af zien
maalen!

Hier leerenze, in den Dood haar Zielente vertrouwen,
In Goël Jesus hand!

Hier konnenze (als Godts knecht, van Neboo s'kruyn)
beschouwen,

Het Heemels' Heylig-land!

Ja hier werd 't Zielen-oog, (schoon door een duyft're
reeden)

Op 't heuchelykst gevoed, met loutre Seldzaamheeden!

O! 't nooyt volpreezen Heyl, de volle glory schatten,
Door 's Heylands Dood bereyd,
Staan hier, zo ver het brein eens Sterv'lings kan be-
vatten,

Op 't klaarst ten thoon gespreyd!

Wiens herte word niet door 't vertoog diër schoone
glanssen

Doorgloeyd, ja opgevoerd tot 's Heemels blauwe
transsen?

* *

Wel

Welaandan, Heylig Volk, eens vrolik opgezongen !

Hier vind gy keur van stof,

Verlustig hier uw Geest ! Bral uyt met blyde tongen ,
Des Heemelmkoonings Lof !

Dat is recht Heemelwerk ; Jehovah werd daar booven
In volle Vreugd *gediend* ; door 't driemaal Heylig
looven ;

't Zy ook Uw hoogste Doel ; laat niets uw Geest
beteugelen ,

Ey voer haar veel om hoog

Op Keur van zangen , als op Seraphyne vleugelen ,
Tot booven 's Heemels boog !

Dien Godt van nu af aan , al naar de trant der Engelen ,
De Halelujahs , zult ge ook eeuwig met hun strengelen .

Heb dank , Geachte Man , zoetvloeyend , geestryk
dichter ,

Voor 't Puykschrift van uw hand !

In 't *Zielsverlusten* , toond ge u zelve een Zielen slichter ,
Gy slicht een Heemelbrand

In meenig killig hert , ey gaat al voort in 't slichten ,
Gy zult met grooter glants , in glory Eeuwig lichten .

Jehovah , die de Dood , naar 't Eeuwig Welbehagen ,
Nog onlangs heeft belet ,

Uw nutte leevens-draad op 't Krank-bedde af te
knaagen ;

Wil uyt der hoogten , met

Hernieuwde geesten kragt , in de Ouderdom u sterken ,
Om voor zyn groote Naam , veel goeds nog uyt te
werken .

JOANNES HANCOCK.

Op

Op der
GODSDIENSTIGE CHRISTENS
ZIELSVERLUSTIGING,
Of
GEESTELYKE GEZANGEN.

Door N. S. V. L.

Godsdienstig Christen Volk, die't Aardryks eynd
bewoonen,
Die Ziels-verlusting vind, als gy den roem, en eer
Van den Regtvaerdigen, met zang vermeldet; leer,
Leer wand'len Zions weg, met heyl'ge vreugde-
tooncn :

Kom aalt heyl geerig hert, op deeze Ziels-banketten,
Hier 's edel nageregt, wel keurig opgediit,
't Is teerkost op den weg des leevens, die niet mist
Om de Eeter, sterkte en vreugd, in 't wand'len by
te zetten.

't Schynt Ruths naleezing wel, op de Oogst van dierb're
waerheyt,
Die ons 'deez' Waarde Man heeft uyt Gods Woord
gedeeld,
Als Hy de Godsdienst heeft na 't leeven afgebeeld,
Uytlokkend' voorgesteld, met middag zonne klaer-
heyt.

Ziet hier 'deez' noefte bye, uyt all' die zoete bloemen
Nog honig zuugen, voor 't van God verwydert hert,
Zielsbalzem die verquikt, vervrolykt, en in smert,
Of welgemoed, den Heer, ja in den Heer, doct
roemen.

Dus delgt hy uyt, dien blaam, als waar' het Gode leeven
Naargeeltig, daar de Heer ontmoet die vrolyk zyn,
Het koorn moest 't Jong'lingschap, de Maagdenry
den wyn.

Doen spreken, stomme zelfs, God juychend' groot-
heyt geeven.

Gebruyk uw voorregt dan, ô's Heeren Gunstelingen;
Den inhoud van uw zang, zy Gods inzettings leer,
Die held're Noortsterr, die het duyter ziels oog meer
Verligt, dan 't Zonlicht de Aard', en ruyme hemel-
kringen.

Dit Werk, myn waarde Vriend, lokk' zondaars,
om te treden

Op's heylwegs heug'lyk pad, het spoor Gods Bont-
volk aan,

Om te doen blyken, dat s'hun weg met blydschap gaan;
Dewyl die voor hun is vol lieflykheyt, en vreede.

Wagt dit vry in geloov, gy hebt bereyds veel zeegen
Op 't liefde werk gezien, die goeden geur verspreyt
Zig nog, na by en verr', waar door ge een Raads-
man zyt,

Ja Voorbeeld, die ons leerd, met vreugd gaan in Gods
weegen.

O wakker Akkerman! uw loon zal in den Hemel
Ook groot zyn, uw talent legt gy op woeker aan,
Getrouwe Dienstknecht, als ge uw werk hebt afgedaan,
En aan uw voeten laat al't ondermaans gewemel;

Zult gy, (als een die veel regtvaardigde) zeer praalen;
Gelyk een Flonker Sterr, vol luyfter, voordien throon,
En zingen 't eeuwig lof, van Vader, Geest, en Zoon,
Op de Eng'len toonen, in des Hemels Gloryzaalen!

JOAN LUBEEX.
Op

Op der
 GODSDIENSTIGE
 CHRISTENS
 ZIELSVERLUSTIGING,
 Of
 GEESTELYKE GEZANGEN.

Van myn waarde Oom
 N. S. Van Leeuwaarden.

KOm hier Godtvrugte ziel, die door uw lieflyk
 zingen,
 Zo dikwerv hert en stem, door 't Wolkendrift doet
 dringen;
 Zo dat het weedergalmt, in 't Heylig Eng'len Choor,
 Hier vindt gy keur van stof; hier vindt gy iets waar door.
 Uw hert vervrolykt wert: span nu de schelle snaaren,
 Wil nu de *bovenzang*, met haaren *grondstem* paaren:
 En waarom zoudt gy niet? dus waft gy af die blaam,
 Dietog de waereldt legt, op hun die Christi naam
 Belyden, als of zy staag treurig gingen klagen,
 Toon hun het teegendeel; ach! of zy nog eens zagen,
 Dat Christi Ervvolks vreugd, altoos *bestendig* is,
 En hun een voorsmaak is, van 's Heemels Ervenis:
 Gebruyk daar toe dit werk, u heuchlyk opgezongen,
 Niet door des Hengstenbrons vermogen; maar ont-
 sprongen,
 Uyt Siloams Fonteyn, die *altoos* opwaarts welt;
 Des is't geen wonder Oom, schoon gy * *veel* jaren telt,
 Ja daar het onlangs nog zo droevig stondt geschapen,
 Dat elken ogenblik, ons dreygden u ontslapen;
 * Een en t'zeventig. ** 3 Dat

Dat ge *aansondts* weeder dit uw Zangstuks * *derde Stuk*,
Tot onzer herten vreugd, ons meed' deeld door den
druk;

God wil geagte Oom, uw zugt tot stigting zeeg'nen,
En die, dermaten met zyn Vader gunst bejeeg'nen,
Dat daar door 's zondaars geest, zeer zoet *gebogen* werdt,
Om met des Hoeren Volk, in blydschap tong en hert
Te voegen; en dat ook zyn dierb're Keurelingen,
Hun voorregt, *meer en meer gebruyken* door het zingen;
Zy zyn een Hoofdsom tog, met die volzaal'ge Schaar,
Die vlek loos voor den Throon, niet ander doen, als daar
God steeds te roemen, als met Seraphyne tongen,
Des moet zyn lof, ook hier reeds van hun zyn gezongen.
God doe u allesints, veel vrugt zien op uw Werk,
En brenge u eens hier na, tot boven 't Heemels-zwerk!

* Zynde het *Eerste, en Tweede stuk van dit Werkje*, voor
deszelus Krankheyt reeds gemaakt.

SIMON VAN LEEUWAARDEN.

Den 17 Juny
1719.

Des

Des
G O D T S D I E N S T I G E
C H R I S T E N S
ZIELSVERLUSTIGING.

1ste Deel.

P S A L M X C V : 1.

Komt laat ons den Heere vrolyk zingen.

PSALM XXXIII: 1.

*Gy Regtveerdige zinget vrolyk in den Heere ; Lof
betanmt den Oprekten.*

Der
CHRISTEN VERPLIGTING,
 Om
GODE WELBEHAGELYK TE
DIENEN.

Te zingen als ,

Ziet daar , ziet daar , daar &c.

1.
O Christen / die de Euangelij dag /
 Dooz 't lot van uw geboort beschouwen mag /
 Die zaal'ge tyd / van 't wensb're nieuw Verbond /
 Geplaatst in dat / dat te veroud'ren stond.

2.
 Wat baat het / zo men in dit Koningryk /
 Zo zeegenryk / en onbetweegelyk ;
 Niet als een waar geregtigt onderdaan /
 Dooz weergeboorte ook is ingegaan.

3.
 Dat is myn heyl / dat God my dooz zyn kragt /
 Opmagtig in zyn Ryke heeft gebragt /
 En 't herte boog / om in gehoozzaamheyt /
 My t' onderwerpen aan zyn wys beleet.

4.
 Ach mogt ik nu / dat is myn Zielen lust ;
 Daar in alleen / vind ik de ware rust /
 Van nu af aan / dat Heylgoed / trouwen bast
 Behouden / zo als my Gods woord belast.

A

Mogt

2 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

5.

Mogt ik gebod aan eppen zin en wil /
Af hangelyk van God / en alzing sta /
Met allen ernst / behaaglyk mynen Heer /
Ten dienste staan ; en noopt my zelve meer !

6.

Zo teeder / en met eerbied eben slaag /
Zorgvuldig / hoe 'k in alles naar 't behaag /
Van Hem / die ik (ik zeg 't met hert en al)
Alleen behoor / en eeuwig blyven zal.

7.

Geen Israëlyt / geen vroom verwagteling /
Was meer verbonden / om in alle ding /
In volle ernst / gehoorzaam aan 't gebod ;
Zig te verlusten in den dienst van God.

8.

Als ik / die nu / niet meer en word belast /
Aan 't geen / aan 't Oud Verbond was breekløos vast /
Die nu maar in den Geest , en in al 't geen /
Maar geestlyk is ; God dienen moet alleen.

9.

Daal Heer'ge Geest / die God zo meenigmaal /
Aan 't Nieuw Verbond heeft toegezept ; Op daal
Met stromen neer / en maak my tot Gods lof /
Te worden als een welgewatert hof !

10.

Dat ik met vrugten der gerechtigheyt /
Verbult ; zo toon dat ik ben ingelept /
In 't Koningryk / daar d' onderdanen t' zaan /
Maar leeven tot den roem van 's Heren Naam.

De

De
GEESTELYKE
GODTSDIENST DES HERTEN.

Te zingen als,

Wat woeld de wereldom Gc.

1.
Die maalt gelukkig / die bymoeedig kan betupgen /
Dooz God / die 't binnenst / van des menschen herte kent /
Dat hy het dooz syn Geest / kwam lieffelyk te buigen /
Tot synen dienst / waar aan syn Ziel nu is gewent.

2.
Geen Godsdienst / hoe die blinkt / en kan dog God be-
hagen /
Als die in 's menschen Geest / syn Wel / en Springbron
heeft /
Daar al de ziels-vermogens God syn opgedragen /
Die leeft Godsdienstig / die alleen maar Gode leeft.

3.
Dan leeft men Gode / als verstand / en wil / en kragten /
Zo werkzaam syn in God / en naar syn wil / en Wet :
Dat al den toelag is / bymoeedig te betrachten /
't Geen 't Heplig voorschijft / ons ten rigtsnoer heeft ge-
zet.

4.
Uw goede Geest / Heer Christus / die 't genade leeven /
Bymagtig in myn hert / aanbanklyk heeft gewoogt ;
2 Beziel

4. DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Beziel my tog geheel / en doe my blyken geven /
Dat ik uw eegen ben / en tot uw dienst gekogt.

5.

Heers in myn hert en geest / en wil daar nimmer dulden /
Jets dat u wederstreeft / maar 't zy u onderdaan /
Verzoen en delg tog uit / de reets gemaakte schulden /
En doe myn Geest / voortaan met nieuwe kragten aan

6.

Om u gants toegewyd / zig byzoph te verlusten /
In uwen dienst ; die dog is 't leeven van myn Geest /
Dus werkzaam in uw dienst / is 't waare Ziele rusten /
Dus is men in den Geest, al is men niet ontvleest.

7.

Zo vangt men hier al aan / het eeuwig zalig leven /
Dus is men ook in staat / om 't lichaam tot Gods Eer /
Te beezigen / en tot zyn dienst / en lof te geven /
Gelyk zy behde / ook behooren aan den Heer.

8.

Geef my daar toe uw Geest / o Heer gy kuntze geven /
Betamelijk uw Eer / dewyl uw Zoon / de Wet
Voldaan heeft / om aan hunden Geest ; en 't wenslyk
leeven /
Te schenken / die Gy hem ten Erfdeel hebt gezet.

De

De
OEFFENING DES GODSDIENSTES
 DOOR HET LICHAAM.

Te zingen als, *Psalms* 33.

I.
Wat is het Chzistendom verheeben /
 Nu 't waardig Priesterschap / niet meer /
 Van Levi kam maar word gegeven:
 Maar dat elk die gelooft deez' Cere /
 Nu werd toegewezen /
 Dat hy zonder breezen /
 Als een Priester mag /
 Tot die Altaar naad'ren /
 Daar men d' Oude Naad'ren /
 Niet toe naad'ren zag.

2.
 Niet om te slagten / of te off'ren /
 't Geen reed'loos is / 't zy Rund / of Lam /
 Of Corteldup / of jonge Doff'ren;
 Of iets dat van den Akker kwam:
 Maar die zig zal dragen /
 Als de beetre dagen /
 Leert der Chzisten Schaar;
 Moet zig zelv den Heere /
 Stellen tot zyn Cere /
 Als een offer daar.

3.
 Een Chzisten die zal Priester heeten /
 Die is dat in 't verborzen niet /

6 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Heen / dat kan haast een pder weeten /
Die maar zyn doen en wandel ziet ;
Hy in 't woord erbaren /
Steld als d' offeraaren /
In den ouden dag /
Hunne gaven deden /
Du zyn's lichaams leeden /
Als men doemaals plag.

4.

Hy schaamt zig niet / geheel des Heeren
Te zyn / in wat hy spreekt of doet /
Het is zyn blydschap / en zyn Eere /
Wat hy nu met een reyn gemoet /
God gants opgedragen /
Mag getuig'nis dragen /
Wat verandering /
't Maakt in doen en handel /
In de taal / en wandel /
Daar God werk aanbing.

5.

Wil Heer / myn hert / en geest vernutwen /
Ten heyl'ge Priester / om voortaan :
Myn lichaam tot uw dienst te stuwten /
En als een offer daar te staan ;
Om my dus te dragen /
Naar u welbehagen /
Ziel / en lichaam bepd /
U ten roem gegeeven /
Om voortaan te leeven /
Door uw 's Geests gelepd

Des

Des
CHRISTENS GODSDIENST.

Gerigt
NAAR ZYN BELYDENIS.

Te zingen als,

Heylge Jezu Hemels voorbeeld &c.

1.
Die Jehovah regt zal eeren /
En Hem is toegewyd :
Noem Hem slegts niet Heere / Heere /
Maar doe 't geen Hy belpd ;
Die Gods dienstmaagt is / of knecht /
Moet zo wand'len als Hy zegt /
Heplig Heer / Heplig my /
Doet my doen 't geen ik belp.

2.
'k Zeg / 'k geloob' in God den Vader,
Ik van zyn kind'ren ben :
Des ben ik Hem zeker nader /
Als van te vooren ; en
Liefde / Eer / gehoorzaamheit /
Du tot myn verplichting leyt /
Heplig Heer / Heplig my /
Doet my zyn / 't geen ik belp.

3.
Ik geloob' in God den Zoon,
Zeg ik / Hy is myn Heer ;

8 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Die in my is komen wone /
 'k Ben nu myns zelfs niet meer;
 Maar myn Jezus eegen erf /
 't Zy ik leeb / of dat ik sterf /
 Heplig Heer / Heplig my /
 Doet my zyn 't geen ik belp.

4.

Als ik in God Geest gelobe /
 Ben ik niet als wel eer /
 Maar door God herbaart van hoven /
 'k Heb 't zeegel van myn Heer /
 Daar door dat ik blyken doe /
 Dat ik hoor myn Jezus toe /
 Heplig Heer / Heplig my /
 Doet my zyn 't geen ik belp.

5.

'k Ben ten leeven uptberkoren /
 Een lit van Chyristi Kerck /
 'k Heb hem eeuwig trouw gezwooren /
 Ik draag zyn Beeld / en merk;
 Jezus / als myn Hoofd / en Heer /
 Leest in my / ik zelf niet meer /
 Heplig Heer / Heplig my /
 Doe my doen / 't geen ik belp.

6.

Al de goed'ren duur verworben /
 Door 's Borgs gehoorzaamheit /
 Zyn de myne / 'k ben gestorven /
 Als hy ten kruys gelept /

map

Op van schulden maakte vry /
En der zonden heerschapp /
Heplig Heer / Heplig my /
Doet my zyn / 't geen ik help.

7.

'k Wagt naar Ziel / en lichaam bejde /
Een volle zaligheid /
Dit doet my / myn zelf bereyden /
Tot zo een eeuwigheit :
Dat myn Heer / my binden mag /
Onbestraflyk in zyn dag ;
Heplig Heer / Heplig my /
Doet my zyn / 't geen ik help.

8.

Doet my steeds tog Heplig leeven /
Naar myn Belydenis ,
Laat die steeds het rigtsnoer geeven /
Van 't geen behaaglyk is /
W / die 'k doo? myn God erken /
En geheel verschuldigt ben ;
Heplig Heer / Heplig my /
Doet my doen / 't geen ik help.

10 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

De

OPENBAARE GODSDIENST,

De

VERLUSTIGING DER ZIELE.

Te zingen als,

Psalms 100. Of d'Onnoosle Ziel &c.

1.

Ach Heer! hoe lieflijk is 't en goet /
Wat geeft het rust in myn gemoet /
Zo in uw Beedehups te gaan /
En voor u aangezigt te staan.

2.

Mijn Ziel agt dat geluk veel meer /
En ziet daar in veel groter Eer /
Als een dien 't in een grootse staat /
Hier naar zijn wens in alles gaat.

3.

Dat is mijn God / dat eeneding,
Dat grote / daar ik zonderling /
Na pozen zal / zo lang ik leef /
En u mijn Ziel weer overgeef:

4.

Dat ik gerust mag heene gaan /
Ter Hepl'ge plaatze / daar gy aan
Uw Volk / uw wil en woord ontdekt /
En daar gy in hun hert verwekt

En

5.

Een pverbuut / om dooz Gebeen /
Eendragtig tot uw Ahzoon te treen /
Langs 't pad gebakent dooz het bloed /
Dat vooz haar schulden heeft geboet.

6.

Om met uw Volk / met mond en hert /
In God te juichen; dat het wert /
In 't heplig Hemelchooz gehoozt /
En met den Eng'len maakt accoozt.

7.

Dat d'Wardeling / die God niet kent /
Die maar aan 't zienlk is gewent /
En noopt gesmaakt heeft aan't gemoet /
Het waare Ziel-verzadend goet.

8.

Geen lust / geen schoont' / geen Cere ziet /
In 't geen myn Ziele hier geniet /
Wat wonder is 't? my is 'teen poozt /
Des Hemels / die myn Ziel bekoozt.

9.

Dat maar uw Geest, uw Woord verzel /
O Goede God! myn leebens-wel /
Hier is het vooz myn Ziel zo goet /
Die bind hier / dat haar gants voldoet.

10.

Ach dan! ik zeg het nogmaal / Heer /
Dat eene ding / dat ik begeer /
Is / dat ik al myn 's leebens dag /
In 't heuchlyk Beed'hups wonen mag.

De

12 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,
De
OPENBAARE GODSDIENST,
In
EENDRAGTIGE GEBEEDEN.

Te zingen als, *Psalms* 77.

I.
HEplig / driemaal HEplig Heere /
God vol Majesteit / en eere /
Wonend' in 't onnaakbaar ligt /
Duld Gy dat een zondig wigt /
Tot u HEpl'ge Throon mag treden /
Met bezoedelde Gebeden;
Ja Gy duld het gunstig Heer /
En verwaardigt hem nog meer.

2.
HEplg' hem zelven komt te noden /
Tot uw Throon; o God der Goden!
Zondaar (zegt gy) roept my aan /
Blyb niet in uw armoed staan /
Wees tog over gene dingen /
Moed'loos doo? bekommelingen /
Stort maar wat op 't herte ligt /
Dy? uyt voo? myn aangezicht.

3.
Niemand heeft daar in te schromen /
Als gy doo? den Zoon maar komen /
't Goe=

't Goede werd dien niet ontweert /
 Dien het in zyn Naam begeert :
 Heer / is eenen Beed zo kragtig /
 Wat is 't dan / wanneer eendragtig /
 Een geheele meenigt' t' zaam /
 Komt aanroepen uwen Naam.

4.

Ach ! dat maar uw Geest ons deede /
 't Zaam bereent in liefd' / en bjerde /
 In geloove als een vloet /
 U aanlopen ; en 't gemoet /
 Dooz uw eegen Geest ontsteeken /
 Als een blaimme upt mogt breekken /
 Zig verlatend' op uw Woord /
 Dat g' uw'g Volkis Gebeden hoort.

5.

Wat zoud dat geloob ook weere /
 Immers zpt gy 't Heere / Heere /
 Die dooz 't woord van uwe magt /
 't Gants heel-al / hebt voortgebragt /
 Als wy 't op uw hulp maar wagen /
 En ons geven zo te dragen /
 Zal 't wel blyken t' aller tpt /
 Dat gy nog dezelve zpt.

6.

Die het lieve ligt deed komen /
 Doe 'er niet en wierd vernomen /

Als

14 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Alleen naare duysternis /
Uwe hand / o Heer! die is
Niet verhoort / nog ook uw trouwe;
Op zult ons het woord wel houden /
Dat waar twee of drie / tezaam
Stemmen; om in Christi Naam /

7.

U te bidden; dat Op eeben /
Dit hun mildelph zult geeven /
En al 't geen ten goede strekt /
Heemels Vader! Op verwekt
Van uw Geest / om zo te bidden /
Wees / en werk zo in ons midden /
U nabijheit is zo goet /
Zaal'ge die Op zo ontmoet!

Het

G O D S D I E N S T I G H O O R E N D E S W O O R D S.

Te zingen als,

Psalms 100. Of d'Onnoosle Ziel &c.

Roem / o myn Ziel! met vrolijkheit /
Des Heeren goedertierenheit;
Die aan het arm rampzalig wigt /
Dat geen begeerte had nog ligt /

Om

2.

Om 't Heylpadt / dat ten leeven leyt /
t' Erkennen; en zyn Zaligheid /
Te zoeken / hun dat openbaart /
In 't woordt / dat haar zyn wil verklaart.

3.

En of dat nog niet was genoeg /
God zend zyn knechten laat / en broeg /
En deezer wel een gantse Schaar /
Die's Heeren Heylweg hun zo klaar /

4.

Wanlopzen; dat het kenbaar wert /
Wan elk die maar een Leerzaam hert /
Schoon zeer eenvoudig / in zig heeft /
Wyl 't aan de segte wysheit geeft.

5.

O! Ging men met zagtmoedigheid /
't Doooroordeel gants zynd' afgeleit /
Daar 't Heylig Beedehups / om daar
Geen mens alleen te hooren; maar

6.

God zelv' / en zat men daar dan neer /
Als aan de voeten van den Heer /
Om zo te hooren upt zyn mond /
Wat ons te doen / en laten stond.

7.

't Is Gods / en niet der menschen woord /
Dies zie elk toe / hoe dat hy hoord,
Men zit daar onder 't Heylig oog /
Van Hem / die wel in 't Heylig hoog

Zyn

8.

Zyn Chzoon heeft; maar ook wonen wil /
 By dien / die needrig is en stil /
 Een Speenelings gestalte heeft /
 En voor het heplig Heplwoord beeft.

9.

En met een geesteljk gezigt /
 De waarhept / by Gods eppen ligt /
 Beschouwende; voelt dat zyn hert /
 Daar door vernieutwt / en Heplig wert.

10.

Gewillig / moedig om te gaan /
 De weg / die 't woord wipst in te slaan /
 O Zaal'ge! daar Gods goede hand /
 Het eeuwighblyvend' woord inpland.

11.

O Hoogste Leeraar! die zo leert /
 Dat gy den sterbling / voedt / en keert /
 Daar 't rigtsnoer / van het leevens woord /
 Van my zo meenigmaal gehoozt.

12.

Uw Geest, blyb met uw woord gepaart /
 Uw goede hand my tog bewaart /
 Dat my 't den boze noot ontroof /
 Maar strek tot sterking van 't geloof.

13.

En tot bevoord'ring van de deugd /
 Om zo myn pad / in breed' en vreugd /
 Te loopen / tot uw roem / en Eer.
 Dit zy also / ja Amen / Heer.

Het

Het
GODSDIENSTIG
AALMOES-GEEVEN.

Te zingen als,

De liefde voort gebragt, enz.

I.
De liefde die ik moet /
Mijn mede meng toedragen /
Is dan maar regt en goet ;
En naar Gods welbehagen /
Als ik my zelven / aan
Den Heer eerst heb gegeven /
Om Hem ten dienst te staan /
Ja Hem alleen te leeven, te leeven / te leeven / te leeven.

2.
Zo 't niet spruht upt dien grond /
Al scheen ik met ontfarmen /
Al wat my dierbaar stond /
Te deelen aan den Armen ;
't Was alles maar om niet /
En walg'lyk voor den Heere /
Al schoon het aan my liet /
De Naam van lof en eere / en eere / en eere / en eere.

3.
Die loon / en meerder niet /
Heeft men daar op te wagten ;

B

Die

18. DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Die dan wat verder ziet /
Die zoek daat na te tragen /
Dat hy in 't geen hy geeft /
Dan nooddyft / of beynogen /
Toon dat hy Gode leeft,
Diens Eer hy moet beogen / beogen / beogen / beo-
gen.

4.

Dan is 't genadenwerk,
Dan kan het God behagen;
Dan dyaagt het 's Geestes merk /
En schoon 't geen menssen zagen /
En daarom 't pyzen mist /
Is 't dog geen nutloos zaapen /
By God 't wel kennelyk ist /
Die zal de byugt doen mapen / doen mapen / doen ma-
pen / doen mapen.

5.

Gelukkig die gewis /
Die met al 't zyn den Heere /
Overgegeeven is /
Zo dat hy tot zyn eere /
Zig selv', en 't al bezit /
En enkel zoekt te leeven /
Dooz God, die 't doel / en wilt /
Is daar hy na wil streeven / wil streeven / wil stree-
ven / wil streeven.

Her-

6.

Herborm my daar toe Heer /
 Ik wil my zelf' niet wezen /
 Nog zoeken eygen Eer /
 Uw' Naam zy maar geprezen ;
 Al 't myne hooft U toe /
 Ik geef' U / 't uw' maar weeder /
 Als ik iets booz U doe /
 Dat leg ik booz U needer / U needer / U needer / U
 needer.

7.

Als iets myn God / daar Gy /
 Uw gunst in geest te leezen /
 't Is Eers genoeg booz my /
 Dat ik uw' hand mag wezen ;
 Werk in / en dooz my / Heer /
 Zo lang ik hier zal wonen /
 En laat ik uw Eer /
 Myn doel tog alpt tonen / tog tonen / tog tonen / tog
 tonen.

20 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,
GODSDIENSTIGE BETRAGTINGE

Des

HEYLIGEN DOOPS.

Te zingen als, *Psalms* 100.

Z^{1.}o dja als ik hier 't ligt zag Heer /
Hebt gij mij tot uw dienst en Eer /
Beteekent met uw eegen merk /
En toegeëpgent aan uw Kerk.

^{2.}Mijn Ouders gaben my aan U,
En zelden Heer, dat kind is nu /
Het uwe, dat U met ons hert /
Voer eeuwig opgedragen wert.

^{3.}Dzie-eenig God! Gy neem het an /
En toon eens vroeg daar blyken van /
God Vader, maak het tot uw kind /
God Zoon, toon dat gij 't hebt bemint.

^{4.}God Heyl'ge Geest, weérbaar het tog /
En al 't onreypne daar het nog /
In legt: Ach wasch dat alles af /
't Werd uwe, 't geen gij ons eerst gaf.

^{5.}Dat toen mijn Oud'ren deen voor mij /
Dat maakt mijn herte nu nog blij /
'k Verhaal / 'k hernieuw het meenigmaal /
En 't is mijn eegen hertentaal.

Mijn

6.

Mpn Bonds God / 't is mpn hoogste Eer /
 Dat ik my zelve nu niet meer,
 Maar d'uwe zpn mag / en voortaan /
 In uwte gunst mag blijven staan.

7.

Mpn naam, die 'k in den Doop ontfing /
 Erinnert / hoe ik onderging /
 Den Eed des Bonds, om in uw Wet /
 Te wand'len met een vaste tret.

8.

Uw Geest / maak mp daar toe bequaam /
 Die maak / dat als ik maar mpn naam /
 Herdenk / dat ik dan als uw knecht /
 Betragt de plicht die op mp legt.

9.

En wat ik doe, en waar ik ben /
 Doe blijken dat ik nu erken /
 Mpn zelv niet meer te wezen; maar
 Een van die uptverhoozne schaar.

10.

Dien Gp verzeegelt met uw Beeld /
 En dat het nimmer mp verbeeld /
 Dat ik U dien; maar steeds verblijd /
 Erken / dat Gy de myne zpt.

11.

Uw Geest / de Geest der Heerlykheyt /
 Rust tog op mp; dat zpn geleyd /
 Zo blij in 't geen ik doe, of den,
 Dat elk, mp / als een Christen ken.

Der

GODSDIENSTIGEN

G E E S T E L Y K E D O O P ,

Ofte

DE VRAGE EENER GOEDE CONSCIENTIE
TOT GOD.

Te zingen als, *Psalm 68.*

H^{I.}et is geen Doop / die Christen maakt,
Geen Doop / die aan de ziele raakt /
En van haar vuyl kan wassen:
En strekken tot behoudenis /
Die slegt's maar dooz het Water is /
Al waaren 't gantse plassen;
Die Doop draagt meenig op zyn hooft /
Die nog herbaart is / nog gelooft,
Die onreyn is gebleeven /
Gelpk hy in de waereld trat /
Dat upterlyke waterbad /
Geest geen inwendig leeven.

^{2.}
Die Doop / die tot behoud'nis strekt /
't Nieuw leeven in de ziel verwekt /
Dooz 't offer van Gods Zone /
Zyn bloed / en Geest te zaam verknogt /
Werd aan des Dooplings ziel gebogt /
Die daar dooz komt te tonen /
Dat hy des Heeren eygen is;
En zo des Heemels-Ervenis /

On-

Onseplbaar mag verwagten;
 Dat God zyn oge op hem houd /
 En met geballen Hem aanschouwd /
 Hoe kleyn hem menschen agten.

3.

Die Doop geeft hem bymoeidigheyt /
 Om al wat op het herte leyt /
 Den Heere voór te dragen /
 Hy merkt God als zyn Vader aan /
 Waar toe hy needrig heen mag gaan /
 Om alles af te vragen;
 Wat dat hem nut, en nodig is /
 Bekrumppt hem dan bekommernis /
 Hy kan op God zyn zaken /
 Bymoeidig went'len / niet deez' Taal /
 'k Kust in myn Wonds God t'eenemaal /
 Hy zal 't voór my wel maken.

4.

Geeb my / ó God! met een gemoet /
 Gegrond op Jesu offerbloet /
 En wekking uit den dooden;
 Te vragen met vrymoedigheyt,
 Om wat ik tot Godzaligheyt,
 En 't leeven heb van noode;
 En in uwe Vaderlyke wil /
 Met onderwerping / en gants' stil /
 Myn kragt / in veel vertrouwen
 Te binden; tot geloof / en hoop /
 Op 't eynde van myn levensloop /
 Verwissel in aanschouten.

De

GODSDIENSTIGE, ZELV-BEPROEVING.

Te zingen als, *Onze Vader*, enz.

1.

Hier zit ik afgezonderd neer /
 Daar my geen oog als 't uw Heer /
 Nu ziet / en dat is my ook wel /
 Waarom ik my hier voor u stel /
 Op dat 't geene ik niet zie / nog weet /
 Op my dat doen, en kennen deed.

2.

Omstraal my Heer / tog met uw' licht /
 Ontdek op 't klaarst aan myn gezigt /
 Al wat 'er in het herte leyt /
 Ik weet 't is vol arg'listigheyt /
 't Heeft dieptens / kromtens / die by na
 Niet kenbaar zyn / Op Heere sta /

3.

My by / want schoon 't myn oog niet ziet /
 Zo is 't (ik weet het) voor u niet /
 Verborgen / Op toetst Hier / en Hart /
 Hoe duyster / bogtig en verwert /
 't Lept voor u open / help my tog !
 Ik vrees' / en schrik voor zelv-bedrog.

Werk

4.

Werk ik wel uyt die zuyv're grond?
 Heerb' ik in alles aan uw mond?
 Vlied ik het quaad / betragt ik 't goet /
 Tot zulk een eynde, als ik moet?
 Zoek ik uw Eere maar alleen?
 Zyt Gy myn doel / en anders geen?

5.

Draag ik u wel / in 't geen ik doe /
 In uwen dienst / die liefde toe /
 En agting / die een Bondgenoot /
 Ik Schuldig is? Ben ik gedoot,
 Aan zondendienst; en ben ik wel /
 Zo schuw daar voor / als voor de hel?

6.

Bind ik / als ik myn dwalen zie /
 Van ook my wel gestelt / als die /
 Die onder 't Erf volk zyn getelt;
 En op des leevens-rol gestelt /
 Die blyken doen / dat in hun 't quaat /
 Niet heerst, maar dat hun Ziel dat haat?

7.

Is dan myn smeecken voor den Throon /
 Dat God my kragt geev' in zyn Zoon /
 Om in 't toekomend vast te staan?
 Of houd ik dan maar enkel aan /

Dat God / het geen ik doe misdoeb/
Dan upt genaden my vergeev?

8.

Ik 't vorderen in Heyligheyt,
't Doopname dat op 't herte leyt?
Jaag ik daar na / met volle kragt?
Doe ik wel zo met al myn magt/
Het geen my myn gewisse zegt /
Dat nog tot myn betragting leyt:

9.

Betwyl ik spoed naar 't stille graf?
Hang ik in alles van God af?
Kleev ik myn Heyland steeds zo aan /
Als die dooz Hem alleen moet staan?
Trek ik zo kragt upt Hem / als een /
Die dooz Hem brugten draag alleen?

10.

Ik vind / o Heer! ik zie het klaar /
In alles myn gebrek; 't is waar /
O Ja! 'k verfoey my ook daarom /
Maar daar 'k u nu toe nad'ren kom /
Ik / dat Gy my / Alwetend God /
Ontdekken wildet / of ik tot /

II.

U ook niet zeggen mag / myn Heer /
Ep toets / en proef my weer en weer /

Of

Of by my ook bekend bedrog /
 Gehungstest is ; en zo 'er nog /
 Het was / het geen ik niet en weet /
 Ontdek het my / ik ben gereet /

12.

Dat dit in my dooz uwe kragt ,
 Gedood / en t'onder werd gebracht /
 Ik leg myn herte dooz U neer /
 Verboym my naar uw wil , o Heer !
 Vind Gy het dus / wel goede God /
 Doe dat my weten ; zeg dan tot /

13.

Myn schuddent herte ; keer by weer /
 Tot uwe rust ; en dubt niet meer /
 Omtrent uw staat : maar ga nu voort /
 En houd u aan myn Geest , en woord ,
 Ik ben de uw' , en gy de myn /
 Dus zal ik een beproefde zyn.

28 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Der

GODSDIENSTIGEN VOORBEREYDING

Tot het

AVONTMAAL DES HEEREN.

Te zingen als, *Psalms* 89.

I.

Meeddogent Heer / die door uw grote goedigheyt /
Als een ontfermer, my zeer teeder hebt gelept;
En van de eerste uur myns leevens / tot op heeden /
Ook na dat ik met u / was in 't Verbond getreden,
En my zo plegtig aan u hadde vast verbonden /
Om steeds met Ernst / my zelv' te hoeden voor de zonden.

2.

Op / schoon ik my zo dikwerf voor U ontrouw droeg /
En door het vleys verleyd / wel in het dwaalspoor sloeg:
Roep my nog weer, om plegtig dat Verbond, t'hernu-
wen.
En als op nieuw te zeggen / Heer ik ben de uwen,
Ik ben 't / en wil het blyven / tot in eeuwigheeden /
Onpepb're diept' ! van 's Heeren algenoegzaamheeden.

3.

Hoe word ik / vriend'lyk Heer ! die my uyt liefde trokt;
Hoe word ik, die al beevend kom, dus uytgelokt /
Ik

Ik/die zo noemloos heb/ myn woord/ja Eed verbzoken /
En schoon g' u/dooz u liefd' /aan my niet hebt gelozoken/
Hogtans sta ik booz u doemschuldig/ 'k zou niet derben/
A naad'ren; zo 't u woord niet was/gp zult niet sterben.

4.

Heen / treurig zondaar / die uw zonden ziet en kent /
Hebt gp (belpd gp dat) u zelv' zo niet gewoent /
Om aan 't gemaakt **W**erbond / zo steeds te blijven klee-
 ven /
Haar't woord/ al meer als eens / van **A** aan my gegee-
 ven /
Wenst gp van nu af aan , in goede ernst en trouwe /
Bekragtigt dooz myn Geest , 't **W**erbond steeds vast te
 houwe.

5.

Kom nader dan / o **Z**iel! **W**ypmoedig tot deez' dig /
Z' is booz een zondaar / diens gemoet verbryzelt is /
En zig gewillig blind / om my booztaan te leeven /
'k **Z**al dooz deez' teekenen , aan u verzeek'ring geeven/
Van myn onfaalb're liefd; die nimmer zal bezwopen/
En kräft u geeven / om van my ook nopt te wpen.

6.

Dus nader ik dan/ **H**eer / tot uw goedighept /
Ootmoedig hopend' op uw' woord my toegezept /
'k **W**ing beevend in geloove,dooz myn schuld/en zonden/
En neem den toevlugt , met veel ernst tot uw wonden/
DeEZ' teek'nen zpn my zeegelen , van uw genaden /
Maak my regt hong'rig , om myn **Z**iele te verzaden.

Het

Het

GODSDIENSTIG
AVONDMAALHOUDEN.

Te zingen als, *Psalms* 105.

1.

O Heuchlyk Heplmaal! daar ik heeden /
Toe werd genood / om toe te treden /
Des ik bymoedig heen zal gaan;
't Is waar / zie ik my zelve aan /
'k Ben dooz myn schuld verdoemelyk;
En dooz al 't onreyn walgelyk.

2.

Myn schulden kan ik nimmer boeten /
Ik ben melaats / van hooft tot voeten /
Ik walg als ik my zelv' beschouw;
En denk wel dikwerf / Heere zoud /
Ik derben naad'ren tot deez' dag /
Daar 't hert zo vuyl, en schuldig is?

3.

Maar nu gy arme, kreup'le, blinden,
Dood-en-doemwaard'ge, daar wilt binden /
En 't krupsbloed van uw Zoon aanbiet /
En zegt dat Hy zig moorden liet /
Op dat ik van de schulden vry
Werd; en der zonden heerschappy.

Sta

4.

Sta ik verbaast / hoe kan het wezen /
 Een zo melaats te genezen /
 Een zo doodschuld'ge bij te gaan /
 En van den zondendienst t' ontslaan!
 Ja / zegt gij / zondaar / herwaarts tree /
 Zie, voel, en proev, en smaak het mee.

5.

Zo als gij daar dat Brood ziet breeken /
 En in uw beevend' hand voelt steeken /
 En eetet; en zo waarelijk /
 De Wyn u sterkt; zo vind een blyk,
 Van myn stantvaste liefd', en trouw /
 En dat ik u myn Eedwoord houw.

6.

De Christus liet voor u zyn leeven /
 Voor u heeft hy zyn bloed gegeven /
 Zo zeker als dit brood / deez' wyn /
 Nu onder uwe ogen zyn /
 Zo zeker als gij 't proeft en smaakt,
 En u deez' teek'nen eygen maakt.

7.

O God der waarheyt! uwze woorden /
 Zyn ons genoeg / als wy die hoorden /
 Om te verzeek'ren; zal't zo zyn /
 Moet hier nog brood, moet hier nog wyn,
 Myn zinneteggen / doen verstaan /
 Dat ik hier zeker in mag gaan?

8.

Ga heen myn Ziel / ga in gelofte /
 Geeb Gode d' Eer / hef 't hert na bove /
 Roem u in 's Heeren goedigheyt /
 Die in zyn lief d' van eeuwigheyt /
 U aan zyn Zoon, zyn Zoon aan u,
 Gegeeven heeft / daar 's 't zeegel nu:

9.

Creed toe / gryp aan / en nu aan 't houwen /
 Hy komt u aan Hem ondertrouwen,
 Geeb Hem de hand in 't Heyligdom /
 Zeg / daar myn Ziels-bynd / lieve kom /
 Kom in; 'k geef u myn hert geheel,
 Op zyt my lust / myn schat / myn deel.

10.

O Blyde dag! o dag van zeegen!
 Nu is myn Ziele maar verleen /
 Hoe dat ik waardig naar myn staat /
 Zal wand'len; naar des Heeren raat:
 Myn Jezus / die uw lief d' dus toond /
 Toon dat Op in myn herte woond.

11.

Leev nu in my / myn lief / myn leeven /
 Het vol gebied is u gegeven /
 Van alles wat ik heb of ben,
 Nu ik u voor de myne ken!
 'k Ben d'uwte tot in eeuwigheyt /
 Daar van gaast ga my zekkerheyt.

GODS.

GODSDIENSTIGE BETRAGTINGE

Na het

AVONDMAAL DES HEEREN.

Te zingen als, *Psalms* 103.

Dus ben ik / ^{1.} o myn Koning ! weer genadert /
 Daar uw' gunst / uw' bondsvolk t' samen gadert /
 Om haar te tonen uw onkreukb're trouw /
 Die eeuwig duurt ; schoon haar onbastigheeden /
 Haar zomwyl doen van 't Heilig bondspoor treden /
 Op dat uw vry ontfermen, luster houw.

^{2.}
 't Was niet genoeg met vast gestaafden Eede /
 Op dat my 't ongelooft niet wank'len deede /
 My te verzeek'ren / dooz uw Heilig woord,
 Heen / 't minste twyff'len / moest niet by my blyben /
 Dooz zigtb're teek'nen ; wild' gy 't herte styben /
 Dooz 't geen men smaakt, en ziet, en voelt, en hoort.

^{3.}
 Dooz 't breeken van dat brood, en wyn vergieten /
 't Geen ik daar zag / en nam / en mogt genieten /
 Riept gy my toe / in 't bliuenst van myn hert /
 Dit ben ik zelv', aan u / die dooz 't gelove,
 Dooz 't zienlyk heen / u zelven heft na boven /
 Waar dooz 'k op nieuw / met u vereenigt wert.

^{4.}
 Dit trof my Heer / en maakt' myn herte teeder /
 En brandende in liefde / gaf ik my weerder /
 Aan u geheel / met alles wat ik ben,
 Om u voortaan / te lieben en te leeven ;

¶

Eu

En in een trouw verbond / Al aan te kleeven /
Also ik Al / hoor Heer en Hoofd erken.

5.

Da is 't myn wens, dat kan ik Heer betuggen /
Dat g' myn zin, en wil, dog wilbet buygen /
Maar uw' gebod / en dat g' uwe Wet /
In myn verstand en herte / in komt schryben /
En my noodzaken / om voortaan te blyven /
In uwe weg / met onbermoepde tret.

6.

G' hebt gezegt / Ik zelve zal het maaken,
Dat g' noopt weer zult in 't beheerschen raken /
Der zondendienst; maar houden aan myn weg:
Dat woord geloof ik / 'k zal het daar op wagen /
G' trouwe. Bonds God / zult wel zorgedragen /
Dat zo ik val / ik niet verwonnen leg.

7.

Dus ga ik dan / gemoedigt 't pad weer lopen /
G' houd my vast / en ik. Ook / 'k blyb hopen /
Op uw' Verbonds woord / en zo ik dan moeg /
('k Wantrouw my zelve) elders weer in dwaalen /
Toon dan u regt ; en kom my wederhalen /
G' hebt my immers tot uw' dienst gekogt.

8.

G' hebt voer my naar 's Vaders welbehagen /
De straffschuld / en de vloek des Wets gedragen /
En daar door is de zond' / haar ryp ontzegt /
Ik ben de uw' / en wil het eeuwig blyven,
Dat kom ik met myn hand, en hert, mi schryben /
Myn Eernaam is / nu ben ik 's Heeren knecht.

Het
GODSDIENSTIGEN ZINGEN
Van
PSALMEN EN LOFZANGEN.

Tc zingen als, *Psalm 33.*

1.
Leer my / o God / 't Godsdienstig zingen;
Het zingen met verstand, en geest,
Laat hert / en stemme opwaarts dzingen /
Het hert, o Heere / allermeeft,
Wat zyn zoete galmen /
Zelb het Gode-Psalmen /
Als de Ziele niet /
Door Gods Geest outstreeken /
Doet de woorden spreken;
Van dat Godlyk liedt.

2.
Het zingen is 't gezang der dwazen /
Wanneer daar 'g Heeren Geest ontbreekt:
God noemt het een getier / en razen /
Daar hy van walgt / daar niet in steekt;
Zal men met zyn galmen /
Heuchlyk Gode Psalmen,
't Hert moet zyn omstraalt /
Door een ligt van boven /
Die 't om God te loven /
Boven 't zienlyk haalt.

3.

Verstandig, dat men toont te kennen /
 De zaken / die men zingend' melt;
 Aan 's Heeren ligt zig te gewinnen;
 En daar zyn 's herten vreugd in stelt /
 Zo te kunnen zingen /
 Dat het hert kan zingen /
 Door 't gezongen woord /
 Tot het pit der zaken,
 Die 't gemoed zo raken /
 Dat men z' ziet / en hoord.

4.

Dat zingen kan de Ziel verkwikken /
 Zo zingt men naar der Eng'len trant;
 Zo zingend breekt men dubbel's strikken /
 Men zingt met geest, en met verstand,
 (Dat de waereldlingen /
 Hoe luid zo ook zingen /
 Als verzeergelt is)
 En verligte ogen.
 't Hert dus opgetogen /
 Krijgt 't getuigenis /

5.

Dat men dus zingend in dit leeven /
 En hier beneden op der aard:
 Mag wagten dat God dien zal geeven /
 Om met de Eng'len t'zaam gepaart /
 Eeuwig God te loben /
 In den Hemel boven.
 Ach myn God / wanneer!
 't Zyn dog myn betragten /
 Zingend u te wagten /
 Dat uw' Geest / 't my leer!

Het

Het

GODSDIENSTIG SPREKEN VANDEN ZEEGEN.

Te zingen als, *Psalm 97.*

O ^{1.} Zeegenryke God!
 Kom met uw Zeegen tot /
 Het volk dat in uw' naame /
 Gelovig komt te zaame ;
 Gp hebt / o Heer / gezegt /
 Dat Gp uw' Zeegen legt /
 Op hun die naar U hooft ;
 Dies hoop ik op uw woort,
 Vergun my daar toe 't regt :

2.

Dan die uw' Naam bemint /
 En 't hert gebogen vint /
 Om u gestaag te breezen /
 God Vader, laat ik weezen /
 Een van het Heplig zaat /
 Dat Gp steeds gade slaat /
 En doo? uw' hand gebat /
 Langs 't ware levens padt /
 Gelepd werd doo? uw' raat.

3.

God Zoon, in wien wy zien /
 Wat d'Algenoegz' me dien /
 Die hy ten eeuwig leeven /
 Heeft in 's Lam's boek geschreeven /

C 3

On=

Onepndig / eeuwig zyt /
 Myn leevens Zon ! verblpt /
 Mij met het heuchlyk licht /
 Uw 's straalryks aangezigt /
 Ten eynde van myn stryd.

4.

God Heyl'ge Geest , daal neer /
 Verryp mij meer en meer /
 Met uw' genaad , en zeegen ;
 Verzel mij allerweegen ,
 Verzeegel mij / en doe /
 Dat ik in liefde gloe /
 En in uw' kragt gesterkt /
 Die 't goede zels volwerkt /
 Volhart ten eynde toe.

5.

O Wiemaal zalig lot /
 Die God Dieën / zyn God ,
 Zyn Kots / en deel mag noemen /
 Hoe mag hy zig beroemen !
 In God vol zaligheyt :
 Die hem in eeuwigheyt /
 Zal toonen 't Grote goet ;
 Het geen de ziel voldoet /
 Dat voor hem was berey

De

De
G E D U R I G E
SABBATH DER CHRISTENEN.

Te zingen als,

't En is niet alle tyd, van vreugde dat men zingt.

I.

EEn Christen/ die zyn plicht/ naar 't Nieuw-Verbond
betragt /
En wandeld naar dat ligt / werd in Gods woord geägt/
Altyt te leeven in een Heyl'ge Sabbathdag,
Waar in zyn Ziele / zig in God verlusten mag.

2.

Het jok der dienstbaarheid / dat 's Heeren wyze raat /
Zyn Volk had opgelept / naar haare kinderstaat,
Om 't waerelds Heerlijdom / gestaag ten dienst te staan/
Daar 't steeds in beezig was / en nimmer had gedaan.

3.

Dat jok is nu ontweert; en d' Euangely dag,
Wyst niemant nu meer heen / gelyk het boozmaals
plag,
Da't aards Jeruzalem / ter viering van het Feest/
Men diend nu over al, Jehovah in den Geest.

C 4

Du

4.

Nu is een yder dag / den Heere toegewydt /
 Waar op de Christen mag / verblyft / en verbleydt /
 Waar dat hy zig bevind / God naad'ren tot zyn Thoon /
 Daar is een versse weg , gebakent door Gods Zoon.

5.

Van zonden af te staan , en van haar dienstbaarheid /
 Getroost in 't spoor te gaan / waar in de Geest ons leyt ;
 Van eygen lust en zin , onwerkzaam / en gants stil ;
 En laten 's Heeren Geest , bewerken zo hy wil.

6.

Dat is des Christens Feest / dan is hy regt verbleyd /
 Verblyft in den Geest / zyn gantse leevens tyd /
 Als hy niet nu of dan , en op een enkele dag /
 Maar pder ogenblik / den Heere dienen mag.

7.

En dat men over al , in 't zuuber Feest gewaait /
 Zig zelv vertonen mag / in 't geen men doer , of laat ,
 Dus bangt men hier al aan / die zaal'ge Zielen-rust /
 Daar 's Heeren epgendom / zig eeuwig in verlust.

Op de

DAG DES HEEREN.

Te zingen als, *O Kersnacht.*

1.

O Aangenahme dag des Heeren!
Wie zoud u niet Godsdienstig eeren /
En zien u niet veel blydschap aan;
Wpl ieder, wie hy ook mag weezen /
Zo wel als Israël voor deezē /
Ten Huyze Godes, op mag gaan.

2.

Niet zo, als d' Israëlietse Schaaren /
In d'Ouden dag, die dienstbaar waaren /
Aan 't lastig jok van Moses Wer;
Maar vry van slagten / en van branden /
Van rund / of and're offerhanden
Op straf des doods zo nauw gezet.

3.

Wp zien niet om naar Berg, of Tempel,
Of Priesterdom: maar gaan den Dempel /
Als vrye kind'ren byzolk op;
In alle plaatzen / daar de Heere /
Zyn knechten zend om ons te leere /
Hoe dat men op de hoge top /

4.

Van 't Nieuw Jerus'lem, dat beneeden
Bedaalt is / in dit zalig heeden /

C 5

pu

Wu klimt in waarheyt, en in Geest.
O Zaal'ge dag! die onze ogen /
Wu zien / en dat wy hooren mogen /
 Daar lang om is getwenst geweest!

5.

O! Dat Gods Geest nu neederdaalde /
 En 't logge herte opwaarts haalde /
 En ik verheemelt in den Geest;
 Al 't aardse mogt niet voeten treden /
 Zo werd deez' dag der Zaligheeden /
 Wy tot een heuchlyk vzeugden feest.

6.

Wil Heer myn herte opwaarts houden /
 Geef my u zelve aan te schouwen /
 In 't geestelyke Hepligdom;
 Dat uwen goede Geest my leere /
 Als Christen, regt Sabbathseere,
 Op kom zo / Heere Jesu / kom!

7.

Laat my voor eeuwig in u rusten /
 Die Sabbath is myn Ziels-verlusten:
 Dan zal ik rusteloos in God /
 Met al de zaal'ge Heemelingen /
 Onstoorbaar Hallelujah zingen /
 Met vol genoegen in myn lot!

De

De
 GEESTELYKE GODSDIENST
 Der
 C H R I S T E N E N.

Te zingen als, *Psaln 42.*

1.

O Hoe vry en onbekommert /
 Ga ik nu ter Godsdienst treen!
 'k Ben belemmert nog bestommert /
 Met die vreeze, die vooz heen
 Drukke / of men was besmet /
 En ontreyngt naar de Wet /
 Dat men niet en dervde naad'ren /
 't Geen het jok was van de Daad'ren.

2.

't Onderschept van spys / of dagen /
 Geeft nu geen bekommring;
 'k Heb te sleepen / of te dragen /
 Met myn tiend', of eersteling;
 Die het vee / of alker gaf /
 'k Ben van al die kosten af /
 'k Heb niet t'off'ren / nog te wassen /
 'k Heb maar op myn hert te passen.

Gants

3.

Gants de aard is nu des Heeren,
 Jesus is myn Heyligdom,
 'k Zie dies nu om God te eeren /
 Na geen Berg of Tempel om:
 Over al, waar 's Heeren Volk /
 Du komt spreken tot zyn volk /
 Kan ik Heel'ge handen heffen /
 En God in genaad' aantreffen.

4.

Ach! wat legt myn deez' verligting /
 Van dit zwaar ondraaglyk jok /
 Op myn Ziele veel verpligting!
 Om nu (by van 's dyppers stok /
 En van alle last bevyt)
 Geestlyk, buurig / en verblyt,
 Du myn Zielen lichaams leeden /
 Aan de Godsdienst te besteeden.

5.

Zoud men wel Gods wraak ontblieden /
 Zo deez' dag van zaligheyt,
 Die ons komt deez' vryheyt bieden /
 Du niet gants wierd aangelept /
 Tot den Godsdienst in den Geest?
 Dat het innigst is geweest /
 Daar die upterlyke zaken /
 Een verbeeldinge van maken.

'k Moet

10.

'k Moet dat in den Geest betragten /
 Dat by ouds de letter gaf:
 En 't men grote pligt nu agten /
 Dat ik van 't opwendig af /
 Op het geestlyk naar Gods Wet /
 Zeer nauwkeurig, en gezet /
 Nap aan Gode opgedragen /
 Schikke naar Gods welbehagen.

7.

't Woord dat zo een staat boozspelde /
 Van het NIEUW VERBONDS VOLK; en
 Zo haar aart / en wandel melde /
 Dat Gods OUDE VOLK, van hen
 Denken moest; *O zaal'ge Schaar!*
 Die tog zo gelukkig waar,
 Dat hy in *die tyd* mogt leven!
 Zp steeds booz ons oog geschreeben:

8.

Om ons daar booz aan te sporen /
 Dat men tog 'beantwoord'; 't geen
 Van Gods Geest, zo lang te boren /
 Was boozzegt; Ach! dat elk een /
 Rustloos wzogt / zo een vertoog /
 Steeds te zyn booz pders oog;
 Tonend' dat wy waarlyk waren /
 't NIEUW VERBONDS VOLK, die al't haren,

9. .01

Ja haar zelve, aan den Heere /
 Hebben tot zyn' dienst verpant:
 Die 't haar voorregt is / en Eere,
 Dat zy met haar hert en handt /
 Schypben / 'k ben des Heeren knecht,
 By wien dit ten grondslag legt,
 'k Ben van 't Volk daar God te voren,
 Zo veel Heerlyks van deed horen.

10. 7

Zend daar toe uw Geest tog needer!
 Liefste Heer / dat 's uit myn wens!
 Dat ik zo in alles teeder /
 Als een recht geestlyk mens,
 Dien in waarheyt, en in geest,
 Streebend ernst'lyk / en om 't meest /
 U te dienen / en te loben /
 Als de Hemelingen boven.

11. .0

Op zyn dog tot haar vergadert:
 Tot een Hooft som mi gebragt /
 En tot d'Eng'len staat gehadert.
 Geef' o Heer! mi Geest, en kragt!
 Dat uw' Wet, hier werd verrigt /
 Als van haar / die 't zalig ligt /
 Nu volmaakt omstraalt daar boven,
 Die u lieven / leven / loben!

Des

Des
GODSDIENSTIGE CHRISTENS
ZIELSVERLUSTIGING.

II^{de} Deel.

PSALM CXXXVIII: 5.

**Zy zullen zingen van de wegen des Heeren :
want de Heerlykheyt des Heeren
is groot.**

PSALM LXXXIX: 2.

*Ik zal de goedertierenheyt des Heeren, een-
wiglyk zingen.*

De
G E D U R I G E
GODSDIENST DER CHRISTENEN.

Te zingen als, *Psalm 89.*

1.

Godsdienstig Christen / die in waarheyt Gode
leeft,
Weet dat gy nu voortaan, den tyd die Hy u geeft /
Alleen besteeden moet / om maar u God te eeren;
En niet zo als gy wel plagt voormaals te verkeerren /
Met hun, die God nog laat in hunne eygen paden,
Doortwand'len; daar Hy u uytriep, door zyn genaden.

2.

't Is zeker lang genoeg / ja veel te lang geleefd /
Als 't dwaas / en hert'loos volk / dat oog / nog herte
heeft /
Om God te kennen, nog te lieven; nog te eeren;
Zo hert-en lusteloos / om 's leevens weg te leeren.
Het klepne overschot, van uw leevens daagen /
Moet gy Godsdienstig, aan uw Bonds God nu opdra-
gen.

3.

Niet voor u zelfs; maar uw gantse leevens tyd /
Zy nu / Godsdienstig Christen / Gode toegewyd /
Den

50 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Den dag en nacht, en niet eenenig uur des leebens /
De zond' ten dienst, o neen! maar 't moet nu alleg-
bens /

Got 's Heeren dienst gestelt; gy zyt tog nu de zynen,
En 't is uw heyl, dat Op eens zepd' / gy zyt de mynen.

4.

't Zp dan uw' 's herten taal / Ik ben myp zelv niet meer /
Ik ben nu ja de Uw', Ik kom ik toe myn Heer!
Ik / u alleen, kom ik myp zelve nu opdragen:
Dat wens ik altyt te herhalen, al die dagen /
En nagten; die uw gunst / myp nog zal laten leeven /
Ach! wil myp daar toe / uw Geest en sterkte geeven!

5.

Ik kan dog zonder U, schoon 't myn voornemen is /
Niets goeds verrigten; 'k raak myn doelwit t'elkens
mis /

Zo dra ik zonder Ik / en in myn eygen kragten /
iets onderwiiden wil; of voorneem te betragten!
Myn God en Heer / die myp het willen komt verleenen /
Werk door uw' kragt / in myp 't volbrengen ook niet
eenen!

6.

Geeb myp also te DOEN, 't geen dat Op myp gebiet,
Myn trouwe Bondts God! dan zult Op ook min-
mer let /

Bebeelen te vergeefs; maar 't zal also geschieden,
Als Op het myp / als uw' Verbond'ling zult gebieden.
Ik hoop nu op uw woord; 't zal myp ook niet beschamen.
Ik weet / Op zyt de God der waarheyt; de God Amen!

De

De
GODSDIENST
By, en MET, de
HUYSGENOOTEN.

Te zingen als, *Onze Vader, enz.*

1.

En Ziel / die God van herten mindt /
En daar toe zig getrokken blindt /
Om God met lichaam en gemoet,
Waar dat hy is / en wat hy doet /
Met vlyt te dienen; laat en vroeg,
Zo eene agt het niet genoeg /

2.

Dat hy maar voor zig zelv' alleen /
God eert en dient; gewiss'lyk neen!
't Godsdienstig hert / plant ook 't gezin,
De zupv're liefd' tot Godsdienst in:
Dus doet hy blyken / dat hy Godt /
Gekozen heeft ten deel, en lot.

3.

Hy kiest daarom ten Egte deel /
Die hy geloofst / dat zig geheel /
Gewent heeft aan den dienst van Godt;
Om dus met blydschap / t'zamen tot

D 2

Zph

§2 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Zyn Eer, te wand'len naar Gods Raat /
En 't is zyn Ziels-wens, dat zyn Zaat,

4.

Ook deeze Heylweg in mag slaan /
Daan weet hy dat 't hem wel zal gaan,
Hun wel zyn tot in eeuwigheyt /
Is tog 't geen hem aan 't herte leyt /
Daar toe strekt al zyn zorg / en vlyt /
Dus is hy haar tot aller tydt /

5.

Een voorbeeld in Godsdienstigheyt;
Dies tragt hy met bedagtzaamheyt /
In alles wat hy spreekt en doet,
De wagt te houden in 't gemoet;
En of hy zomtypl swakheyt toondt /
Gods bleeze nogtans in hem woondt.

6.

Hy bant, en weert door zyn gezag /
Het zondig / pdel / dwaas gedrag /
Dat met de teed're Godsdienst strydt.
Zyn beezigheyt laat hem nog tydt /
Daar in hy dupd'lyk blyken doet /
De teederheyt van zyn gemoet :

7.

De Godsdienst is zyn groote werk /
Desz maakt hy van zyn huys, een Kerk;

Daar

Daar in men 's Heeren Heplig woordt,
 En 't Gode Psalmen, dikwerf hoordt:
 En biddend' met het gants gezin /
 Zo haalt men 's Heere gunst al in!

8.

De waereld dien de zonde byp /
 By stelt dat vast / aangaande my,
 En ook myn huys, wy blyven staan,
 En zullen in Gods spoooren gaan;
 Al wierden wy des waerelds spot,
 Wy houden 't met den dienst van God!

9.

Gezeegent Heylryk huysegzin!
 Jehovah God / die woond daar in /
 Zyn zorge / hulpe / en zyn staat /
 Zyn hun ten goede / 't schynt maar quaat,
 Zo God haar ietweg smert'lyk zent /
 't Heeft altyt nog een heuglyk endt.

10.

God keert noyt van zyn Bond'ling af /
 Die zig, en 't zyne aan hem gaf /
 Zyn oog blyft op hem, en zyn zaat,
 Dat ook den zelve weg in staat /
 Het blyft dan zeker en gewis /
 Dat zo een huyseg gelukkig is.

De

GODSDIENSTIGE CHRISTEN

In zyn

E E N Z A A M H E Y T.

Te zingen als, *O Kersnacht!*

I.

Hoe heuchlyk is myn Ziel het eenzaam!
 Wanneer zy met haar God gemeenzaam,
 Als Bondgenoot, verkeerren kan;
 En bukten al der Scheps'len woelen/
 Het goet na by zyn God kan voelen;
 Hier bind zy nu haar Heme! dan!

2.

O ja! u by zyn maakt den Hemel/
 Myn leevens God! al 't aardig gewemel/
 Als veel te laag voor mynen Geest;
 Verdwynt als rook upt myn gezigte/
 Als ik myn ziel zo op kan ligte/
 Als was zy voor die tyd ontbleeft!

3.

Wanneer ik my dus in gelove,
 En zup'te liefde hef na bove/
 En dat myn togten werkzaam zyn/
 Om met veragting alle dingen,

Die

Die zienlyk zyn / als door te dringen,
Al zyn zo nog zo schoon in schyn:

4.

Als 't herte door Gods Geelt betwoogen /
Mag zeggen met betraande ogen /
Heer / ziet Gy niet dat ik het meen!
Als ik uw' gunste mag genieten /
Zig 't of myn ziel met honigblieten /
Bestroomt werd; en op nieuwsg vereent!

5.

Met u / MYN JESUS; welker schatten /
Myn enge ziel niet kan bevatten!
Maar voelt dat zo een volheyt heeft:
En als een beek van wellusten /
Waar in men heuchlyk kan berusten;
En merken dat men Gode leeft.

6.

O Wens'lyk dan! en zalig Eenzaam!
Daar ik met Jesus zo gemeenzaam,
In Hem, en door zyn Geest betoogt;
Tot God als Vader toe mag treden /
Dan met gezang / dan met gebeden /
O Eenzaam! wierd gy meer gezogt.

56 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

De

GODSDIENSTIGE CHRISTEN,

In een

EENZAME WANDELING.

Te zingen als,

Zoet gezelschap dat met my, enz.

1.

'k **G**a hier in het groen alleen,
In de stilte my vertreen;
En van alles afgescheyden,
Tot my zelve ingekeert.
Laat / o Heer! uw' Geest my leiden /
Dat die hier / myn pligt nu leert.

2.

'k Ben nu buyten al't gewoel /
Gun my dat ik hier geboel /
Wat het 3p zig te verlusten,
In God' Algenoegzaam; en
In 3pn wille te berusten /
't Best dat ik op aarde ken!

3.

't Werd my dan een HEMEL schier /
En myn ziele zegt dan; hier
Is 't my goet: en 't zoet genieten /
Van den inbloeit van Gods Geest /

Maakt

Maakt dat 't my niet kan verdoeten /
 Mits zy daar zyn' gunst in leeft.

4.

't Is of ik geen aard' meer ken' /
 En by na verhemeld ben!
 't Zy tog uwe wil / o Heere /
 Dat ik my zo langs / zo meer /
 Tot myn zelve in mag heere /
 En op aarde zo verkeer!

5.

Dat myn herte los en vry,
 U gedurig zy naby;
 En my dikwerf af kan zond'ren /
 Tot een stille eenzaamheyt:
 Om in U my te verwond'ren /
 Grote God der Heerlykheyt!

6.

'k Ben hier onder niemants oog /
 Als van U, die van om hoog /
 Ziet op d' aard'; wiens ogen stralen /
 Tot in 't diepst' van 't herte toe.
 Laat z' op my ook nederdalen /
 Dan ziet Gy ook Heere / hoe /

7.

Hoe myn herte aan U hangt /
 En in tederheyt verlangt;

Om terwyl ik hier zo eenzaam,
Wandel/ en naar boven zie/
Wens met U te zyn gemeenzaam,
En als uyt de waereld vlie!

8.

Was ik maar myn zelve ghyt/
En van 't vlees dat my bestryt;
Als Uw' Geest my komt bewerken/
Liebe Jesu doe aan my/
Gog uw' ondersteuning merken;
Dat ik my in U verbly!

9.

Als men Heer/ dus door uw' Geest/
Is verbult; men schynt ontleest/
En zig zelven te vergeeten;
Want de ziel werd dan geboet/
Door 't verborgen Manna t'eeten:
O Wat is dat goet en zoet!

10.

Zalig eenzaam! zalig een!
Zo met God te zyn gemeen;
Is een voorproef van den Hemel:
Ik werd als los dan van deez' aard/
En het Ondermaans gewemel/
Is my niets of wepnig waard.

1.

Op!

II.

Op! Op zyt het / O myn God!
 Die myns ziels deel zyt / en lot.
 'k Wil door al dees aardse dingen,
 Die uw' goede hand my geeft /
 Met myn herte heenen dringen;
 Wel 't in U zyn rust maar heeft.

12.

Trek het tot U / houd het vast /
 Maak dat het noyt werd verrast /
 Van die snode herten dieben /
 Die 't belooeren met veel vlyt:
 U ALLEEN tog moet het lieben /
 Gy 't bezitten / t'aller tyt.

13.

Dit's myn wens / waar meed' ik Weer/
 To myn bezigheyt my weer /
 Za. begeeven; tot zo lange,
 Gy my afroept van myn post /
 En uw' Ruffe doe ontfangen;
 Dan ben ik van d'aard verloft.

Het

G O D S D I E N S T I G

W A A R N E M E N D E S B E R O E P S.

Te zingen als, *Psalms* 105.

1.

Als God zig zelv' komt openbaaren /
 En zo des zondaars oog verklaaren /
 Dat hy het heuchlyk leven kent,
 Van dien, die zig aan God gewent,
 En 't zoete van de Godsdienst smaakt /
 Zo word hy daar door zo geraakt /

2.

Dat hy zyn ziels, en lichaams leeden /
 Tot 's Heeren dienst steeds wil besteeden /
 Dat 's nu al zyn vermaak, en lust,
 En 't stoort zyn breedte / en zyn rust /
 't Geen hem daar in belemm'ring geeft /
 Om dat zyn ziel daar in nu leeft !

3

Dit doet dat hy nog onerbaaren /
 Om alles regt te eevenaaren /
 Wel zoude van al 't aardse gewoel /
 Zig zelv ontslaan, het is zyn Doel /
 Maar God te dienen, en gewis /
 Dat dit de grote zaak is.

Maar

4.

Maar moet men 't alles laten dryven,
Om zo 't betaamt by God te blyven?
O Heer! het is des Heeren Raat /
Een ieg'lyk blyve in die staat /
En in die wett'ge beezigheyt,
Daar 's Heeren roeping u in leyt.

5.

Blyv' in 't beroep aan u gegeven ;
By God ; dus kunt gy Gode leven /
Houd steeds zyn Wet en Eer, in 't oog.
Houd onder 't werk het hert om hoog /
Pleeg raad met God in alle ding /
Kent Hem in alles hoe 't ook ging :

6.

Op zyn uw' Heer, uw' Vrind, en Vader,
Al wy's bestuurder, en berader :
Denk dat Hy u nu steld aan 't werk ;
Men dient God niet maar in de Kerk :
Maar in elk plaats, en over al,
Daar zyne stem ons roepen zal.

7.

En daar men Hem steeds stelt voor ogen,
En daar men zig niet al 't vermogen /
Gewillig aan God overgeeft,
En in zyn Heyl'ge vreeze leeft /
Op blyvende ons deel / en lot /
Dus blyft men in 't beroep by Godt.

Des

62 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Des

GODSDIENSTIGE CHRISTENS

H E R T S T E R K I N G ,

In het waarneemen van zyn beroep.

Te zingen als ,

O Heylig zalig Betlehem! enz.

1.

Wat is het heuchlyk hoor 't gemoet /
Eens Christens, die voor God wil leven!
Wat maakt het diens beroep niet zoet /
Die denkt / dees post is my gegeven;

2.

Van myn Verbonds God, die my hier,
Aan deze plaats (zyn Naam ter Eere!)
Eens stelde / hoor zyn wys bestier /
(Waar in ik rust) om Hem als Heere /

3.

Te dienen; Hy stelt my te werk;
Hem dien' ik in dees bezigheden.
Wat geeft dit troost! wat maakt dat sterk!
Wat geeft dat steun in tegenheeden!

Een

4.

Een Christen / diend zoo'n goede Heer /
Die hem geen meer geeft te verrigten /
Als 't geen hy doen kan ; komt 'er meer ?
Hy zal hem wis wel haast verligten.

5.

Men arbejd' tog met lust, en vreugt,
In God gesterkt, en in gelove,
Met NEERSTIGHEYT : dat is een deugt /
Die God behaagt ; die menschen loben.

6.

Men sulte noyt, wat ons ontmoet /
Men ga altyt met God te rade,
Men blyv by God ; 't zy zuur / 't zy zoet ;
Wat dat 'er komt / 't is dan genade !

7.

Men hang gedurig af van Godt :
En steun nopt op verstant of kragten /
Het ZELV aan tyd : Alleen maar tot /
Gods Eer te werken ; dan te wagten /

8.

Dat Hy den zegen / hulp en raat /
En wat men meer nog heeft van noden /
Wel geven zal ; maak by die staat /
God heeft zig daar toe aangeboden.

h Werck

9.

'k Werk (zegt dien Christen) 's Heeren werk,
 In myn beroep ! ik houd' myn ogen /
 Op Hem / en 'k maak my daar in sterk :
 Myn Heer zal nimmermeer gedogen /

10.

Dat ik in zynen dienst bezwikk ;
 Hy zal 't geen nodig is my geven /
 En dat maakt my in Gode rijk !
 En schepd ik upt dit aardfche leven /

11.

't Is 't wys beftel , van mynen Heer /
 Miens raat ik diende / hier beneden ;
 Hy roept my nu ter ruste weer /
 Des ga ik / en ben wel te breeiden.

12.

'k Rust dan van moeyten / en verdziet /
 Want fchoon wy jupft niet klagen derben /
 't Drukt egter wel ; dog agten 't niet /
 Om dat wy in den Heere fterven.

13.

Zo fterben / dat dan eerst regt leeft ;
 d' Onfterfb're Geest. En God zal 't leeven,
 Aan 't lichaam , na 't zyn rust hier heeft /
 Ook in genade weder geven.

Het

Het

GODSDIENSTIG

GEBRUYK DER SCHEPZELEN.

Te zingen als de 10. *Geboden.*

H^{1.}et regt Godsdienstig Gode leeven,
Strekt zig in alle daden uyt,
Die daar toe zig wil overgeeven/
Die make dan dit vast beslupt.

^{2.}
Ik Wil nu voortaan my zelv niet zoeken;
Het eygen is myn eynd' niet meer,
Ik zal van nu af my verkloeken/
Om slegts te leeven tot Gods Eer.

^{3.}
Gods eer zal ik alleen beögen/
Daar toe / en daar toe maar ALLEEN,
Leeb ik nu maar; dies is myn pogen/
Hem maar te eeren; anders geen.

^{4.}
Ik laat de dupst're waereldlingen /
Hun zelve zoeken / in 't genot /
Der Schepselen; ik tragt te dzingen/
Dooz al dit zigb're, tot myn Godt.

^{5.}
In eeten / dzingen / slapen / waaken /
En wat my tot verlusting strekt /

E

Moet

Moet ik Gods eer, myn eynde maken/
Die my door alles tot Hem trekt.

6.

Eplaag wat moet ik my hier schamen!
Die menigwerben dit vergeet;
En die op 't hoogste zoud betamen:
Om dat ik nog Godsdienstig heet.

7.

Ach Heer! laat uwe Geest my leeren/
't Betragten van deez' groote pligt/
Ik leev tog maar tot Uwer eere/
Zo Gy my raakt upt het gezigt;

8.

Dan mist' ik 't eynd van myn betragten/
Daar ik gestaag op doelen moet;
In kond' noopt 't waar genoegten wagten:
Dat uw nabijheyt eenlyk doet.

9.

Gun my in alles maar uw' Eere
Te zoeken / en in 't geen Gy geeft,
Ik zelv', in gunst te smaken, Heere:
O Heuch'lyk leeven / die zo leeft!

10.

Dat is myn Hemel hier beneden/
Dus wandel ik met God gestaag/
En nader vast met grote treden/
Mijn weg naar boven alle daag.

Des

Des
GODSDIENSTIGE CHRISTENS
REGT IN CHRISTUS,

Tot het vry gebruyk der Schepzelen.

Te zingen als,

Pfalm 23. Myn God voed my, enz.

O ^{I.} Christen / die door Christus hebt dien zeegen /
Dat gy tot alles 't regt weer hebt gekreegen /
En 't vry gebruyk, van 't geen w'een toewerp noemen.
Gy moogt 'et als een zeegen hoor u roemen:
Die God als VADER, u in gunst wil geven /
Die u zyn kind; laat van dien voorraat leven:

2.

En Christen die met Christus is vereenigt /
Is 't kleyne deeltje, meer als al de meenigt
Van rykdom, die de arme waereldlingen /
Als van des Heeren linkerhand ontfingen.
Hy kan daar in zyns Vaders liefde smaken:
En 't mag zyn hert / wel op het tederst raken:

3.

Dat God aan hem, zo zondig en onwaardig /
Om 't alderminst 't ontfangen / milt en vaardig /
Hem 't zyne deeld; waar van men wel zoud denken /
Wat is 't gering! hem zyn het als geschenken /
Die hem tot dankbaarheid, en weerlied' wekken,
En 't hert al dikmaal / na den Hemel trekken.

¶ 2

En

4.

En deelt de Goede God zyn keurelingen /
 (Gelpk Hy ook al doet) de aardſche dingen /
 In overvloed! zo dat zy in vermoogen /
 Zyn groot geworden; (ſchoon 't haar grootſte pogen /
 Was rpk in God te zyn.) Dat deeg' zig wennen /
 Dien zeegen alſ wat ongemeens t' erkennen.

5.

Men zoek dan het hert maar te bewaren,
 Dat het geen laſt werd / die het zoud' bezwaren /
 Hier iſ gebaar; rpkdom iſ wel een zeegen /
 Maar ook met een / zeer ſlibberige weegen;
 Waar in men / eer men 't ziet; ja denkt / ter zyden;
 (Tot zielen ſchaad) zeer ligt komt upt te glyden.

6.

Dat men dan wakend blyv', en zo Gods gaben /
 By mild gebruyk; niet / alſ die zig verſlaven
 Aan ogenluſt / weeld' en begeerlykheden:
 Maar volpk in zyns Gods weldadigheeden;
 Zig dankbaarpk verquik / in 't bett' en zoete /
 't Geen God hun geeft, en and're miſſen moete.

7.

Wytſpanningen / verquikking / en vermaken /
 Die 't lighaam ſterken kunnen / dat zyn zaken /
 Die Chriſt'nen ook, alſ God daar toe 't vermogen /
 Hun geeft ook mogen hebben; alſ haar ogen /
 Maar vaſt bevestigd blyven op den Heere:
 Om Hem daar in te zien, en Hem te eeren.

En

8.

Een Christen / moet in niemant dat benyden /
 Elk heb zig maar in 't zyne te verbyden ;
 En houd het oog op God / die als een Vader /
 Die wys is / en die beter , en veel nader
 Weet / wat elk kind moet hebben , of ontbeoron ,
 Zo kan , zo moet men God als Vader eeren.

9.

Alleen nog maar / dat elk dien God / als Vader ,
 Ook daar in volg / God als een volhepts Ader /
 Deeld mild'lyk upt / dat elk zo naar vermogen /
 Van 't zyne deeld ; en dat altyt beooge /
 Om eens aan God / ten eynde van het leven :
 Met blyd'schap / daar van rekenschap te geven.

10.

Die zo van God / en tot God / d' aardse dingen
 Bezitten / zyn Gods keur- en liebelingen :
 Hy is haar deel , het toewerp / strekt tot blyken ,
 Dat Hy haar met veel beeters zal verrypen /
 End' eed'le ziel / die zig niet boed met zernel /
 Verzaden zal / met 't Manna van den Hemel.

70 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Het

GODSDIENSTIG BESCHOUWEN

Van

G O D S W E R K E N.

Te zingen als, *Psalm 118.*

1.

Heeft o myn ziel! u op na boben /
Op moet de God der Heerlykheyt /
In al zyn daden, byzolk loben /
Want al zyn doen is MAJESTEYT!
Hoemwaardig zyn al 's Heeren werken /
Zie maar aandachtig rondom heen /
Op zult zyn magt en wysheyt merken /
En wond're goedigheyt met een.

2.

De onberligte aardelingen /
Die hebben nu nog oog, nog hert,
Om door deez' Scheps'len heen te dringen:
Maar blyben daar in steeds verwert,
Zp zien, als of zp niet en zagen;
Zp zien God in zyn werken niet:
Haar hert is onbequaam te byagen /
Is dit Gods werk niet / 't geen men ziet?

Zal

3.

Zal God zyn Eere dan niet krygen /
 Van al zyn wond'ren die Hy toont?
 Dat zoud zo zyn / zo DIE nu zwynen,
 Die Hy met zyn genaad' omkroont,
 Dat moet een pberbuur ontfteeken /
 In't hert van dien, die God bemint,
 Dit moet hun lippen openbreken,
 In roem, en lof: want daar toe vint /

4.

Elk ziel die God heeft leeren kennen /
 Geduurig stof; indien hy maar
 Zich aan den Heere zal gewinnen,
 Waar hy zich keert / hy wert gewaar /
 Den Luyfter van Godts grote deugden /
 Zyn werken vol van Majesteit /
 Geeft aan zyn Erfsolk / telkens blygde;
 Maar hun gezigt / zich heere wepdt.

5.

Al wat ik hier zie met myn' ogen /
 Al wat ik hoor, of wat ik voel,
 Daar werd myn ziel door opgetogen /
 Tot u myn God / en hoogste doel!
 De koud', de winden en de reegen,
 Het ys, den haagel, en de snee,
 Den dauw, zo lieflyk neergezeegen /
 De ndonder, en den blixen mee /

6.

De wonderbare wisselingen,
 Die zomer, en die winter geeft;
 't Gevogelt met haar lieflyk zingen /
 Dat boven en rontom my zweeft;
 Den dag, de nacht, het licht, het duyster,
 Roept yder op zyn beurt, my tot /
 Te zeggen / tot Gods roem en luster /
 Zie / ZULKEN GOD, is onzen Godt!

7.

Ach! was myn hert, en tong steeds baardig/
 Om al uw' werken zo 't behoort /
 Te prypzen! immers zynze 't waardig!
 Ach Heer / dat van my werd gehoozt /
 Uw lof en roem, zo lang gy 't leeven /
 My hier vergunt; tot dat gy my /
 Goetgunstig eens zult plaatze geeven /
 In der volzaal'ge Geesten rij!

8.

Daar ik dan in volmaakte vreugde,
 Met het volzalig Eng'len tal /
 Met zielsgenoegen in uw' deugden /
 O Goede God / verlusten zal;
 En eeuwig uw' den Lof toezingen.
 Wiens ziel verlangt 'er nu niet na!
 Wie van des Heeren Heurelingen /
 Roept niet dit zy zo Amen, Ja!

GODS-

GODSDIENSTIGE BESCHOUWINGE

In een

VERMAKELYK GEZIGT.

Te zingen als,

Hoog, om hoog, myn ziel na boven, enz.

1.

Op myn ziel / nu op na boven /
 Oni des Heeren Heerlykheyt /
 Met een zoet gezang te loven /
 Hier u nu toe uptgelept ;
 Waar gy uw' oog hier keerd /
 Waar gy uw' oog hier keerd /
 't Hoopt u om uw' goede God te roemen ;
 Waar gy uw' oog hier keerd /
 Daar werd u dees' plicht geleert.

2.

Ziet gy bergen / bosschen / heyden /
 Daar of rund / of schaapjes gaan /
 In de groente t' zamen weyden /
 Merk daar in Gods goetheyt aan :
 Die 't vee zyn boedzel geeft /
 Dit 't vee zyn boedzel geeft /
 Dat zy dus den mens daar ook in boeden /
 Die 't vee zyn boedzel geeft ;
 Ja ook aan alles wat'er leeft.

3.

Zie daar 't graan upt d' aarde spruyten /
 Tot brood voor den zwakke mens /

E 5

Zal

Zal't niet monden hert ontslupten /
 In dees' hertelyke wens?
 Maak ons tog dankbaar Heer!
 Maak ons tog dankbaar Heer!
 Door uw' zorg / getrouwe menschenhoeder /
 Maak ons tog dankbaar Heer!
 Ter verblydinge van uw' Eer

4.

Zie de hoog verheeben boomen /
 En zie daar de wilgen staan /
 Alz' / niets ook uptgenomen /
 Wyft u dus den Schepper aan:
 En roept u tot zyn Lof /
 En roept u tot zyn Lof.
 Daar hier elk nu zo is aan het prysen;
 En roept u tot zyn Lof /
 Hier is prys / en lobens stof!

5.

d' Aangename schelle keelen /
 Van het liebe pluym gediert /
 Met haar zang ons oren streelen /
 En zo tierig heenen zwiert;
 Elk wekt ons met zyn stem /
 Elk wekt ons met zyn stem /
 Om ook onze goede God te loben /
 Elk wekt ons met zyn stem;
 Keurelingen, looft tog Hem!

6.

Zie na boven, zie beneden,
 Zie voor uyt, ziet weerzyds om /
 Over al is stof en reeden /
 Tot Gods lof; en rupm zo dom /
 Als 't reedenloze vee /
 Als 't reedenloze vee /

Was

Was men / zo men alles niet opmerkten ;
 Als 't reedenloze bee /
 Was hy , die dit ook niet dee.

7.

's Heeren wijsheit / en vermogen /
 Zyne groote goedigheit /
 Zie ik / en ik werd bewogen /
 Dooz zyne verdraagzaamheit !
 Die zo langmoedig draagt /
 Die zo langmoedig draagt /
 Ondankb're wigten / om haar te trekken ;
 Die zo lankmoedig draagt /
 En het alles onderschraagt.

8.

Laat Gods Lof ons noyt verbeelen ;
 Putter kleeft de onze tong /
 Aan 't gehemelt ; zo de keele /
 's Heeren lof , niet brolph zong /
 Heen / die Gods werken ziet /
 Heen / die Gods werken ziet /
 Mont / en hert , en item , ten Hemel heffen ;
 Heen , die Gods werken ziet /
 Die verdraag / nog zyn hier niet.

9.

Dat uw' Geest ons maar bequame /
 Groote God der Heerlykheit !
 En ons zo bewerke t' zamen /
 Om altyt te zyn bereydt /
 Uw' eer te melden Heer !
 Uw' eer te melden Heer !
 Daar toe is het dat wy tog maar leven ;
 Uw' eer te melden Heer !
 't Wordt ons eegen meer en meer !

De

76 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,
 DES CHRISTENS,
 GODSDIENSTIGE BESCHOUWING,
 Van
GODS WERKEN IN EEN HOF.

Te zingen als,
Ziet als ik 't alles wel door zie, enz.

E^{1.}lk onzer / schik nu hert, en stem,
Tot 's Heeren lof;
Elk geef den roem zyns naams aan Hem /
Daar toe roept ons dees Hof.
Eer / Eer / zo onzen God en Heer!

^{2.}
Gy ziet om hoog / en hier beneen /
Gods Heerlykheyt /
Ziet waar gy ziet; zie rontsom heen /
Wat dat gy ziet, dat zept /
Eer / Eer / zo onzen God en Heer!

^{3.}
Het zepd / ja 't roept ons ludyckeels toe /
Gy die dit ziet /
Beschouw ons wel; maar hoor ook / hoe
Elk u Gods lof gebiet.
Eer / Eer / zo onzen God en Heer!

^{4.}
Elk kruptje / bloemtje / blaasje meed' /
Spreekt 's Heeren lof:
't Was ons tot schaamt' / zo 't elk niet deed' /
Hier 's overbloet van stof.
Eer / Eer / zo onzen God en Heer!

't Ge-

5.

't Gebloemt / van zo verschepten kleur,
Streelt ons gezigt,
En reuk door aangename geur,
En 't leerd ons deze pligt.
Eer / Eer / zo onzen God en Heer !

6.

't Geboomt / met vrugten / zo belaan /
Haar pderg aart ;
Doet hert, en stem, na boven gaan /
Tot God / die 't voor ons spaart /
Eer / Eer ' zo onzen God en Heer !

7.

Die 't voor ons spaart / dat 't ongediert /
Nog ongeval /
't Niet alles weg rooft / maar bestiert /
Dat 't ons verquikken zal.
Eer / Eer / zo onzen God en Heer !

8.

't Gebogelt dat de lugt door zweeft /
En op haar wpg /
Met hunne stem God eere geeft /
Zegt ons , geef' Gode prys.
Eer / Eer / zo onzen God en Heer !

9.

De Zonne schyn / die 't al vergult /
En ons bestraalt /
Ong herte met Gods lof verbult /
En als na boven haalt.
Eer / Eer / zo onzen God en Heer !

Die

10.

Wie zoud nu zwypgen van Gods Lof/
 Daar 't alles roemt?
 Dat elk zig hef upt 't lage stof/
 Die zig een Christen noemt.
 Eer / Eer / 3p onzen God en Heer!

11.

Dan is men tot des Hoogstens Eer;
 En dan ook maar,
 Wanneer men Hem erkent als Heer/
 En volle Eygenaar,
 Eer / Eer / 3p onzen God en Heer!

12.

Myn ziele, en myn lighaam heyd'/
 Myn God en Heer!
 Geef' ik aan uwe Geest geleid:
 Bewerk my tot uw' Eer.
 Eer / Eer / 3p onzen God en Heer!

13.

Maak my tog tot uw' Eer en lof/
 O God bequaam!
 Maak my ook tot een bruyt's re Hof/
 Tot roem van uwen Naam!
 Eer / Eer / 3p onzen God en Heer!

14

En dat op 't laast uw' eppen hand/
 Uw' Naam ten pyg/
 O ja / myn Heer! my overplant/
 In 't Hemels Paradys!
 Eer / Eer / 3p onzen God en Heer!

Het

Het

GODSDIENSTIG BESCHOUWEN

Van

GODS WERKEN OP HET WATER.

Te zingen als, *Psalm 116. Ik heb den Heer.*

1.

D'Allopze God / schiep ALLES tot zyn Eer /
 En zo dat al 't geschaap'ne daar toe strekte ;
 En die het ziet / op 't kragtigst daar toe wekte :
 En roepen / prijst den Schepper onzen Heer.

2.

Den mens / gaf God / en ogen en verstant /
 Om die op zyne werken steeds te houwen /
 En in geloov', Hem daar in aan te schouwen /
 Zyn menschen liefd, en zyn getrouwe hant.

3.

Waar dat ons oog zig wend / men kan Gods magt /
 Zyn goetheyt / en getrouwoheyt daar in merken /
 O wond're God ! hoe groot zyn uwe werken,
 Gy hebtze all' met wysheyt voortgebragt.

4.

Toen Gy / o groote God ! dit Heel-al schiep /
 Toen dekte 't water / het geheele drooge /
 Maar toen gp't woord spak van uwe Alvermoge,
 Toen rees 't gebergt, en 't water zonk in 't diep.

Dit

5.

Dus zien wy nu Rivieren, ende Zee :
 In beyde, menigten van Schepzels leven /
 Ook visschen die ons smaak'lyk voedzel geven /
 Wat brengt het water / ons al zeggren mee!

6.

O wonder Schepzel! zo een bloeyb're stof /
 Maakt God bequaam / om zware last te voeren /
 Hoe moet dit niet / 't gelovig herte roeren /
 Om uyt te galmen hares Heylands lof!

7.

Des Heylands Ryk, moet naar den vrede raat /
 Tot aan de eynde van de aarde strekken :
 Hy moet voor zig / een eygen Volk verwekken /
 Van daar de Sonne op, en onder gaat.

8.

Daar moet de Zee / daar moet ook 't water Hem
 In dienen; Hy moet heerschen / en regereen /
 Van zee / tot zee / de vromde Hem daar eeren;
 Geraakt door 't overbrengen van syn stein.

9.

De Volken / deelen elk het hare mee /
 Aan and'ren / en het geen in hunne landen /
 Niet valt; dat komt nogtans in hare handen /
 Zo schikt het God / door 't middel van de Zee.

10.

Het water / dat ons op haar rug nu draagt /
 Langs 't groene veld / en aangename boomen /
 Daar

Daar meed' wy zagt en liefslyk heenen stromen /
Heeft dat geen stem? O ja! 't is of 't ons vraagt /

11.

Hebt gy geen God die wonder is in kragt?
Zyn wy geen schepzel / die uw God doen roemen;
En hem een God der wonderen doet noemen?
Gebruik ons zo / en wees also bedagt.

12.

Gods werk te roemen / een die God niet kent /
Die zietze slegts, en zo gelyk een blinde,
Die God den Schepper, nog zyn Eer hier binden.
O Christen! draagt gy zo? / dat g' u gewent.

13.

God daar in groot te maken, dat g' Weth roemt!
Maar klimt door ons / tog op tot hoger zaken:
Daar is een water dat u reyn moet maken;
Een water, dat God LEVEND water noemt.

14.

Een water, daar de ziel van drinken moet;
En zonder 't welk / zy mist het eeuwig leven.
Rivieren, die de ziele wasdom geven /
En als een spys geboomte, groejen doet.

15.

O Zaal'ge ziele! die dit water hoog /
En die 't geniet! de tyt die zal nog komen;
Dat groens zult van 't Lam / langs levens stromen,
Geweydet werden / eeuwig en altoos.

De

GODSDIENSTIGE GELATENHEYT

Onder

G O D T S B E S T U U R.

Te zingen als,

*Ziele die geneygt tot lieven, of, Als een nytgeforte
Balzem.*

1.
Hoe gelukkig is een Christen /
Die maar naar des Heeren raat /
Door zyn Geest zig leyden laat;
Zonder moeyren / of betwisten /
Maar zig altyt zo bevint /
Eben als 't gespeende kint.

2.
Als een kind / dat afgetrokken /
Van de borst in 's moeders wil /
Sants gelaten is en stil,
Dat men zig niet meet laat lokken /
Tot het geen men heeft beënsit /
Eben als 't gespeende kint /

3.
Dat men zig maar laat regeeren,
En al wat Hebbah doet /
Heeft booz heylig, wys, en goëdt
En hem altyt wil beëeren /
Buygzaam onder zyn bewint,
Eben als 't gespeende kint.

Wel

4.

Wel te vreed', en onverschillig /
Hoe't de Heere met hem doet /
Met een neederig gemoet /
Dat ook dragende gewillig :
Hier in des Heeren vint /
Even als 't gespeende kint.

5.

Kleyn en aan zyn eygen oordeel /
Zo verloochent, dat men 't niet /
Dat ons 's Heeren schikking liet /
Algt tot nadeel / of tot voordeel /
Dan als men 't met God begint /
Even als 't gespeende kint.

6.

Diepteng / en verborgentheeden,
Die 't verstant te boven gaan ;
Durst zyn kleyn begrip niet aan :
Om daar dieper in te treden /
Hy zig nimmer onderwint ;
Even als 't gespeende kint.

7.

Van bedrog, en valse streken /
Die de waerelt gaauwheyt noemt /
En als in wat lofzins roemt /
Daar weet hy niet van te spreken /
Maar hy staat 'er voor als blind,
Even als 't gespeende kint.

8.

Moet hy dit of dat ontbeeren,
Daar 't eerzuchtig hert in leeft /
En zig zelv aan overgeeft ;
Dat kan hen gants weynig deeren /

Yd'le eer is hem als wint,
Eben als 't gespeende kint.

9.

Laaten al de Scheps'len blieden /
Gods nabyheyt, is hem goet /
Wint hy dat in zyn gemoet /
Dan kan hy zyn ziel gebieden /
't Stil zyn / als hy God maar vind ;
Eben als 't gespeende kint.

10.

Kinderspke liefd' en eere,
Die het klepne wigje heeft /
Dat zo aan zyn moeder kleeft :
Wenst zyn ziel te practizeeren /
Daar in is hy zo gezint /
Eben als 't gespeende kint.

11.

'k Moet o Heer zoo'n kintje wezen /
Zo ik als uw' onderdaan,
In uw' Koninkryk zal gaan!
'k Moet niet zo gelyk voor deezen,
Tot myn zelve zyn gezint /
Maar als het gespeende kint.

12.

Maak my zo! op schryf uw' Wetten,
In myn herte, en verstant,
Vader / wil my naar uw' hant /
Doemen / bukken en verzetten
Ten bewys dat gy my mint /
Als uw' lieb' / en eppen kint.

Der

Der
GODSDIENSTIGE OEFFENING ;

Omtrent
BEDROEFDE IN HARE VERDRUKKINGEN.

Te zingen als,
De liefde voortgebragt.

1.

De liefde die van Godt /
In 't hert der Wytverhoornen /
Ontsonkt werd ; strekt hun tot /
Een blyk van Weérgeboornen :
Die zo de broed'ren mindt /
Die mag bymoedig spreken /
Ik ben ook Godes kindt ,
Deez' liefd' is my ten teeken / ten teeken / ten teeken / ten
teeken.

2.

De zuyv're Godsdienst leert /
Bedrukten / en bedroefde /
En die iets smert'lyks deert /
En raat , of hulp behoesde /
Te spreken naar het hert ;
En naar bereyde van zaken /
Meeddogendt hunne smert /
Gewillig d' onze maken / te maken / te maken / te ma-
ken.

3

Het

3.

Het ware liefde merk /
 Dat Gode zal behagen /
 Moet tot zyn eygen merk /
 't Geloov' in Christus dragen /
 Die maar door eygen Geest /
 In deezèn word bewogen /
 Die heeft op 't allermeeft /
 Maar mens'lyk mededogen / medogen / medogen /
 medogen.

4.

Mededogen dat ook meed' /
 Een Heyden kan betragten :
 En zo men 't dan nog deelt /
 Om loon daar op te wagten ;
 Dan is 't maar inderdaadt /
 Een offer zonder leeven /
 En 't geen de Heere haat /
 Wat schoon hertoog 't mocht geeven / 't mocht geeven /
 't mocht geeven / 't mocht geeven.

5.

De waare liefd' tot Godt /
 Wiens Zoon zig heeft gegeven /
 Ten Borgen Rantzoen , tot
 Des zondaars Gode leeven ,
 Dat is de Bron waar upt /
 De Broederliefd' moet stromen /
 Al 't geen dat daar upt spuyt /
 Word by God aangenomen / genomen / genomen /
 genomen.

Als

6.

Als vrugten van het rogt,
 Ten leeven hun verworven;
 En daar de gront nu legt /
 Om aan zig zelv gestorven /
 Den Heere maar alleen,
 Met wat men is te leeven;
 En dus met Christus een,
 Zig aan Hem heeft gegeven / gegeven / gegeven / ge-
 geven.

7.

Ten dienst tot ALLES waar /
 Hy roept iets te verrigten,
 Niets agtende te zwaar /
 Van al de Godsdienst plichten.
 Bewerk myn hert daar toe!
 O God der liefd', en vrede,
 Uw' Geest, en kragt die doe /
 My daar aan te besteeden / besteeden / besteeden / be-
 steeden.

8.

Certlopl ik hier op aardt /
 In veel gebrekkigheden /
 Myn cours stel Hemelwaardt!
 Daar zal m' in volle leeden /
 In liefde zyn volmaakt;
 En daar in als verslonden,
 Die 't hier een wepnig smaakt /
 Wenst maar te zyn ontbonden / ontbonden / ontbon-
 den / ontbonden.

88 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

De

GODSDIENSTIGE ZELV-BEWARING,

Van de

BESMETTINGE DER WAERELDT.

Te zingen als,

Heyl'ge Jezu, Hemels enz.

1.
'k **B**En de waereldt uytgetrokken /
Dooz Jesus mynen Heer;
Maar zo komt my steeds nog lokken /
Dat ik tot haar weerkeer;
'k Doel dat iets nog in my sweeft /
Dat daar nog te veel aan kleeft /
Heer belet! Heer belet!
Dat zy my tog niet besmet.

2.

Quam de waereld zig vertonen,
Als zy in waarheyt is:
Zo en kondze niemant tronen /
Tot haar dienst; maar 't vernis /
Van een valse schoone schyn /
Dekt haar ziels-verderb's feny /
Heer belet! Heer belet!
Dat zy my tog niet besmet.

3.

Maereldlingen / die bedrogen
Zyn, dooz haar tovery,

Is

Is 't haar werk / en stadig pogen /
 Te lokken in haar rip.
 Yder die naar 's Heeren staat /
 Schijnt vooz haar vermomt gelaat /
 Heer belet! Heer belet!
 Dat zy my tog niet besmet.

4.

't Boze vlees, dat in myn leeden /
 Gestadig legt en woelt:
 Hunkert na die ydelheeden /
 't Verwert eer dat men 't woelt /
 Dat men daar dooz is verrast;
 En aan d'yd'le waereldt vast.
 Heer belet! Heer belet!
 Dat zy my tog niet besmet.

5.

't Zoud de liefd' des Vaders missen /
 Die kan niet in my zyn /
 Zo ik my zo zoud vergiffen /
 En dagt, die schoone schyn /
 Van de waereld kan men meed'
 Hebben, en van binnen breekt'.
 Heer belet! Heer belet!
 Dat zy my tog niet besmet.

6.

Heere Jesu! die van d'uwen
 Zegt / dat zy niet en zyn
 Van de waereld; doe my schutwen /
 Haar lokkend Ziels senyn!

¶ 5

Ik

Ik wantrouw / myn eygen oog:
 Stuur Op 't altp na om hoog /
 Heer belet! Heer belet!
 Dat zp my tog niet besmet.

7.

Doe my / 't geen hier is beneeden /
 Zo hebben; dat 'et my /
 Strek tot ladders, die myn treden /
 Hoog voer; om U na by /
 Steeds te zpn / dat 's my zo goet!
 Ach verhemel myn gemoet!
 Heer belet! Heer belet!
 Dat zp my tog niet besmet.

8.

'k Ben een Vreemdeling op aarden /
 'k Dooz tot uw' Koningryk /
 Dat uw' hand my tog bewaarde /
 Dat 'k nimmer dooz haar slyk /
 Werd bemoddert; maar voortaan /
 Onbeblekt myn padt kan gaan!
 Heer belet! Heer belet!
 Dat zp my tog niet besmet.

9.

Dat uw' Geest my dan geleide /
 Dwars dooz dit smett'lyk heen!
 Laat die nimmer van my scheiden /
 Tot ik eens van beneen /
 In het vlekloos Vaderlandt /
 Wyt genade dooz uw' handt /
 Werd gezet / werd gezet /
 Eeuwig zuyver onbesmet!

GODS-

ZIELSVERLUSTIGING.
GODSDIENSTIGE BETRAGTINGE

91

Omtrent de
M E E D E L E E D E N.

Te zingen als,

*Iets moet ik u Laura vragen, of, Als men eens gaat
over weegen.*

1.

Christen / wilt gij Gode leeven?
Zoek dan tog met ernst te streven /
Dat gij ieder nuttig zijt:
Gij en leeft niet voor u zelven,
Zo gij wild' in d' aarde desben /
Uw' Talent; zo wiert gij 't koopt.

2.

Gaf de Heere u genade,
't kome and're ook te stede /
Daar toe heeft Hij u verpligt:
Gij moet p'rig daar na trachten;
Billijk mag men 't van u wagten /
Dat gij ook uw' Naasten sijt.

3.

Kent gij die onbandig wand'len /
Moet gij zomwyl met haar hand'len?
Vind gij slegts een hoorendt oor /
Hier is werk voor u te werken /
Zoek u in den Heer te sterken;
Kom haar met vermaning voor.

Zoek

4.

Zoek haar van die weg te trekken /
 En in haar eens te verwekken,
 Lust om met u 'g leebeng baan /
 Die hun wand'laars leyd na boven /
 Zo in liefde, als gelove,
 Tot hun Ziel-heyl in te slaan.

5.

Doet de Heere u ontmoeten /
 Die gy kunt haar smert verzoeten /
 Dooz een blyd'-en troostlyk woordt :
 Komt men u kleynmoedig klagen /
 En teerhartig raadt af dragen /
 Helptze tog in liefde voort.

6.

Zyn het swakke in geloove /
 't Donkske moet in haar niet dobe ;
 Wps haar Jesus liefde aan /
 Die zyn Lammertjes wil dragen /
 En haar in haar swakheyt schragen /
 Dat zy in Hem blyven staan.

7.

Jesus draagt haar in zyn Armen /
 Steun haar ook met teer ontfarmen ;
 Dat is tog der sterken pligt :
 Word in 't een nog 't ander moede,
 Blyv tog werkzaam in het goede /
 Dien zo ieder met uw licht.

8.

Dus zyn gaven aan te leggen /
 Zal 't gewisse u wel zeggen /
 Dat dit is het regte merk :
 Dat gy uyt de dood, in 't leeven,
 Zyt gegaan ! en God zal geeven /
 Schynzel op uw liefde-werk !

Het

Het
GODSDIENSTIG GEDRAG
Omtrent die geene
DIE BUYTEN ZYN.

Tc zingen als ;

Engels Fortuyn, of, Ziet daar, ziet daar, daar &c.

1.

O Heer! die my ten duurste hebt gekogt;
En daar ik verre was/ naby gebogt;
Die my een plaats binnen uw' muren geeft /
By 't Volk / dat daar tot uwer Eere leeft.

2.

't Is uw' bestuur / en schikking over my /
Verloft ik nog op aard' ben ; dat ik by /
De zulke ook gestaag moet onnemen /
Die nog uw' Woord, nog uwe Wet verstaan.

3.

Die 't heyl uw'g Koninkryks niet is ontdekt ;
Diens liefde daarom derwaarts niet en strekt ;
Maar haatende de waare Hepligheyt ;
Gaan op den weg die ten verderve leyt.

Wat

4.

Wat past het my / te toonen dat ik ben /
 Door uw' genaad' / daar afgescheyden; en
 Te schynen onder deezē, als een ligt,
 Wiens woord, en wandel van alomme stigt!

5.

Bezorg / dat ik door haar noyt word besmet!
 Maar door uw' Geest behoudt / een vaste tret /
 Die onberisp'lyk zonder aanstoot is /
 En noyt myn geur, van deugtzaam by haar mis!

6.

'k Moet Heer (u liefde dringt my steeds daar toe)
 Gestraag beogen / dat ik aan haar doe /
 Getuygen; dat uw' dienst, en Koninkryk,
 Is enkel vreugd', en alzins liefde-ryk.

7.

Ach dat daar toe tog uw' handt my seyd!
 En dat tog altyt de bedagtzaamheyt /
 My voortg bewaak; en dat nog woordt, nog daadt,
 Van 't regt afwyk; ja dat geen SCHYN VAN QUAAT,

8.

My noopt beplek: maar dat ik ieder een /
 De zuyv're Heemeltweg / zo voor mag treen /
 Dat die my zien, mag zeggen / 't is gewis:
 Dat deez' een spruyt van 's Heeren planting is.

Der

Der
GODSDIENSTIGE WANDEL
In
O O T M O E D I G H E Y T.

Te zingen als,

*Iets moet ik u Laura vragen, of, Als men eens gaxt
overweegen.*

I

Ziel / die God hebt leeren kennen;
Die u tragt daar toe te wennen,
Dat gy tot u ingekeert:
Tragt u zelf, in 't oog te houden /
En uw' herte te beschouwen;
Werd' gy niet wel haast geleert?

2,

Dat 'er is een drang van treeden /
Om in all' ootmoedigheeden,
En met tranen van nu woort /
God te dienen; zand' uw' treeden
Meenigmaal / zo uytgeleden,
Bupten 't Rigtsnoer van zyn woort?

3.

't Woord van God / ons voorgescreven /
Om daar naar ons gantse leeven /

Steeds

Steeds te rigten; zegt weest gy,
 Heylig als u God is Heylig,
 Ach! wat was ons padt niet beplig/
 Bleef men daar gedurig bp.

4.

Maar wat doet my / die myn wandel/
 Die myn herten drift, en handel,
 Heederleg bp uw Gebodt/
 Dit den weg tot ootmoet haanen/
 Om U met veel liefde tranen,
 Steeds te dienen, o myn Godt!

5.

Ootmoet / moet dog al myn leeden/
 Als een nodig kleet bekleeden;
 Zupten dat, zo staat men naakt/
 Door U aller reynste ogen/
 Die geen hoogmoet wilt gedogen/
 In een zondaar / zo mismaakt.

6.

Op wilt Heer genade geeven /
 Dien / die steeds met vreez', en beeven,
 (Dog met liefde steeds gepaart;)
 In 't geloov' hun herte sterken
 Zo haat zaligheyt volwerken/
 En dus spoeden Heemelwaardt.

7.

'k Zal dan met myn herte streven/
 Steeds op aarde zo te leeven;
 Dat ik met ootmoedigheyt:
 En met vrede in 't gelove,
 't Gog gevestigt houdt na boven/
 Op de eeuw'ge Heerlykheyt.

Der

Der

GODSDIENSTIGE VRUGTBAARHEYT,
ALLEN IN CHRISTUS.

Te zingen, als

Heylge Jesu Hemels voorbeeld &c.

1.

Voel myn ziel met liefd' ontsteeken/
Tot U o Jesu Heer!
Ach mocht my nooyt kragt ontbreken/
Te leeven tot uw' Eer!
Dat zoud dan zyn / als ik maar /
Met u regt vereenigt waar.
Blyb dan nu / blyb dan nu /
In my Heer / en ik in U!

2.

Niemant kan tog vrugten dragen /
Dooz Gode aangenaam;
Niemants werken God behagen,
Zo die niet in Uw' Naam,
Dooz uw' Geest zyn dooftgebragt /
In U is myn leevens kragt.
Blyb dan nu / blyb dan nu /
In my Heer / en ik in U!

Dooz

3.

Dooy u' Geest, die het gelove,
 In my werkt; voel ik Heer/
 Dat myn herte trekt na boven;
 Myn Ziels togt langs zo meer/
 Na u uytgaat; om voortaan,
 In een liefde-vlam te staan.
 Blyb dan nu / blyb dan nu/
 In my Heer / en ik in U!

4.

Dat ik o myn Heere Christus!
 De blydschap in 't geloov',
 Dooy myn slabb' ren nimmer miste!
 Die kool werd' nimmer doob!
 Ach! dat ik in vollen bloep
 Blyb / en langs hoe sterker groep.
 Blyb dan nu / blyb dan nu/
 In my Heer / en ik in U!

5.

Dat ik zo myn Heyligmaking,
 Voltrekke tot uw' roem/
 En in zupb're zelv' vertaking,
 U / die 'k myn Heere noem/
 Mag blytoonen; dat men zag/
 Wat uw' kragt in my beving.
 Blyb dan nu / blyb dan nu/
 In my Heer / en ik in U!

Dus

6.

Dus zoud ik uw' Naam ten prijze /
 Dooz glans op my gelegd /
 Alder die my ziet belopze /
 Dat g' op my hebt het regt /
 Alz te vormen naar uw' zin,
 Dat 's uw' Roem, en myn gewin.
 Blyb dan nu / blyb dan nu /
 In my Heer / en ik in U!

7.

Eeuw'ig zal 'k zo in U blyben /
 Myn Heyl, myn Heer, myn Hooft,
 Gy zult my nooyt laten dypben /
 Nog tulden dat verdoeft /
 't Zeegel dat nu op my leyt /
 En van and'ren onderschept.
 Blyb dan nu / blyb dan nu /
 In my Heer / en ik in U!

8.

't Zeegel van uw' Geest; dat d' inwen /
 Hier dragen tot uw' Eer /
 Wil dat zo in my vernutwen /
 Dat ik nu toon veel meer,
 En veel klaarder als in 't eerst,
 Dat gy in my leeft, en heerst;
 Blyb dan nu / blyb dan nu;
 In my Heer / en ik in U!

De

GODSDIENSTIGE CHRISTEN

Gewaarschouwt tegen

LIGTVEERDIG OORDEELEN.

Te zingen als, *Rosenkranz die 3^e.*

1.

Die niet vreemd is hy zyn zelve,
Maar steeds hy zyn herte leeft /
Die behoeft niet diep te delven /
Of hy vindt haast / 't geen hem geeft /
Stof tot schaaft' / en 't geen hem doet /
Reed'rig zinken in ootmoet.

2.

Mer zal zo veel wel vinden /
In zyn eyge herte wiên /
Dat men 't niet zal onderwinden /
Na een ander om te zien;
Immers dat men hem altoos /
Niet en oordeel liebdeloos.

3.

O! hy zal zo haast verleen /
Die maar op zig zelve let;
Zomet and'ren te verkeeren /
Dat men hem geen maat, nog wet,
Over zyn bedryf en staat,
Stelt in 't geen hy doet, of laat.

't ken

4.

'k Ken myn eygen zondig herte /
 Maar dat van een ander niet /
 'k Zie en voel daar tot myn smerte ;
 En myn innig ziel verdriet /
 't Geen my zugten doet met schrik /
 Leevt 'er zo een mens als ik !

5.

Wat zou 't my dan kunnen lusten /
 Na een ander om te zien /
 En my zelve te ontrusten /
 Met haar wandel te bespien ?
 'k Heb daar lust, nog tydt meer toe /
 Dat ik dit aan and'ren doe.

6.

't Geest my immers nut, nog voordeel,
 Dat ik al een ander ken,
 Hem, en zyne daaden oordeel ;
 Daar ik zelv zo schuldig ben ;
 Moog'lk meer, als derz' / of geen /
 Die in 't eerst zo zondig scheen.

7.

Laat ik liever daar na tragten /
 Dat ik dooz ootmoedigheid /
 Leer een ander beeter t' agten /
 Als my zelv ; de need'righeid /
 Past my dog / als die wel weet /
 Hoe myn voet / steeds bukten treet.

8.

Leer my Heer / my zelv regt kennen /
 Houd myn oog na binnen toe /
 Doe my steeds aan u gewennen /
 Laat ik wat ik spreek / of doe /
 (Wpl gy alles weet / en hoordt)
 Rigten naar uw' wil / en woordt.

G 3

De

DE DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

De

GODSDIENSTIGE CHRISTEN

Voor

Z E L V - B E D R O G ,

GEWAARSCHOUWT,

Te zingen , als

Zoet gezelschap , &c.

1.
Here / die geen ander hert /
Dat aan u gegeven wert /
Met behagen kunt aanschouwen ;
Als dat enkel , en opregt ,
Zonder iets te wederhouden /
Zig steeds voor u open legt.

2.
'k Weet dat 's mensen hert gewis /
Boos , en gants arg'listig is /
Niemand kent het dan allene ,
Gy ô God ! die alles ziet /
Dit dan leidt mij tot u heere ;
Wepger mij u bystandt niet !

3.
'k Schrik mijn God voor zelv-bedrog ,
Ziet op in mijn herte nog /

Iets

iets dat daar naar mocht gelyken,
 Dat ik zelf niet vinden kan:
 Heer ontdek 'et / dat het blyken,
 'k heb 'er immers grouwel van!

4.

'k Weet geen vreeselyker staat,
 Als dat iemand heeren gaat /
 Hebbend' in zyn hand een leugen /
 Die hem uyt een valse grondt,
 In een Heerstaat doet verheugen /
 Daar hy noyt bewys toe vondt.

5.

Dat men als een slapend mens /
 Droomt dat men zig naar zyn wens /
 In het goede gaat verladen /
 Maar wanneer men is ontwaakt,
 Is men door zig zelf verraden /
 En van 't ingebeelde maakt.

6.

Arm bedrogen ziel / wie zal /
 Alzo rampzalig tot gebal /
 Siegt bezeffen! o wat beven /
 Zal hem treffen / die dus sterft
 In die waan; ik ga ten leeven;
 Daar hy het doof endely berst!

7.

Heer myn Godt! die alles ziet /
 't Diepste hert zelf / laat tog niet /

In my iets bedrieglyks weezen;
 Dat myn oog ontduyken zouw /
 En dat my eens nog na deezen /
 Gaf een smert'lyk naberouw!

8.

'k Leg myn herte in uw' schoot;
 Gants geopent, naakt en bloot /
 Op dat gy de diepste hoeken /
 Met uw ziel-doorsstralendt oog,
 Op het naauwste magt doorzoeken;
 Dat het my tog niet bedroog.

9.

Dooz uw eppen handt gelept /
 Tragt ik in opregtigheyt /
 Dooz uw' aangezigt te wand'len;
 Wat ik doe / of waar ik ben /
 Dus te zyn, en zo te hand'len!
 Dat ik in geloob' erken /

10.

Dat uw' oog steeds op my ziet /
 En ik daarom / nimmer let
 Uprboer / dat U zoud mishagen /
 'k Heb my zelv' aan U geheel,
 En vooz eeuwig opgedragen /
 's Levens Godt, myns zielen deel!

De
GODSDIENSTIGE CHRISTEN,
Van
GEVEYNSTHEYT,
GEWAARSCHOUWT.

Te zingen als,
O Minnelykſt' Emanuël.

1.

De laſterzugt, en bitt're haat /
Der duyſt're waereldlingen;
Blykt dupdlyk ynt hun ſpot en ſmaat,
Omtrent Gods Heurelingen /
Zy zyn dog blind /
Opandig / ongezint /
Tot geestelike dingen.

2.

De deugd, en waare heyligheyt,
Die 's Heeren Bondgenoten /
Zo minnelyk aan 't herte leyt /
Die werd van haar verſtoten:
En 't waare goet /
Dooz hun vergalt gemoet /
Met laſter overgooten.

3.

Men noemt gevynstheyt hunne jucht /
 Om Gode steeds te leven,
 Men brengt een smaat, en vals gerugt,
 Op die zig overgeeven /
 Om inez een Ziel /
 Die Gode wel gebiel /
 De waereldt door te streven.

4.

Laat af / O lief d'loof Lastelaar!
 Gods Volk dus te bedroeven /
 Noemt haar noopt meer een luychelaar:
 Zy stellen zig ter proeven /
 Door 'g Heeren oog
 Dat 't al ziet van om hoog /
 't Geen zy alleen behoeven.

5.

Niets haat d'oprechte ziele meer /
 Als snoode beynzerpen /
 Tot niets is hun gemoet zo ter /
 Als om bedrog te myen,
 In breez' of nog /
 Een schyn slegt van bedrog /
 Zig ergens in mocht blpen.

6.

Dat tog altp bedagtzaamheyt,
 Gods ware Erv behoeft /

Dat

Dat nimmer word een groent gelept /
 Tot liefdeloos vermoede /
 Of in haar hert /
 Nog iets gebonden wert /
 Dat zo een zuurdeeg boede.

7.

Myn God / wien's aldoos stralend oog /
 Het diepste hert kunt gronden /
 Op die het tot uw' dienst bewoog /
 Werd daar iets in gebonden !
 't Geen ik niet ken ;
 Toon my dat Vader ; en
 Heelt daar de vuple wonden.

8.

Laat dan het bitt're Slange zaat /
 Myn teed're wandel smaden ;
 Myn Bonds God / ik volg uwe raat /
 Gesterkt doos uw' genade /
 'k Doel op uw' Eet :
 En vorder meer en meer :
 Myn loop langs 's levens paden.

9.

O lieflyk padt / wat troost en vzeugd /
 Kunt g' u bewand'laars geven /
 Die werkzaam in geloov', en deugd ;
 Zo doos de waereld streben /
 Hun smaat spoozt aan /
 Om pbrig hoort te gaan /
 Het eynd is 't zalig leeven.

Des

108 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Des

GODSDIENSTIGE CHRISTENS
ONDERRIGTINGE, OMTRENT

De

GEVEYNSTHEYT.

Te zingen als, *Psalm 5, Verhoord ó God enz.*

I.

Oprechte ziel / die vooz den Heere /
Steedſ wandeld in oprechtigheyt /
En 't herte vooz Hem open leydt :
Op dat Hy tog / yn Naam ter Eere /
Uw wilde leeren.

2.

Hoe gy geſtaag in alle zaken /
Waar dat gy zyt / en wat gy doet /
Vooz Hem / met een opregt gemoet ;
Moogt wand'len / en het zo te maken /
Dat 't niemant wreake.

3.

Geveynſtheyt iſ uw'g Ziels afgypzen /
Niets iſ 'er dat gy meerder haat ;
Toont dat / in 't geen gy doet , of laat ,
Laat zelv / uw' vyand , 't bonnis wipzen /
En u dus wipzen.

Gy

4.

Gy kent het hert der waereldsdingen /
 Hun bitt're boogheyt / en hun haat /
 Gy hoorde wel / dat men u den smaat /
 Van veynzery in alle dingen /
 Zoekt op te dzingen.

5.

Daar toe misgrypht men wel het geene /
 Alst onkund', in eenboudigheyt /
 Van u gedaan was / of gezeyt;
 Dat moet (hoe wel gy 't ook mogt meenen)
 Gy zulken eenen /

6.

Den schand naam van geveynstheyt dragen /
 En gy een huych'laar, die 't maar doet /
 Om naam te maken / en gy moet /
 Haar spot zyn; daar zo zy 't regt zagen /
 't Hun moest behagen.

7.

Gy laat het uwe zorg tog wezen /
 Dat gy voortaan voorzigtig zyt;
 En zeer omzigtig alles myt,
 (Al was 't maar SCHYN) 't geen gy zoudt blyzen /
 Aan haar te wezen.

8.

Tot misgryph om uw' Naam t'onteeren /
 En doot uw' Naam het Christendom,

Ww

110 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Uw grote toelag 3p alom /
Met yder een 30 te verhaeren /
Dat 3p eens leeren ;

9.

Dat gp wel weet dat 't Gode leuen /
Niet slegts in uysterlyk gelaat ,
In kleeding , of in praat bestaat /
Min nog / in zulk gelaat of zeeden ,
Die niets en deeden.

10.

Benaubot te zien / beklemmt te spreken /
Onbrynd'lpkheyt / en wat 'er smaakt /
Paar ligt veroordeelen ; dat raakt
Hun / 't zal haat in de ogen seeken /
Als snood gebreken :

11.

Zo zal men u GEVEYNSDE heeten /
Zoslypt gp u den ingang tse /
Dat nopt uw woord hun boordeel doe ;
't Geen stigten zoud / dat wens vergeten /
Men wil 't niet weeten.

12.

Dat veel opregten dit eens zagen !
Dan wien dit nog niet is gebat /
Die men nu om een dit , of dat ,
Als Huychelaaren gaat verklagen ;
En zoige dragen ;

Te

13.

Te doen al wat een goet gewisse,
In schikken kan, ter oeffening /
Van zupb're liefd' in alle ding /
En eegen zin wel wilde missen /
Als men kond' gissen /

14.

Wat 't pmanit zoud' ten aanstoot strekken /
Of misduyd worden / wijs dat waar /
Zeer cieelph booz de Christen schaar:
Wat zoud dit niet gebreken dekken /
En vragt verwekken.

15.

De grote Hepland zal ons leeren /
Niet droevig zien, wanneer men valt,
Om dat dit den geveynsde past /
Die in haar doen alleen begeeren /
Maar eyge Eere.

16.

Een Christen / kan tot allen tyden /
In God / en 't geen dat Hy gebied /
(De waereldling begrypt dat niet)
Zig zeer verheugen, en verblyden;
Dies moet hy myden,

17.

Om iets te doen, of zo te spijken /
't Geen hiet een vreemde indruk geeft,
Als of elk die Godbzugtig leeft /

Zig

Zig moet in veel benauwtheyt steken /
En vreugt afbreken.

18.

Heen Chyften / uyt uwo' onderbinden /
Weet gy het immers / dat de deugt /
Te oeff'nen / is uwo' lust en vreugt,
Wel waarom zouden dan dees blinden /
U treurend binden?

19.

Laat ons Gods weg hun smaak'lyk maken /
Spreek met een vrindelyk gelaat,
Van een nauwkeurig Chystens staat /
Dat scherpe, dat zy in u laken /
Dat moet gy staken.

20.

Beschepden / nederig te wezen /
Behulpzaam zyn / en wat nog meer /
Gods woord gebied, en strekt tot Eer;
Maakt dat gy van haar werd geprezen /
Dan kan men dezen;

21.

Tot stigting zyn / en uwe woorden /
Die krygen ingang tot het hert /
En 't geen dan zo gesproken wert /
Strekt haar dan wel / die u dus hoorden /
Tot liefde koorden.

Want=

22.

Wanneer wy zo onz' plicht betragten /
 Bedagzaam zy in alle ding;
 In dezen opzigt zonderling /
 Dan moet men 't boozt van God af wagten /
 Wil men 't betragten?

23.

Dat moet men dan geduldig dragen /
 En zo het dan nog heeten moet /
 (Hoe men zig boozden schyn zelf hoed)
 Dat het geveynst is, 't geen zy zagen /
 't Zal God behagen.

24.

God ziet uw' hert, en uw' gedagten /
 Uw' toelag is by Hem bekend:
 Gy hebt u zelf aan Hem gewent.
 Laat dan de waereld uw betragten /
 In smaat veragten.

25.

Als g' in opregtigheyt het uwe /
 Maar doet / en van den schyn van 't quaat,
 Dat uwe ziel zo innig haat /
 U dus onthouwt, en toont te schuwt /
 Met dat vernuwe:

26.

O Heer gy weet 'et! laat de reeden /
 Wpns monts / en 't geen is in myn hert /
 U maar behagen / schoon 't my smert /
 Dat mensen my die smaatheyt deeden /
 Ik ben te vreedn.

H

Der

Der

GODSDIENSTIGE CHRISTEN HOOFD-BETRAGTING.

Te zingen, als

Psalm 50.

1.

Het grootste eynd' van al wat God gebiedt /
 Is liefde die uit een reyn herte bledt /
 Een ongeveynll gelove, gants opregt /
 Een blank geweten / dat vrymoedig zegt /
 Op die gebukt gaat door, van scrupeligen /
 Zyt egter een, van 's Heeren keurelingen.

2.

God Eerst, en meest te lieven boven al /
 En hoe men uit die lief de, dan ook zal /
 Zig zelve lieven; om in het genot /
 Van de volzaal'ge Algenoege Godt /
 Beplazig eens te zyn / in eeuwigheeden /
 En daar toe ziel / en lichaam te besteeden.

3.

Mijn lichaam te bezorgen tot Gods Eer,
 Te streben / dat mijn Ziele meer en meer

God

God kent; en in die kennig heylig wert /
 En dat ik dan met een liefdadig hert /
 Myn Naasten ook voor God / en uyt die gronde /
 Van heyl'ge liefde, bemijn / met hert en monde.

4.

Die Eerst, en meest, daar ik Gods Beeld in zie /
 Die God met hert, en daaden lieven; die
 Zyn waardig, dat ik meenig liefde pligt /
 Aan ziel, en lighaam, aan hun steeds verrigt /
 Als een met my, en door een Geest gedreven;
 Om God te lieven, loven, en te leven.

5.

Die onbekeert nog affwerft van het spoor /
 Van 't ware Heyl; deez' arme komt my voor /
 Als 't boozewerp van ontferming; die my tot
 Zyn hulpe roept / of hy ook nog tot Godt /
 Diens Eer ik zoek; eens eynd'lyk wierdt getrokken /
 De liefde drijnt my / hem ook in te looken.

6.

En 't lichaam zelv te steunen / dat het zo
 In 't leeven: want eplaas! indien dat hy
 Zo heene gaat / zo is hy in 't verderf /
 Rampzaal'ge ziel! die in zyn zonden sterf /
 't Liefdragend hert / wert ligteljk bewogen /
 Zo een te helpen redden, uyt meedogen.

7.

Woe zoud een die behoord tot 's Heeren erf /
 Zyn ewaams zien rennen na 't verderf /
 Dat niet zyn teder hert met deerenis /
 Hem aanzie / en zyns plichts gedagtig is /
 Om (was 't hem doens) ziel en lighaam heide /
 Upt dees rampzaal'ge staat tog upt te leyden.

8.

Daar zult een Lief d' in 't reyne herte blaakt /
 Daar zal ze nog eens door Gods gunst volmaakt /
 En gants gezuybert; God tot Heerlykheyt /
 Volduuren in der eeuwen / eeuwighheyt /
 Geloof en hoop, die zullen eens verdwynen,
 Maar 't ligt der LIEFDE, dat zal ALTOOS schynen.

9.

Dan zal de ziel / als in een volle gloet,
 Dan liefde staan tot God haar hoogste goet /
 Tot haare schat / haar Jesus die zo teer /
 Haar lief de; die zy daar nu vind / en weer /
 Het volle dyft zal Dienen / Eeren / Lobben;
 Hier was 't begin, 't volmaakte is daar boven.

Des

Des
GODSDIENSTIGE CHRISTENS
ZIELSVERLUSTIGING.

IIIde Deel.

PSALM XIII:6.

**Ik zal den Heere zingen, om dat Hy aan my
welgedaan heeft.**

P S A L M CXLIV: 9.

O God ik zal u een Nieuw Lied Zingen.

Des

G O D S D I E N S T I G E W Y Z E K E U R E.

Te zingen, als

Psalm 42.

1.

Laat een ander dat genoegten /
 Dat hy veel ter maalydt gaat :
 Zo men zig maar hoed hoog 't woegen /
 Dat men zig niet naar den staat /
 Van een DEFTIG Christen quyt /
 't Rigtsnoer niet te bukten ghyt /
 Dat ons God heeft voorgescreven /
 't Vleesch geen rupine toom te geeven.

2.

Dat men in Gods goede gaben /
 Met malkand'ren zig verhengt /
 Om de vrindschap zo te staven /
 Tot opsporing van de deugd ;
 Dat beblekt den Christen niet ;
 Die tog met zyn herte vliet /
 In mant schyn van quaad te geeven /
 En ongerlyk wil leeven.

3.

Egter moet ik bilsyk agten /
 D' Alderwysse Konings woordt ;

D 4

'k Zal

'k Zal 't ook zoeken na te tragten /
 Beeter gaat men / daar men hoorst /
 't Klaagen van een / die Gods handt /
 Heeft gebzukt ; en overmandt /
 Van zyn krankheyt / na zyn Ende ,
 Zigt met spoet schynt heen te wende.

4.

Meer van nut / en meer te pypzen /
 Is 't het klaaghuis in te gaan /
 Als daar men met drank en spyse ,
 Rumme taafen bindt beslaan :
 Want daar ziet men yders Endt ,
 En hoe nur is 't dat men 't kent ;
 En dat in zyn hert gaat sluyten ,
 Daar men 't quade meed' kan stuyten.

5.

Dast te kleeven aan de aarde /
 Ons eplaag zeer ligt bekruppt ;
 't Ceuwigdurendt goet naar waarde ,
 Regt te schatten , dat ontsluppt /
 Ons als voelloos ; als men veel
 Daar verkeert / daar lust en keel /
 't Ware bind / men denkt de woorden /
 Die in' uyt Jesus mond eens hoorden.

6.

Wagt u wel , dat ooyt uw herte ,
 Werd beswaart door brassery !
 't Geest een vrome ziel wel smerte /
 Als 't gewiss' eens roept ter zyn /

Wart

Waart gý daar nu, dat uw' ligt,
Elk der vrinden heeft gestigt?
Hebt gy daar wel nut ontfangen?
Voeld gy in uw' ziel ook prangen?

7.

Zelden zal 't gemoed zo blygen/
Als men upt het klaaghuis treedt/
Zo men zig inaar heeft gedragen/
Als dien klager, en zyn leet,
Al deed hand'len naar zyn staat;
Die bedagtzime ziele gaat/
Onderrigt; in 't geen na deezen/
Hem tot nut / en troost zal weezen.

8.

Wys dan is het Heplig oordeel/
Dan Gods Geest, daar zelv geboekit;
'k houd' het daar meed', 'k zie veel boordeel/
Als men 't klaaghuis meer bezoekt,
Dan der maalydt, o gewis/
Zo een heur die pyssyk is/
(Laat het vleys het anders agten)
Zal ik met myn hert betragten.

Der

GODSDIENSTIGE WYS GEDRAG

By

KRANKEN EN BEDROEFDE.

Te zingen als, *Psalm 84.*

1.

Wel zaal'ge, die wel sterven kan!
 Wenst gy 't te leeren? wel aan dan /
 Ga maar het klaaghuis veel bezoeken;
 Upt liefde / en opregt als een /
 Die wys is / en zig derwaarts heen
 Begeeft; als die zig wil verkloeken
 Om naar hy 't daar bevind; getrouw /
 Te hand'len / als een wyze zouw.

2.

Men let dan hoe die Lyder is /
 En wat zyn staat vereyft; gewis
 Zo di niet werd in agt genomen /
 Men zamelt dan / geen huygen daar
 Door zig / nog doet geen nut aan haar,
 Tot wien men daar was ingekomen:
 Maar draagt men zig daar / als men moet,
 Van bind men 'er een heylzaam goet /

3.

Daar toe dient 't herte wel gezet /
 Op 't geen men ziet, en nauw gelet /

Die

Wie dat hy is, die men hoojdt klagen;
Om pder naar zpn eygen staat,
En zo als 't daar een ieder gaat/
Zpn last in lief d' te helpen dragen.
't Zp hy reeds is op 's leevens padt;
Of een/ die geest nog leeven hadt.

4.

Die als een wyze, met zpn hert/
Daar zig gedraagt/ zo een die wert/
Dooz't geen hem daar ook dooz' moegt komen/
Nog wyzer; neemt hier leering aan/
Zpn 't die/ die 't padt des leevens gaan/
't Zp zeer beklemmt, of ingenomen/
Met vreugt en vrede, in 't gemoet;
Dat hem al jupchend heen gaan doet:

5.

Het een en 't ander merkt hy aan/
Niet als die wyze, die verstaan/
Hoe zeer verschillend dat die weegen
Zpn/ waar in God zpn kind wel lejdt;
Ook als het van de waereldt scheyt:
En toont zig daarom/ niet geneegen/
Zo los te spreken van elks staat,
Of hoe het deez', of geen en gaat.

6.

Is hy verhart, in zonden doot/
Van 't geestlyk leeven gants onthloot;
Gaat hy heen met gesloten ogen,
Of steekt hy in een lout're waan,

Of

Of door de schrik zeer aangedaan;
 Hy is niet maar met hem bewogen:
 Maar maakt ook daar gebzuph nu van/
 Van pder men wat leeren kan.

7.

Slypt zo / o Christen! in uw' hert /
 't Geen daar aan u gegeven wert /
 Te leeren: en deeld trouwlyk mede /
 Die gy daar vind / 't geen gy daar merkt /
 Wel ligt / dat God daar meede werkt /
 Dit geeft het hert veel troost en vzeede /
 Wel zalig / dziemaal zalig Man /
 Die and'ren ook behouden kan!

8.

Hoe heuchlyk is dat aan 't gemoet /
 Van zo een wyze! en wat doet /
 Hy nut aan and'ren / die zyn woorden /
 Een vrugt'bre boom des leevens zyn;
 Een regte ziele medicyn,
 Genade gevend' die hem hoorden!
 Dus treft men 't doel waar toe men leeft /
 En waar toe God de wpshept geeft.

Des
GODSDIENSTIGE CHRISTENS,
W Y S G E D R A G,

Omtrent

ONBEKEERDE.

Te zingen als; *Psalm 139.*

1.
Godsdienstig Christen / vyggekogt /
U heer ten dienste; so het mogt
Gebeuren dooz zyn wyß belept /
Dat gy in zyn boorzienigheyt /
In 't kilaaghupg kwam / daar gy zoud vinden /
Een naakt' / en geestelpke blinde.

2.
Hef 't herte op tot God; die u
Wil in zyn dienst gebruyken /
Op dat de wysheyt hier de waagt /
Mag houden en dat gy betragt /
Du schroomloos zonder mensen vreeze,
Aan Hem booz al getrouw te weeze.

3.
Is 't u bekend dat zyn gedrag /
Zo was gelyk de waereld plag /
Die aan het vlees den teugel geeft,
Heeft hy als zonder Godt geleest;

Werd

Werd tog met zyne staat bevoogen /
En zie hem aan met teed're ogen.

4.

Hy legt in 't vuur / o arme dwaas!
En ziet nog voelt het niet / eplaas!
Gy ziet het / die Gods woordt geloofst.
Is zyn gewisse nu verdoofst?
Op schiet tog toe / hem te behouwen;
Het baard u anders 't naberouwen.

5.

Is 't een die u nog hooren wil,
Die zig als leerzaam toondt en stil:
Men handel die met een gemoet /
Dat alzig aan hem blijken doet /
Een lout're liefd' / om hem t'ontrukken /
Dan 't geen hem eeuwig zoude drukken.

6.

Maar is 't een zondaar die vertrouwt,
Op eygen doen, en die zig berooft /
Op zantgrondt / waar om den val /
Die daar op rust / grobt wezen zal;
En die'er naauw is af te trekken,
Dat moet een pber geest verwekken.

7.

Om hem upt 't vuur te rukken: want
Dien leugen in zyn regterhandt,

Moet

Moet weg: dat hert dat hem bedriegt,
En van een Heplstaat tot hem liegt/
Dat moet ontdek; men moet hem keeren/
Zig leedig na den Heplandte keeren.

8.

Is 't een die zorgeloos en hart/
Zo in de zonden is verwacht/
Dat hy een doodslaap aan u toont/
Schiet baardig toe/ grijp hem/ verschoont
Hem niet/ het konde nog gebeuren/
Dat gy hem uyt 't verderw' inogt scheuren!

9.

Toon hem op 't alderdupd'lpst aan/
Hoe dat geen zondaar kerk bestaan/
Woo? God zyn Rigter. die gewis/
Zo heylig en regtvaardig is;
Dat elk woo? zyn Gerigt moet komen/
En vraag/ of dit in hert geen schijnen!

10.

Of breeze baart? en of hy moet
Kaan hebben; en 't woo? God wel goet
Zal plepten/ dat hy zorgeloos/
Zyn ziel vergat; en niet verhoos/
Den Heplweg neerstig te betreden?
En of zyn hert nog is te breeden?

Zeg

11.

Zeg hem wat 's Heeren woord ons zegt /
 Dat zeker zo de zake legt;
 Dat die Gods Koninkryk zal zien;
 Weerbaart moet zyn; en 't quade blien /
 De Heyligmaking steeds nasagen /
 Men tragt hem dan ook booz te dragen;

12.

Indien hem dit nu heeft geraakt /
 En hy zig zelv bindt / blint en naakt,
 En toont nu een gebypzelt hert:
 En booz 't gevoelen van zyn smert /
 Verleegen u begint te vragen,
 Hoe dat hy nu zig heeft te dragen?

13.

Schroom niet / om dat beroert gemoet
 Te zeggen / dat Godt was zo goet,
 Dat hy uyt liefde gaf zyn Zoon,
 Die booz den zondaar / uyt zyn Chroom /
 Op aarde kwam / om 't zalig leeven /
 Hun te verwerven en te geeven.

14.

Toon / hoe hy uyt zig zelv moet gaan;
 Dat Jesus vriendlyk zig biedt aan /
 Die toevlugt tot Hem neemt, en 't hert /
 Zo aan hem geeft / dat niets nu wert /

Ge-

Gelieft om vooz zig zelv te houtwen /
Maar alles aan Hem te betrouwen.

15.

Maarschoudt hem meed' vooz zelv-bedrog,
En raat hem ernst'lyk / dat hy tog /
Zyn hert vooz Godt steeds openlegt;
Of alles waarlyk en opregt /
Zo is, als 't hem nu komt te voren;
En laat hem dan ook bylyk hoozen /

16.

Dat 's Heeren woord de zulke zept /
Dat vooz hun nog de zaligheyt,
Te hopen is; en wat een goet /
Dat God nu aan zyn ziele doet /
Dat hy een moog'lyk, mag beleeven /
't Geen hem nog hope schynt te geeven;

17.

Dat d'arme ziel / 't verderb ontruikt /
Behouden worden kan. Gelukt
Het u o Christen! dat gy zyt /
Hem daar in hulpzaam / o verbljdt
U by! gy hebt een werk begonnen /
Meer of g'een waereld had gewonnen.

130 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,
GODSDIENSTIGE LIEFDE
PLIGTEN

Aan de waare

LEEDEN CHRISTI,

In haare

K R A N K H E Y T.

Te zingen als, *Psalms* 30. of 139.

1.

O Christen ziel! zinkt gy niet weg/
Wanneer gy neemt in overleg/
Dat uwen Heiland / Hoofd en Heer /
U zegt zo lief denpik en teer /
Dat als Hy zal ten oordeel treden;
Tot u zal spreken deeze reeden.

2.

'k Was by u krank, en gy bedogt,
My in uw liefde, en bezogt,
My doe, want 't geen g' een Christen deed,
Dat deed uw' liefde my toen meed',
Ik ben bezogt, in al de mynen,
Zy zyn myn broed'ren, ook de kleynen.

3.

Geloofst gy dit verquikkent woordt /
Uit uwes Heilands mondt gehoordt /

Gods-

Godsdienstig Christen? ja gij doet;
Maar brant 'er dan niet in 't gemoet /
Een liefde vuur / na Christi Leeden,
Om tot haar Krankbed toe te treden?

4.

Is zo een / arm / en zeer gering /
Het is des Heeren lieveling /
Zijn keureling / en mooglyk is
Zijn ziel bewolkt / met duysternis;
En hy mogt doo; u Christ'lyk spreken /
Een heuchlyk ligt strak; doo; zien breekten.

5.

't Rond zijn dat hy na raat niet ziet /
Om dat de Satan pylen schiet /
Op het geloov', hy legt dog toe /
Dat hy Gods Erfvolk daar in doe /
Doo; twyff'len schudden; en te maken /
Dat zy daar in zijn waaklust smaken.

6.

Of moog'lyk bind g' een ziel verligt,
Doo; 's Heeren vriendlyk aangezigt!
Dien gij daar juichend binden zult /
Of wel een voorbeeldt van gedult /
Waar uyt u zielen veel kan leeren,
Zoud gij u niet graag derwaarts keeren?

7.

Wu kund gij ook aan die gij daar
Ontmoet; meed' leeren hoe men haar /

Die zo gerust / de aardt verlaat /
 In huime zo gewenste staat /
 Heeft na te streeven, om in 't sterben /
 Ook zo een zalig deel te erben.

8.

En dat men nu / terwyl men leeft,
 Dit tot zyn grote werk dan heeft;
 Zyn roeping en verkiezing, vast
 Te maken / als Gods woord belast;
 't Geen op het eynd' / tot ziels genoegten /
 Een ruymen ingang toe zal voegen.

9.

Maar dat elk Christen dan ook weet /
 Tot wien men zo in krankheyt treet /
 Dat men hem daar dan vinden moet,
 Als zo een, die ook blyken doet /
 Dat hy is een van Christi Leeden,
 En die zyn voorbeeld na wil treden.

10.

In al die deugden / die zyn Heer,
 In 't sterven toond'; en langs zo meer /
 Op 't blykbaarst zien laat / en vertoont /
 Dat Christus waarlyk in hem woont;
 Door 't waar geloob' / ja die zyn Leeven
 Is; en hem 's leevens kroon zal geeven.

Der

Der

GODSDIENSTIGE
WENSELYKE GESTALTE

Omtrent haar

S T E R V E L Y K H E Y T.

Te zingen, als

Wat woeld de waereld om &c.

1.

O God des leevens! die my 't leeven hebt gegeven /
Die my op aarde bragt / en die het juyft getal,
Myns leevens daagen wijs / hebt in uw Boek geschre-
ven;
Die ik bereyken, maar niet overtreden zal.

2.

't Is maar een kleyn bestel / dat weet ik immers Heere!
Een hand breet is het slegt; wel waar van is het dan /
('k Sta voor myn zelv verbaast) ach ! wil het my tog
leeren /
Dat zulks myn wust gemoet / niet meer bewerken kan.

3.

Deez' hutte / ('k voel het wel) die schut al meenigmaal /
En neygt zig tot den val ; een stootje stootze heen /

A 3

'k Zie

'k Zie om, en voor my staag / een meenigt' grabwaartg
dale ;

Dit zegt my , 't sterv-lot , hebt gy ook met hun gemeen.

4.

GY ZELVE , zult dus haast / dien zelve weg passeeren /
U levens glas loopt ras / en is al upt by na /
Dit weet ik immers / en ik moet 'et nogtang leeren /
Want schoon ik 't nu al weet ; 'k vergeet 'et egter dia.

5.

Op druk het op myn hert ! doet my in myn bedypben /
Wat dat ik doe . of laat , tog tonen dat ik 't weet /
Wat ik vergank'lyk ben ; en hier niet lang zal blyven /
En tot myn afschept my geduurig houd gereed !

6.

Ach dat ik nooyt iets doe / dat ik my zoude schamen ,
Dat my de dood daar vond ; maar zo in alle ding /
My steeds gedraag / gelyk 't een Christen zal betamen /
Die gaarn met vrede in 't gemoet ten grave ging ;

7.

Op dat wanneer gy Heer / gelieven zult te komen /
En kloppen door de doodt ; ik met bymoedigheyt /
Het blydschap des geloofs ; u te gemoet mag komen ;
En upt genaad' by U mag zyn in eeuwigheyt !

De
GODSDIENSTIGE CHRISTEN
GEMOEDIGT TEGEN HET STERVEN.

Te zingen als,

Wie steet beuchelyker dagen, enz.

I.

O Verblinde Sterbelingen!
Die zo vooz het sterven beeft,
En zo vast aan d' aardsehe dingen/
Met uw' herten zyt gekleeft;
Dat gy die niet wilt verlaten/
Wpl gy daar uw' deel in vind;
Zal dees vzeeg u kunnen baten?
Als God zegt / o menschen kind! als God zegt o men-
sen kind!

2.

Keer nu tot uw' oorspronk weder /
Tot het stof daar gy van quam /
't Lighaam dat gy hield zo teeder /
En uw' zorg / zo na zig nam /
Dat uw' ziel gants is vergeeten,
En nu staat / arm / naakt / en bloot.
En het knagende geweten /
U doet schrikken vooz de doot; u doet enz.

3.

Kund gy door die schrik beletten;
 Dat uw leven werd verlengd?
 Of daar meed' de dood afzetten/
 Dat g'u niet ten grave brengt?
 Neen / o niet een ogenblikje!
 's Lebens glas word nopt gekeert;
 En al schreept gy / en al schrikje /
 Daar meed' werd geen dood geweert; daar meed' enz.

4.

Schoon gy van geen dood wild horen,
 En die daar van spreekt / nu haat;
 Die gedagten tragt te smoren /
 't Komt u niet een sier te baat.
 Ach! hoe is 't u toe te wenschen /
 Dat gy 't sterben nam ter hert;
 't Is tog 't lot van alle mensen /
 Ook van u / hoe zeer 't u smert; ook van enz.

5.

Mij aangaande: 'k bid u Heere!
 Doet mij aan myn sterfelykheyt,
 Steeds gedenken; wil mij leeren/
 Dat mij maar is toegelept /
 Slechts een kleyn getal van dagen;
 Dat ik zo in alle ding,
 Zo omzigtig mij mag dragen /
 Als een die zo sterben ging! als een enz.

En

6.

En aan Jesus (die het leven
 Voor een stervend zondaar is!)
 Zig barmhertig heeft gegeven;
 En nu door zyn Geest gewis /
 Weet / dat Gy voor hem het leven /
 Heeft verworven / en de dood /
 Dus den dootssteek heeft gegeven;
 Wat is myn geluk dan groot! wat is enz.

7.

Laat dan by myn sterfdag komen /
 't Is den dag van myn gewin!
 'k Heb dan voor de dood geen schromen /
 Die brengt my ter Heilstaats in /
 'k Sta gereet / en met verlangen:
 En zie na myn Jesus opt /
 Die myn ziel wel zal ontfangen,
 Als de dood myn ogen sluyt, als de enz.

8.

Zo sluyt / dat dees ogen leden /
 (Na het ligchaam voor een tyd /
 Ruste op haar leger steele)
 Zig weer oop'nen / en verblyd /
 Jesus zien; die my komt wekken /
 Opt dien vaste slaap / om dan
 My ten zaal'ge deel te strekken /
 Heere Jesu / treedt zo an! Heere Jesu / treedt zo an!

De

GODSDIENSTIGE CHRISTEN

Wagtende op zynes

HEEREN KOMSTE.

Te zingen, als *Psalm 118.*

1

Ik heb blymoedig myn begeeven /
In dienst van d'aller Heeren Heer /
En 't zo wel myn lust en leeven,
Als 't is myn voorregt, en myn Eer,
Ik juch / in deeze ryke zeegen /
Dat ik daar toe verwaardigt ben /
En dat ik heb een plaats gekreegen /
Op 't Volk: dat ik wel zalig ken.

2.

Dat Volk / dat 's Heeren dienst waardeeren,
Als hunne roem, en Heerlykheyt,
Die steeds wel hertelyk begeeren /
Om God tot welbehaaglykheyt,
Te dienen; en zyn werk verrigten /
Op 't alderkeurlykst naar zyn wil /
Gehoorzaam in vereyste pligten,
En in zyn wys bestuur gants stil.

WII

3.

Wil my maar om myn God! bequame/
 Dooz de bewerking van uw' Geest,
 Om steeds ten roem van uwen Name/
 Te tonen/ dat myn herte 't meest/
 En 't hertlykst wenst/ om maar te leeren/
 Wat tot die waare dienst behoort;
 Daar dooz men U alleen ter Eeren/
 Zig houdt aan 't boozschryft van Uw woordt!

4.

Dat ik gestorven aan het eygen,
 Myn zinen wil, aan U verpant/
 Zig nimmer opt ter zyde neygen;
 Maar zo gewent aan uwe handt:
 Dat al myn pogen en betragten,
 Wat dat ik doe/ en waar ik ben,
 Myn woorden/ daden en gedagten/
 Uytozukken/ dat ik U erken.

5.

Myn Heer te zyn/ die 'k moet behagen/
 Op dat wanneer ik hier uto raat/
 Voldient heb, en myn leebensdagen/
 Bereyken him bepaalde staat/
 Ik zondet schrik en slaafse vreeze,
 Met een gewisse, dat dooz 't bloedt/
 Myns Heylands zo wel is geneezen;
 Dat ik hem toetreed wel gemoet.

6.

Ep wil gy zelv' myn lenden gorden /
 En waakent houden op de wacht;
 Om nimmer tog verrast te worden /
 En gy my noopt komt onverwagt,
 Onzaal'ge! die de Heer ziet komen /
 Als hy 't niet dagt; en dat de doodt /
 Hem oversnelt; wie zal niet schromen /
 Dan daar te staan als naakt en bloot!

7.

Die noopt den dienst van Jesus kende /
 Die noopt Hem kozen voor haar Heer /
 Maar dwaas zig tot de Scheps'len wende /
 En laas! die helpen nu niet meer /
 Wat is het sterven niet een scheuren,
 Voor een die vast aan 't aardse kleeft;
 Hoe dwaas moet hy zyn doen dan keuren /
 Als 't Oordeel hem voor d'ogen sweeft!

8.

Maar zaalge! die de Heer zal binden /
 Zo wakend', en met brandend ligt.
 Hy zal hem als zyn tcerbeminde /
 Bestralen met een aangezigt /
 Dan welgevallen, en 't zal weezen /
 Kom goede en getrouwe knecht,
 Gaat in die vreugde, die voor deezn,
 Ja eeuwig u was toegelegd.

Des

Des

GODSDIENSTIGE CHRISTENS,
GELOOVIG KRANKBEDDE.

Te zingen als,

Psalm 97.

Laat ons opmerkendt aan /
Het Krank, en Sterfbed gaan /
Van een Godsdienstig Christen;
Daar vind g' hem moog'lyk twisten /
Het zyne weerpartij /
Den Satan / daar wel by
Het ongelove koomt /
En hem wel onbeschroomt /
Ten volle vbandt zy.

2.

Zy tonen 's Heeren Wet,
Zo nauw hem voorgezet /
Gestaast met zo veel vloeken,
Om hem zo te verkloeken /
Dat zyn gehepligt hert /
Niet met veel blydschap wert /
Ter volle zaligheyt /
Gerustlyk ingelept :
Maar voelt een droeve smert,

Wat

3.

Wat doet hy die gelooft!
 Deez' heft zyn hert en hooft,
 In dat geval na boben /
 En oeffent zyn gelove;
 'k Ben zegt hy wel voor Godt /
 Myn heyl'ge Rigter / (tot
 Wiens Majesteit ik ga)
 Zo schuldig; 'k weet het / ja!
 Dit is nogtans myn lot;

4.

God heeft van eeuwigheyt /
 O Bron van zaligheyt /
 Zyne Zone willen geeven!
 Op dat die 't zalig leeven,
 Als Borg verwurf voor my;
 Tot wien ik hert'lyk bly /
 My lang al heb gewent /
 En dikwerv weer erkent /
 Daar blyv ik nu ook by.

5.

Hy heeft my toegezept /
 Dat zyn gerechtigheyt,
 God my had toe gereekent;
 En my ook aangeteekent,
 Ten leeven; des ik dan
 Dymmoedig alle kan /
 Die my betwisten gaan /
 Gerechtiglyk af slaan;
 Daar heb ik 't zeegel van;

Zyt

6.

Zyn Geest / die 'k van myn Heer
Ontfing (zyn naam tot Eer!)
Daar 'k blyken van kan tonen /
Op 's in myn kornen woenen.
Op Heere Jezu zyt!
Myn Borg / nu en altyt;
Maak my myn vband moe /
Ik wgs hem na u toe.
En hoor niet zyn verwyrt.

7.

Op naamt de vloek en schult,
Op u / en hebt verbult /
Den eysch des Wets; waar meede
Uw Vader was te breede.
Dus zyt g' als Borg volmaakt,
Van dood en graf ontslaakt /
Ten Heemel ingegaan /
Om hoor my in te staan;
Als my iets quaads genaakt.

8.

Dus zyt op hoor den Throon /
Myn Jhesus! Godes Zoon /
Als voorspraak by den Vader;
Op deezn grond zo nader /
Ik in gelove, tot
U als myn Heer en Godt /
Niets hebbende in my /
Dat my tot steunzel zy /
Als dit verkrengen Lot.

Ja

9.

Ik ruste op dat woordt
 Upt uwe mondt gehooft /
 Myn Heyland ! myn Godt Amen /
 't Zal my ook niet beschamen !
 Al wie maar tot my koomt ,
 Hy kome onbeschroomt ,
 Hy zy oek , wie hy zy ,
 'k Verwerp hem niet van my ,
 Myn Jhesus ! dit betoomt .

10.

Myn twyfelmoedig hert ;
 Dat zomwyl wel eens wert /
 Gedrukt en neergebogen ,
 'k Heb dan wert hert en ogen ,
 Tot u : dan wert myn geest /
 Hoe angstig en bevreest /
 En doo? de breez' beknelt /
 Weer in haar rust gestelt /
 Die Gy my wel beweest .

11.

Myn trouwe Borg ! en zy
 Dog nu gestaag my by !
 Ga nu niet upt myn ogen ;
 'k Zal moog'lyk haast zieltogen /
 Hier leggen ; maar het ligt
 Uw's v'ind'lyks aangezigt /
 Stelt my in zeekerheyt ,
 Gy hebt tot my gezept /
 'k Heb 't all' voo? u verrigt .

Des

Des
GODSDIENSTIGE CHRISTENS
GELOOVS-WORSTELING.

Te zingen als, *ô Kersnagt*,

1.

O! Overdierb're schat gelobe /
 O kostelyk geschenk van boven /
 Wat tong is magtig zo 't behoort /
 Al naar uw waarde opt te roemen /
 En al die zeegeng op te noemen /
 Die werkzaam uyt u bloepen voort!

2.

O Duur geloob der uytverhoorne!
 Het eerst / daar meed' een nieuw herboorne!
 Toont dat 'er geest'lyk leeven is;
 Die hemstrakig Satans werk doet haten,
 En al het eygen doet verlaten /
 En vlugten uyt de duysternis.

3.

Is 't wonder dat haar weerpartyder /
 De Satan / haar een staag bestreper
 Word / en bestrept met list en kragt?
 Hy hield haar als syn eygen slaven /

Ik

Maar

Maar zy ontvlugten 't, en begaben/
Zig in des Heeren Jesu magt.

4.

Hoe kan hy anders als haar haten?
Wyl zy niet slegtis zyn ryk verlaten/
Maar nu bestryden, zyn bewindt:
En gaan hem buyt op buyt ontroben;
Dit alles doen zy door 't gelove,
Dat dus de waereldt overwindt.

5.

't Gelobe van zo groot vermogen/
Steeht hem geweldig in de ogen;
Daar woelt/ daar tiert hy teegen aan:
En kond hy dat maar in haar knakken,
Hy zoud dan al haar kragt verswakken;
En deed haar als weerloze staan.

6.

Op dan ô Christen! en ter wapen!
Uw zielen-vpand zal nopt slapen:
Houdt u tog mannelyk, en waakt,
't Gelobe moet u borst bedekken/
En tot een veylig schilt verstreken;
Waar op gy al zyn pylen slaakt.

7.

Gebalt het ook/ ('t gebeurt niet zelden)
Dat hy u op het laatzst nog quelde,

En

En 't krankbed wiert een worstelperk,
 O dan dien goeden sryt gestreeden /
 In het geloov, en met gebeden,
 Loon dan u bekennenmoet / weest sterk.

8.

Laat u zyn tieren nopt verbaaren;
 Is 't u nu duyster / 't zal haast klaren /
 Kleeft gy / hoe 't zy / isw Heydsman naar;
 Uw Jesus / die hem zal gebieden;
 Weerstaat hem / hy zal van u vlieden.
 En gy als overwinnaar staat.

9.

Gryp zo na het volzalig leeven;
 Daar toe is u het regt gegeven:
 Door Jesus, die 't verworpen heeft.
 Geen helsche magt zal 't u ontzetten /
 Nog u den ingang oyt beletten:
 Zo lang als uwien Jesus leeft.

10.

Hy leeft, en gy zult met Hem leeven:
 Dat woord heeft hy aan u gegeven;
 En Hy leeft tot in eeuwigheyt.
 O Zaal'ge sryder in 't gelove!
 Uw vreugde kroon / die is hier boven
 Door u bewaart / en weg gelept.

De

GODSDIENSTIGE CHRISTEN
GEWAARSCHOUT

Teegen

S A T A N S P Y L E N,
OP HET GELOVE.

Te zingen, als 't *Voorgaande*.

1
Des Satans list, en boze bonden /
Zyn dieprens nautwylks te doorgronden /
Een pder die zyn ziel beruimt /
Heeft wel zorgvuldelyk te waken;
Om in zyn strik niet te geraken:
Op dat hy hem tog niet versliint.

2.

Ter regter, en ter linker zyde,
Schiets hy zyn pylen in het stryde /
Deez' valt hy dus / die, zo weet aan /
Gods kind en erfgenaam, van 't leeven /
Die 't uyt genade is gegeven /
In het gelove vast te staan;

Die

3.

Die quelt hy droebig om 't gelove,
 Een minsten / om die troost te roben;
 Dat hy dit duur geschenk al heeft,
 Neen zept hy! (en 't is godloos liegen)
 Gy zult u zelve dus bedzielen:
 Denk gy dat Godt / dat ZULKE geeft /

4.

Zoo'n zondaar? neen / gy waart vermeerden,
 U zelv een kindt van Godt te hieten:
 Met Christus door 't geloov vereent;
 Ja dat mogt gy wel booz u wenslen!
 Maar dat zyn al gants and're menschen,
 Veel heyliger, als gy wel meent.

5.

Daar staat die ziele / dan te beeben:
 En zo haar Heer geen ligt quam geeven /
 En blyk van haar genade staat;
 En kragt, om Jesus vast te houden /
 Aan wien dat zy haar ziel vertrouwden;
 Zy stondt nu bupten hulp, en raar.

6.

De meeste van zyn arme slaven /
 Heeft hy de ogen uytgegraven,
 Die zien nog kennen hare staat:
 En komt 'er vreeze in 't gewisse /
 Of men het zielsheyl niet zal misse /
 Wanneer dat men eens sterben gaat!

7.

Dien valt hy aan met felle kragten;
Weg zegt hy / met al die gedagten,
Geef die geen plaats; hoe / zoud gy nu /
Man uwe zaligheyt gaan dugten /
En 't hert beklemmen met veel zugten?
Heen / houdt dat vast / dat raad ik u.

8.

Dat vast te stellen, dat's geloven,
Laat niemant u dien troost ontrouwen /
Met na te sporen / of gy zyt,
Zo als Gods woord u op komt geeven;
Wie kan tog zo nauwkeurig leeven?
En als 't gewisse u berouwt /

9.

Dat gy een zondaar zyt vol zonden:
Wel denk dan maar / om Christi wonden;
En stel dat vast; hy stierf voor my;
Ik wil niet twyfflen; maar vertrouwen /
En 't oog op Gods genade houwen /
Hoe dat 'et met myn staat ook zy.

10.

O Hoe gelukt 'et ook dien loze /
Die zielen moorder / deezen boze /
Een meenigte / met deezen strik,
Stil heen te sleepen ten verderven,
Die als geblint / daar heenen sterven /
Niet eerder ziende (o wat schrik!)

Door

II.

Dooꝛ dat de dood / haat 't oog komt sligten;
 Dan merkt men het bedrog, en bupten
 Die zaligheyt / die men niet dagt /
 Te zullen missen; o dat nare!
 Dat zo een ziel dan zal erbaare /
 Dat men in 't minst niet had verwacht!

12.

O Heer! doe tog de ogen open /
 Dan zo veel zielen; die dus lopen /
 Geblint, en met een valse hoop;
 En zo mislept omtrent 't gelobe /
 Verligt haar dooꝛ uw Geest van bove /
 Ep stut haar tog in deezen loop!

13.

Doe haar het waar gelove kennen /
 Doe haar zig aan uw woordt gewennen;
 Dat elk zo klaar en dupdigh zegt /
 Wie dat zy zyn; en hoe z' haar dragen,
 Die Godt in haar geloob behagen;
 En 's leevens kroon is toegelegd.

14.

Laat zo den Satan / die zyn schigten /
 Weest op 't gelobe / komt te rigten /
 Beschaamt zyn! Heere Jesu / toont /
 Dat ook die byand / u moet breezen /
 Dus werd u grote naam gepreezen;
 En gy met Heerlykheyt gekroont!

De

GODSDIENSTIGE CHRISTEN
STERVENDE IN DEN HEERE.

Te zingen als, *Psalm 136.*

1.

V'k Este nu met hert, en oog,
Op een die upt 't Hemels hoog /
Is herbaart, myn dof gemoet /
En zie / hoe 't zig daar op doet.

2.

'k Zie daar een die geest'lyk leeft!
Die 't gelobe waarlyk heeft;
Dies hy upt een zuivre zugt,
Upt zig zelven is gevlugt,

3.

Da zyn Jezus / die hun al,
Die maar tot Hem komen zal;
In opregte ned'righept /
Zyn genaad' heeft toegezept.

4.

Zugtend' om zyn goede Geest /
Om van ziels-besmetting meest /
Reyn gemaakt; aan 'g leebens padt /
Al zyn lust, en zielewens hadt.

Die

5.

Die zig aan Hem zonder dat /
 Hy iets te bedingen hadt /
 Hertlyk opdroeg, en 't zyn Geer /
 Agte / dat Hy wierdt zyn Heer.

6.

Een Heer / die Hy gants opregt /
 Dienen wilde; diez Hy zegt /
 Heer doorgrondt my / ziet myn hert /
 Toont 'et / zo iets tot myn smect;

7.

Daar is / dat my onbekent /
 Zyn mogt! Cy myn Heere wendt
 My daar tog af; want ik zal
 My graag schikken / tot dat al /

8.

Dat Gy my gebied, als Heer /
 'k Zoek my zels niet / maar uw' Geer!
 Eegen zin verzaak ik nu /
 Eers genoeg, dien ik maar U!

9.

Zulk een Christen ziet gy daar /
 d' Aardse hut / die breekt nu; maar
 Hy weet waar dat hy zyn geest /
 (Die zyn zorge had op 't meest;)

10.

Nu gerust'lyk bergen zal;
 't Is hy Jesus / die hy al,
 Ik 5

Lang

154 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Lang ten bergplaats heeft erkent /
'k Hoor 3pn taale dug omtrent.

11.

Zie myn Jesu, 'k kom hier nu,
In geloov', 'k ben immers d' uw',
Gy de myne: deeze hut,
Stort nu Heer; gy zyt myn schut.

12.

Neem myn Heer, myn Hooft, myn Man,
Deez' myn ziel, zy scheyt nu van
Deeze aard; op uw bevel,
'k Rust nu in uw wys bestel.

13.

'k Leg in deeze stervens nootd,
't Hooft nu op uw borst, en schoot;
En stap van de waerelt af;
Met u, over dootd en graf.

14.

'k Werdt nu door U zelv geleyt,
In de zaal'ge eeuwighet!
O Wie pyft niet zo een staat /
Van een die zo d' aard verlaat!

15.

Wie nu zo een sterben roemt;
Deez' gestorv'ne zalig noemt:
Wie sla ook dat Hepsloop in /
Zo werdt sterven zyn gewin.

Des

Des
GODSDIENSTIGE CHRISTENS
Gelukkige Leyding

Ter
H E E R L Y K H E Y T.

Te zingen als, *Psalm 105.*

1.

Wie moet die niet gelukkig noemen:
Wie kan genoeg zyn heylstaat roemen;
Die door de zelv-verloochening,
Tot aller tyt, in alle ding,
Met blydschap / en gewilligheyt /
Verust in 's Heeren wys beleyt!

2.

Wie kan Gods wys beleyt ook wraken?
Wie zoudt het willen anders maken?
Die immers niet / die Godt erkent /
Alwys, en goet, en zig gewent /
Te leeven in afhanklykheyt,
Van God / in diep ootmoedigheyt.

3.

Zo eene / durst zig wel betrouwen /
 Aan God / die wel zyn Ged zal houden :
 Hoe dat het ook hier met hem gaat /
 Stil zynd' in d'uprvoer van zyn raat /
 Om dat 'et by hem zeeker leyt /
 Dat al Gods doen is Majesteit.

4.

Dus tragt hy noyt voor uyt te lopen /
 Maar slegts te volgen , en te hopen /
 Zelv als het teegen hoop zyn mogt /
 En hy ten eynde raats gebrogt /
 Hy is in Gods geleyd te vreen /
 Hy leyd hem daar hy wil maar heen.

5.

Zyn Godt die hem dus verre leyde ;
 Die weet hy / zal noyt van hem schepde /
 Al scrupkelt hy eens op zyn padt /
 Die hand die hem dus heeft gebat /
 Die regt hem op / en 't is zyn woordt /
 Zie voor u toe , en ga weer voort.

6.

O Zaalge ziel ! die zo kan rusten /
 In Gods bestuur / ga u verlusten
 In uw geluk / uw Bonds God leyt
 Al dus / zo na de Heerlykheyt :
 Al al voor eeuwig toegedagt /
 En door uw Goël toegebragt.

Coen

7.

Toen Hy u tot zyn Erv' aanbaarde /
 Die als gy zynen raadt op aarde
 Hebt uptgedient / uw ziel gelwis
 Geleypden zal daar Hy nu is
 Verheerlykt in zyn's Vaders Throon;
 Dus erbt gy doo? Hem's leevens Kroon.

8.

Die leevens Kroon zal Jezus geeven /
 Die nu al is uw licht, en leeven,
 Diens alderheuglykst aangezigt /
 U dan zal zyn een eeuwig licht:
 Juch Chyristen; om die heerlykheyt /
 Die daar booz u is weg geleyt!

9.

Toon maar met alle ernst en rogen /
 De aart van die 30 hopen mogen /
 Dees' reyn'gen zig, gelyk haar Heer,
 En Hooft gants' reyn is / en zyn Cer;
 Die is haar doel / O zaal'ge staat /
 Die dus geleyd werd doo? Gods raat!

178 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Des

GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

B E R U S T I N G

In

G O D T S L E Y D I N G.

Te zingen als,

Engels Fortuyn , of , Ziet daar , ziet daar , ziet daar &c.

1.

De Christen regt bezogt door 's Heeren Geest /
Diens gantse poging / en zyn wens is 't meest /
Dat hy altyt gelaten werkzaam stil ,
Berust in 's Heeren goede / en hepl'ge wil.

2.

Hy geeft zig aan 't geleyde naar zyn raat ,
Hoe Godt hem stiert / wat weg hy met hem gaat /
Zyn Bonds God is getrouw , dies is hy stil /
Berustend in Gods goede / en hepl'ge wil.

3.

Wil opt het hert in ongeloob voer uyt ;
Hy roept 'et straks te rug ; Gods wys besluyt
Zal u wel leyden (zegt hy) wees maar stil ,
Berustend' in Gods goede / en hepl'ge wil.

Ziet

4.

Ziet hy 't hier alles in beweeging staan :
Zegt 't angstig hert / hoe zal 't met my nog gaan ?
Hy houdt God vast ; en 't herte wert weer stil /
Berustend' in Gods goede / en heyl'ge wil.

5.

Trest hem een Krankheyt, die hem van beneen /
Schynt af te roepen / en dat hy nu heen
Zal gaan tot God ; hy is gemoedigt stil /
Berustend' in Gods goede / en heyl'ge wil.

6.

Hy is vereenigt met zyn Hooft, en Heer,
Zyn Jesus / die hem 't zeegel gaf wel eer /
Van zyne trouw / den Geest ; dat maakt hem stil ;
Berustend' in Gods goede / en heyl'ge wil.

7.

Hy is zyn leeven, 't sterf van zyn gewin :
Dat leyt hem tot de volle vreugde in /
Maar roept God hem te rug ; hy is ook stil /
Berustend' in Gods goede / en heyl'ge wil.

8.

Hy is zyns Heeren, en door Hem gekoht /
En door zyn liefde / zo aan hem verknoght ;

Dat

Dat zo hy hier nog werk heeft , hy is stil /
 Berustend' in Gods goede / en heyl'ge wil.

9.

De wille dus vereenigt met zyn Heer /
 Wind daar in alle vreed', en blydſchap; meer
 Als opt de ziele bond; o heuchlyk stil!
 Te zyn in 's Heeren goede / en heyl'ge wil

10.

De quelling en het ſmertelyk geboel /
 Word meesten tyd veroorzaakt dooz 't gewoel /
 Van 't ruſt'loos hert; hoe kalm zal 't zyn / en ſtil /
 Beruſt men in Gods goede / en heyl'ge wil!

11.

O Ziele kalm! wat zyt gy my niet waard!
 Ik keur u als een hemel op de aard;
 En zeg niet ernſt / myn ziel wees altpst ſtil /
 Beruſt tog in Gods goede / en heyl'ge wil!

12

O Wengb're ſtaat! zo naar Gods raat gelept /
 Hier dus getrooſt. daar na ter Heerlykheyt
 Te gaan! myn ziel / blyb altpst werkzaam ſtil /
 Ruſt EEUWIG ZO, in Gods VOLMAAKTE WIL!

Des

GODSDIENSTIGE CHRISTENS
BETREKKING TOT DEN HEMEL,
ALS DE GROND VAN ZYNE ZALIGE
VERWAGTING.

Te zingen, als *Psalms* 138.

1.

Godsdienstig Christen / wie gij zijt /
Gij vindt alst /
Deel stof tot roemen ;
Niet in u zelfs , maar in uw Heer ,
Die u de Geest
Geeft / u te noemen ;
Hoewel gij nu nog voor een tijdt /
Op aarde zijt /
Een Hemelborger :
Wilt Godt geboren ; die om hoog /
U houdt in 't oog /
Als albezorger.

2.

Daar is uw schat , uw deel , uw goet /
In overbloet ;
Daar is uw woning ,
Uw eugen t'huis / daar 't hert na hangt /
En na verlangt ;
Daar leeft uw Koning ,

A

Aan

Aan wien dat gij beëdigt zijt /
 Hem t' allertijt /
 Gehoorzaam t'Eeren;
 En 't geen zijn Ryk verhind'ren zouw /
 Het haast getruud /
 Te helpen weeren.

3.

En is 't uw toelag niet altyt /
 Het alle blyt /
 Te laten blyken /
 In alles wat gij spreekt of doet,
 Een reyn gemoet /
 Dat niet wil wipken!
 Van 't levens spoor / schoon d'aardeling /
 Bespotten ging /
 Uw heemels leeven?
 Die blinde ziel, zo ver niet giet /
 Dies hij u niet /
 Aan stipting geeven;

4.

In 's levens heilspoor / maar gij let
 Slechts om uw treet /
 Zo te bewaaren;
 Dat niemant / hoe, of waar m' u bindt
 Door aardsgezint /
 Ik kan verklaaren.
 Of schoon gij nog op aarde zijt /
 Gij hebt altyt,
 Uw' handel loven:
 Ontfangt gij zeegen, hert en oog,
 Hebt gij om hoog /
 Om Godt te loven.

5.

Daar maakt gij steeds uw doen bekend;
 En gij gewent

II /

U/ daar te klagen /
 Het quade, dat u hier ontmoet:
 En wat gij doet /
 Daar raat te wagen /
 Wat, en hoe dat het dient gedaan,
 Dangt gij iets aan /
 En geeft God zeegen /
 Het gaat in lof ten hemel weer;
 't Is van uw' Heer /
 Daar toe verkreegen.

6.

En o gelukkig Hemelling!
 Schoon nu gering /
 Geagt by menschen;
 Die maar het aardse blinkt in 't oog /
 En prysen hoog /
 En dat maar menschen:
 Gij zyt bevoorregt met een goet /
 Dat d' overbloet /
 Der gantse aarde /
 Onnoemlijk ver te boven gaat;
 Erkent uw' staat;
 Houdt die in waarde.

7.

Dat doet gij; 't is uw'g herten wens /
 Als hemels mens,
 U steeds te dragen /
 Dat elk u / in uw' handeling /
 En wandeling /
 Bestaag zo zaagen!
 En zeker stopt gij meenig traan /
 Dat al uw daan,
 En al uw woorden,
 Niet meer na 't heylig Hemels smaakt /

I 2

En

En 't hert niet raakt /
 Zo als 't behoorde.

8.

Zo moest 't ook zyn, of gij en waart /
 Niet van de aart /
 Der Hemellingen;
 Ga dan maar zo gemoedigt heen /
 En vest u treen;
 Laat d'aardse dingen,
 Ook maar als aarde gij geagt;
 Altp betragt /
 Dooz elk te toonen:
 Dat schoon gij 't hier hebt / vol en mildt /
 Nog kunt, nog wilt
 Steeds blijven wonen.

9.

Maar blyd' en willig / als uw Heer /
 U roept / kom heer /
 Nu t'huys: den Hemel,
 Toon dat gij daar uw hup en schat /
 Ja alles hadt /
 Stapt 't aardg geweezel /
 Als moede / in geloove upt:
 Met dit beslapt;
 Godt zal de mynen
 Bezorgen; Hy 's myn zalig deel,
 Ik ben geheel,
 Met 't myne, Zynen,

Des

Des
GODSDIENSTIGE CHRISTENS
ZUGT
Tot een
HEEMELSGEZINDE WANDEL.
Te zingen als, *Psalm 77.*

1.
Jezu lieb! Gods eygen Zone!
Die eens upt uw Vaders woone/
Op de aarde needer quam/
En ons blees en bloet aannam/
Om uw Volk tot God te brengen;
Daar toe gy uw bloet liet plengen/
En als gy 't hier had voldaan/
Weer ten Hemel zyt gegaan.

2.
Om van daar uw Geest te geeven;
Dat die 't ware hemelleven,
Kragtig in het herte woogt/
Van het volk dooz u gekogt;
En haar plaatze ging bereyden/
Daar gy haar eens in zond leyden;
En haar uwe Heerlykheyt/
Conen tot in eeuwigheyt.

3.

Schoon u roept myn 's lichaams ogen
 Zagen / ben ik dog bewogen /
 Dooz uw' liefde, 'k voel myn hert /
 Tot u Heer, als brandent wert !
 'k Heb u lief / myn lief, myn leeven,
 'k Heb my gants aan u gegeven /
 O myn schat ! myn licht ! myn jon !
 Ziels verlusting ! leveng Bron !

4.

Meermaal hef ik myne ogen /
 Tranende na 's Hemels bogen /
 'k Zeg daar, daar is myne schat,
 Hy die my heeft lief gehad,
 Daar's myn t' huys, daar zyn myn vrienden !
 Die ik eeuwig daar zal vinden,
 In 't volzalige genot,
 Van de algenoez' me Godt !

5.

Maar myn oog konnt haast te sluiten;
 Wolken / neeb'len / houden 't buiten /
 Dat het niet meer dooz en duint
 Daar Op in uw' glori blinkt
 Moegt my eens uw' licht ontschynen;
 Op verschuyf eens die gordynen,
 Die dat lieffelpke licht /
 Van uw heuchlpk aangezigt

Aap

6.

Mij beletten / straal van hobe /
 Op het oog van myn gelobe /
 Dat die schelle die 't nu dekt /
 Eind'lyk eens daar van vertrekt /
 Dat ik door deez' zichtb're dingen,
 Tot 't onzienlyk in mag d'ingen /
 En 't my alles werd als niet,
 Daar myn oge U niet ziet.

7.

Met U / o myn Heer! alleene /
 Wil myn ziele zig vereene /
 Daar zy gantslyk in berust /
 En ten vollen zig verlust!
 Laat ik U tog veel genieten!
 Doet uto lief de stralen schieten /
 In myn kil bevrozen hert,
 Dat het eens gesmolten werdt!

8.

Laat 'et regt aan 't branden raken!
 Doet het in uto lief de blaken;
 Dat de waereldt liefde voozt /
 Nimmermeer my weer behoost;
 Doet my daar zo steeds in wand'len /
 Dat het in myn doen, en hand'len,
 Blykt / dat gy myn schat en deel,
 Zo myn ziel bezit geheel!

9.

Laat ik tog de waereldlingen /
 Die steeds zoeken aardse dingen /
 Overtuppen dat gy my /
 Uyt koos; dat ik niet als zy
 Ben / en zo ik was te vooren,
 Maar upt haar ben uptverkooren /
 Tot uw eygen eygendom;
 Dragende u beeldt alom.

10.

'k Zal dan toonen / een te wezen
 Van die / die haar namen leezen /
 In het boek des leevens; en
 Dat ik een der geener ben /
 Die zig HEEMELBORGER noemen;
 En in Gode mogen roemen:
 En hier maar in vreemd'lingschap /
 Na myn Vaderland heen stap,

11.

Na myn eygen t'hups hiet boven /
 Na myn goet, dat niemant roben
 Kan; en al myn vrienden meed' /
 Om in volle vreugd', en vreed';
 Die'er eeuwig is te binden /
 By U / o myn ziels beminden!
 Druk dit zo tog op myn hert /
 Dat het als verheemelt werd!

Om

12.

Om terwyl ik hier beneden /
 Al nog dien ; tog nimmer reeden /
 Aan de waereldlingen geef /
 Om te denken / dat ik leef
 Zo als zy ; en zo een blame /
 Bragt op deez' verheeven name !
 Jesu / die mij hebt gekogt /
 Sterk dat g' in my hebt gewrogt !

13.

't Kleyn beginzel mij gegeven /
 Van het zalig Hemels leven ,
 Trekt mijn herte van beneen ;
 En het strekt zig derwaarts heen /
 Daar Gy zyt. Ach ! was mijn leven /
 Zo geschikt / dat ik kond' sweven /
 Boven d'aarde / nu uw' raat /
 Mij hier nog beneden laat.

14.

'k Hadde dan mijns ziels begeere /
 Dus was ik uw' naam tot Eere ;
 En de waereld kreeg wel ligt /
 Ook een indruk van haar pligt ;
 'k Zoud ten minsten haar dan strekken /
 Ter beschaming ; wil mij trekken
 Langs hoe hoger Hemelwaart /
 Van eerst leef ik na myn aart.

170. DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Der

GODSDIENSTIGE CHRISTENEN
VERWAGTING

Op

CHRISTI TOEKOMSTE,

Tot

VERHEERLYKING VAN HAARE LICHAMEN.

Te zingen als,

Heyl'ge Jesu Hemels voorbeeld &c.

I.

Zeker zal myn Heer eens komen /
Met 's Vaders Heerlykheyt;
Daar Hy toe was opgenomen /
En plaatze heeft berept:
Doo? zyn Erfvolk, dat Hem Godt/
Heeft gegeven tot zyn lot.
Amen ja! Amen ja!
Heere Jesu / kom tog dja!

2.

Hy zal op des Hemels wolken /
Met 't noemloos Eng'len tal /
Bedderdalen / en de Volken /
Doo? 't groot bazun geschal /

't Zaa-

't Zaamen roepen; en daar upt
 Zig vereenen met zyn Spijt;
 Amen ja! Amen ja!
 Heere Jesu/ kom tog da!

3.

Zp die in den Heere sterven,
 Wiens lichaam men in 't graf
 Needer legt / en daar verdoen;
 En aan 't gewoone gaf.
 Zal uw Beplant met veel Eer;
 Upt het stof doen roepen weer.
 Amen ja! Amen ja!
 Heere Jesu/ kom tog da!

4.

Uptverhoorne Hemelklagen,
 Die schade agten kan /
 Al de zienelyke dingen,
 Op dat gy Jhesus wan/
 Hef met blydschap hert; en oog,
 In verlangen / naar om hoog.
 Amen ja! Amen ja!
 Heere Jesu/ kom tog da!

5.

Op zal tot u neederhalen /
 Om 't stervelyke deel,
 Upt haar graven op te halen /
 Veranderd in 't geheel /

Zpn

Zijn verheerlykt lyf gelyk,
 Dol van glants / en hercelph.
 Amen ja! Amen ja!
 Heere Jesu / kom tog dja!

6.

Dan zult gy met-deez' uw' ogen,
 Hem die uw' ziel bemindt /
 Die gy nu nog niet hebt mogen
 Zien / (uwe zielen vrindt)
 Kommen zien; en zyne stem /
 Zal u naad'ren doen tot Hem.
 Amen ja! Amen ja!
 Heere Jesu / kom tog dja!

7.

Deez' geringe tabernakel /
 Verneert, in 't stof gelept /
 Die zo lange tyd daar ake /
 Lag in vergeetelheyt,
 Zal dan door des Heeren kragt /
 Weer te voorschyn yn gebragt.
 Amen ja! Amen ja!
 Heere Jesu / kom tog dja!

8.

Uwe ziel reeds ingelaten /
 In blydschap by uw' Heer /
 Met een lichaam boven maten /
 Vereert op nieuw nu weer /

't Zaam

't Zaam Vereent, vol majesteit;
In den Hemel ingeleit.
Amen ja! Amen ja!
Heere Jesu / kom tog dja!

9.

O! hoe zullen die twee binden /
Ziel ende lighaam bepd /
Daar malkander heuchlyk binden;
Om t'zaam ter Heerlykheid /
In te gaan: om eeuwig daar /
Een te zyn met d' Eng'len schaar /
Amen ja! Amen ja!
Heere Jesu / kom tog dja!

10.

Eeuwig God volmaakt te loben /
Dy zonder hindernis;
Wiens gemoet blyegt niet na boven /
Daar 't geest'lyk leeven is;
Roepende met Jesu Wylt /
Daar ik ook myn wens in sluyt!
Amen ja! Amen ja!
Heere Jesu / kom tog dja!

De

De

VOLMAAKTE HEERLYKHEYT

Der

GODSDIENSTIGE CHRISTENEN.

Te zingen als,

*Psalms 118. Danket den Heer, enz. of Psalm 66.
Singt den Heer in de ganse enz.*

1.

Wie kan de liefde Gods na waarde /
Het lof verheypden zo 't betaamt:
Dat hy den mens / maar stof en aarde /
Zyn KINDEREN laat zyn genaamt /
Zyn waarde Dogteren, en Zonen,
Die hy in zyn goetgunstigheid /
Hier met GENADE wil omkruonen /
Hier na met VOLLE ZALIGHEYT.

2.

Geen hert is magtig te bevatten /
Wat heylgoet dat al in zig heeft:
Wat rijk / zielboldoende schatten /
Dit 's levens erfgenamen geest;
Dat goet, en wat het al zal wezen /
Is ons nog niet geopenbaart.
O neen / dat weet men eerst na dezen;
Dat pant werd nog doo? God bewaart

Dan /

3.

Dan / en dan eerst, zal men het weeten /
 Wat dat die Eernaam in zig heeft /
 Een Zoon, en Dogter Gods te heeten /
 Als Jesus dien dat regt haar geest /
 eens op de wolken zal verschijnen /
 Met al de Eng'len van het ligt /
 Verschuybende al die goyden /
 Die nu belem'ren ons gezigt.

4.

Dan zullen 's Heeren liebelingen /
 (Die schoon haar oog Hem noyt nog zag /
 In ziels begeertens tot Hem gingen)
 In die doozlugte groten dag:
 Hem zo Hy is, met hunne ogen /
 In al zyn glants en heerlykheyt /
 Op 't aldernaast beschouwen mogen /
 En werden tot zyn Chroom geleyt.

5.

Zo van na by, dat zeld de stralen /
 Van zyn verheeven Majesteit /
 Op haar ook zullen nederdalen /
 En deelen van zyn heerlykheyt:
 Die onmadenkelpke luster /
 Van 't glorrypke Aangezigt;
 Hier staan wy nu als in het duyster /
 En scheem'ren doo? 't onnaakbaar ligt.

Wat

6.

Wat zal! wat zal! wat zal dat wezen!
 Hoe ziel verrukkend! wie bebat
 Dat nu? wie heeft 'et opt volpzezen!
 Wie is 't die dees verborgten schat/
 Ontdekken kan; en daar van spreken/
 Zo als 't zal zyn? ondoenlyk ist/
 Een Eng'len tong bleef in gebreken/
 Die 't onderwond / had 't maar gegift.

7.

Wy rusten in verwonderingen!
 En roepen upt / o goede Godt!
 Wat zyn! wat zyn dat grote dingen!
 O Kind'ren Gods, wat zal dat lot/
 Uw ziel verbullen! o wat vreugde
 Zal 't wekken! waar is een gemoet/
 Dat zig opt in den Heer verheugde/
 Die 't niet zet in een liefde gloet.

8.

En roepen doet / o God myn Vader!
 Wat zyt gy aan u kind'ren goet!
 Ach trek myn hert tog tot u nader/
 In zyn're liefde; die my doet/
 U op het alderteederst Eere,
 En dienen in volvaardigheyt;
 Uw hand my stuur / en regeere/
 En leyd' my tot die heerlykheyt!

Des

Des
GODSDIENSTIGE CHRISTENS
STEMME DES GEJUYGS,
WEGENS ZYNE NOG TE VERWAGTE
HEYLSTAAT.

Tc zingen als,

Hoe schoon ligt ons de Morgenster enz.

1.

Al supchend nu met hert en oog /
 O Heylig zaat! na 't zalig hoog /
 Cy bestig uw' gedagten /
 Op al die schat / en overbloet /
 Die God u nu al erben doet /
 En 't geen nog is te wagten;
 Cy gaat /
 Uw' staat /
 Eens ter deegen
 Overwoegen /
 En uw herte;
 Zal zig haast ontdoen van smarte.

2.

Wat smarte boelt tog dat gemoet /
 Daar 's Herren Geest verzekring doet /

M

En

Op zyt uyt God geboren ?
 Dies zyt gy uyt genaad' zyn kind,
 Zo wederop van Hem bekrant ;
 En daar toe uytgerhojen /

Oet et

Niet niet /

Gaan in wezen ;

O wat vreeze /

Han u treffen

Als gy dit maar kund bezeffen !

3.

Op zynd' een kindt, zyt gy alreed'
 Ook Erfgenaam, en eyg'naar meed' /
 Van al wat is des Hems:
 De aard', en wat gy daar op ziet,
 Bzonder 't geen dat gy geniet /
 Om u meed' te geneeren !

Dit is

Gewig /

Dooz Gods handen /

Alz panden,

Van zyn trouwe ;

Die Hy zal onkreukbaar houwe.

4.

Hoe heuchlyk heeft men 't geen men heeft /
 Dat God zo als een Vader geeft /
 Aan zyn geliefde kind' van !
 Bzonder 't gheselg' gaeft ;

Dat

Dat u in Gode ryk zyn doet /
En nimmer zal vermind'ren.

Du al /
In 't dal /
Hier beneden /
Hebt gij redden /
Dus te roemen;
En wel zalig u te noemen!

5.

't Is waar / 't geen doot het ligchaam is /
Is nu nog nodig; maar geest
Dat is niet te waardeeren /
Op 't zielverzadend geest'lyk goet /
Dat God zyn kind'ren nu al doot
Bezitten / Hem ter Eeren;

Dat zy /
Du zij /
Van de zonden /
Die haar houden /
En verderve;
Heedg een geest'lyk leeven eeven.

6.

En leven daar men doot betoont /
Dat Christi Geest in 't herte woont /
En dat zy doot HEM levet;
't Geen haar strekt tot een onderpart;
En zegel van Gods eppen hand /
En blijf dat Hy zal geven /

DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Deel meer,
Wanneer /
's Lighaams leven /
Haar gegeven /
Zp hier derven;
Dan zal 't bliken wat zp erben.

7.

Een erf deel / (zegt des Heeren woord)
Dat 't oog niet zag, noyt was gehoord,
En noyt quam in gedagten,
Heeft God den zynen toegelept /
En al van eeuwigheyt bereydt:
En zp daarom verwagten;

Dit goet /
Dit zoet /
Heeft de Heere
Hem ter Eere
Willen sparen /
Tot zp 't zelve eens ervaren.

8.

Des Heeren uytverkoren vat,
Die daar eens wat gezichts van hadt /
Die hand daar niet van spreken:
Heen / 't was hem onuytsprekelyk.
O goet zo onwaardeerlyk!
Hier woorden ons ontbreken!

O schat!
Wie vat

Hier

Hier op aarde /
 Mwe waarde!
 't Hert te enge /
 Kan 't zig niet te binnen brengen /

9.

De volheyt van de zaal'ge Godt,
 Heeft dan de ziele tot haar lot /
 Verstant en wil, volkomen
 Gehepligt / en de zuyv're Geest,
 Van het verderf'lyk blees ontbleest /
 In God zo opgenomen;

Dat zo
 Gants bly /
 In de lief de
 Die haar grief de /
 Zig verliezen /
 En niet grooter kunnen kiezen.

10.

De ziel weer met het lighaam een /
 (Dat vooz een tyt verloren scheen /
 Van opgewekt in eere)
 Ten werktuyp nu van God gemaakt!
 O Chyristen die in lief de blaakt /
 Dus zult gy dan den Heere /

Altyt /
 Met blyt /
 Eben baardig /
 Gode waardig /

182 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Zonder rusten ;
In zyn dienst u zo verlusten.

11.

En met der Eng'len stem gepaart /
Met al de Heyl'gen t'zaam geschaart /
Des Heeren Throon omringen ;
En God, en 't nu verheerlijkt Lam,
Dat hoor u in de waereld quam /
Daar rustloos toe te zingen,

U Heer

Zy d' Eer !

Haleluja !

Haleluja !

Looft den Heere !

Elk verbreyde zyne Eere !

12.

En moest men dugten van dit goet /
(Zo ziel voldoende / dat 't gemoet
Niet meer en kan begeeren /
Oewpl het nu verzadigt is.)
Nog eens te komen in 't gemis ;
Dat zoud de byugt verheeren ;

In smert /

En 't hert

In 't verzaden /

En volladen /

Zoud verquynen ;

En 't genoegen doen verdwynen.

Maar

13.

Maar nu een ganse eeuwigheyt,
Die nopt zal eynden / is bereyd:
Du zyn Gods Heerekingen /
Van al wat kommer heet / bevryt,
En op 't volmaakt in 't lot verblydt /
Dat g' uyt genaad' ontfingen.

Zegt nu /
('t Dast u)
Hoe bedenktge /
Heer wat schenktge !
d' Wandelingen /
Nopt volroemde groote dingen !

14.

Juyg Gode Christen / juyg geslaag /
En werd daar in tog nimmer traag ;
Denk wat g' al hebt ontfangen !
Juyg om het geen gy nog verwagt ;
Dat u ten erb' is toegedagt :
Juyg daar in met verlangen !

Dat lot /
't Geen God /
Da dit leven /
Ik zal geven /
Te beërven ;
Kan u juychende doen **SEERVEN**.

Dés

GODSDIENSTIGE CHRISTENS

BERIGT,

Omtrent de

LOOPBANE DES CHRISTENDOMS.

Te zingen als,

O Minnelykst Emanuël, enz.

1.

Het is een noemeloos getal,
Die Christi Naam belijden;
Maar 't minst gedeelte daar van / zal
Zig in het eynd' verblijden /
Een menig hoopt;
Een menigte die loopt /
Dag 't rechte pad ter zyden.

2.

Gelph men in de loopbaan zag /
Oudstijds wel veele streven;
Dag aan het eynd' alleen maar zag;
Nan een de kroone geven /
Daar veel' die meed' /
Hun best in 't lopen deed' /
Daar van versteeken bleven

Met

3.

Niet elk die Christus Heere noemt /
En zelv' wil CHRISTEN heeten;
En daar op in zyn herte roemt /
Dat hy meed' is gezeten /
Van 's Heeren dis
(Die vooz zyn Bondsvolk is)
En zyne wille weeten;

4.

Niet alle die; nog zulke geen,
Die door het doen der pligten /
Een naam verkruppen by 't gemeen /
Als die al veel verrigten /
Zal Godes Zoon /
Uytdeelen / 's lebens Kroon /
Zo ryk / en van gewigte!

5.

Al had men zig dus afgeslooft;
Al 't zyne weg gegeven /
Zig zelv ten vuur; en zig belooft
Daar dooz te erven 't levens
Men zal gewis
Bevinden dat het is /
Een spinneweb te weven.

6

Men hoopt op Godes barmhertigheyt,
Men tragt dooz boet, en tranen;

5

of

166 DES GODSDIENSTIGE CHRISTENS,

Of ingebeeld' opregtigheyt /
Zig zelv' een weg te banen;
Maar veel te ligt /
Is 't geen men zelv' verrigt /
Wat dat m' 'er van moegt wanen.

7.

Laat pder zo een, wie hy zo
Des levens kroon toewyzen /
Hy is mislepd / men denk dat by
Wat dat ook menschen wyzen:
Man 't eynd der baan /
Zal 't aan den Rigter staan /
Wie tot die lof zal ryzen.

8.

Men moet zig na des Heeren raat /
En regel steeds gedragen;
En altyt, wat men doet of laat,
Maar doen syn welbehagen;
Schoon eyge zin /
En and're weg wylt in /
Of men zal 't zig beklagen.

Myn Bonds God! die my't levens pat /
Zo klaar hebt aangewezen /
Leerd my tog 't ALZO ook / op dat
Ik nimmer heb te breezen /
Dat myne loop
Vergeefs zy / en myn gelyc
Niet werd beschaamt na d'zen.

Des

Des
GODSDIENSTIGE CHRISTENS
B E S T U U R.

OM TE LOPEN DAT MEN DE PRYS
ONTFANGT.

Te zingen als,

Psalm 40. Na dat ik enk:

1.

Hij die de Christens loopbaan lopen zal;
Zo dat hy eens de Kroon ontfangt /
Die daar voor pders ogen hangt:
Die moet zig schikken gangelyk heel en al;
Na 't ALZO voorgescreven /
En wetten ons gegeven /
Van HEM aan wien 't zal staan
Te geeven 't wenslyk goet /
Die aan 't ALZO heldaet
Op 't eynde van de baan.

2.

Hy moet omhelzen met 't gehele hart,
In liefde, en een reyn gemoet;
Dat door 't gelove werd gheleet /
En daar men een vernieuwde ziel door werdt /
De wandel die moet geeven /
't Dertoog van Christi leven;

Hy

Hy is de weg alleen,
 Waar door men God genaaht;
 En zo ten heylstaat raakt/
 Hy is 't / en anders geen.

3.

Met Jesus Christus in geloof vereendt /
 Ontfangt men znen Geest / en leeft
 Men dus; zo dat men kragten heeft /
 En lopen kan; en met veel smert beweent /
 Dat men zo lang ging dwaalen.
 Door dat gelove halen
 Zo steeds van Christus kragt;
 Waar door zo dan ook gaan /
 Met spoed op 's levens baan /
 Daar hy haer zeto' op bragt.

4.

Dat ALZO, eest en bozderd / dat men dan
 Hem als den Opperit' Leydsman kent /
 En dat men zig met vlyt gewent /
 Te houden aan het voorschrift, dat ons kan
 Op 't dypd'lykst onderrigten /
 Hoe men de Christen pligten /
 Nu te betragten heeft;
 Om op het laast de kroon /
 t' Ontfangen van Gods Zoon /
 Die hy de znen geeft.

't Wel

5.

't Wel lopen eeft / dat men zig oeff 'nen moet /
 En zig van alle last ontflaan
 Die hind'ren kan / en steeds te staan /
 Gereet en baardig / met een rappe voet ;
 Den loopbaan op te streeven ;
 't Nog niet te laten sweeven.
 En zonder ftingering.
 Volhardend voortgerendt /
 Den loopbaan zo volendt ;
 Geluk men die aanving.

6.

Ja dat is 't lopen dat de Christen past /
 ALZO te lopen ; dat ook maar /
 (Wat men zig ook verbeeld') ja daar /
 Daar aan ALLEEN is 's levens kroone vast.
 O zaal'ge die zo lopen !
 Onzaal'ge die hun hopen !
 Op 't laast zal zyn tot schaamr !
 Myn Leydsman vat myn handt ,
 Doe my 'uw effen landt
 Bewand'len , als 't betaamt.

196 DES GODSDIENSTIGER CHRISTENS,
ZIELSZUGTINGE

Eens

GODSDIENSTIG CHRISTENS,
IN DE LOOPBAAN DES CHRISTENDOMS.

Tc zingen, als

Psalm 139. Gy hebt my Heer ont.

I

Ik roem Heer uw' getrouwicheyt /
Die my in deze loopbaan leydt,
En in myn ziel / een lust verwekt /
Die zig gestadig heeren steekt;
Om niet slegt zagties voort te loopen:
Haar vaardig, en het valt soeken.

2.

Het lopen is myns heeren zin,
Daar vind myn ziel genoeg in;
En kond' ik maar / gelyk ik wens,
Ewig / daar was geen enig mens,
Die voor my was / in 't po'rig lopen;
En my bekommerd' in myn hopen;

3.

Om prys te krygen / en de kroon
t' Ontfangen; die my nu so schoon

In

In d'ooge komt / dat steeds myn hert
 Dooz ypt is ! maar ach ! tot myn smert /
 Gevoel ik als ik zal beginnen /
 Een traag en luff'loos bles dat binnen.

4

Dat bles dat is my tot een last,
 Een flodder kleed / dat niet en past
 In 't lopen; maar myn beenen klemt /
 En my in 't p'rtig voortgaan stremt;
 Zo dat ik niet myn weg kan spoede /
 En dikwils maakt als mat, en moede.

5:

Dat werd verswaart / wanneer myn voet /
 Die 't kleevend stof vertreeden moet /
 Daar in als steeken blyft / en maakt
 Dat die wel eens aan 't stil staan raakt;
 En my doet zugten; wat zal 't werden!
 Zal ik wel in myn loop volherden!

6.

Dan raakt de pyg wel up 't gezigt /
 En 't is (ô ziels smert!) of het ligt
 Myng ogen my begaf: ik merk
 Dan nauwlophs / het genade werk;
 En denk wel / zoud 'k my ook bedriegen?
 Zoud my / myn herte wel bellegen?

Ude.

7.

Uw' ogen Heer als blaimmen vier /
 Doorgronden immers hert en nier;
 Ik leg het daarom zo als 't is
 Door uw' ter neder; en gewis
 Niets schuld'g'ig voor u / hoe verholen /
 Heer legt in my nog iets verscholen /

8.

Ontdek het my / weest my zo goet;
 'k Weet anders niet / of myn gemoet
 Is baardig / om het zo aan u
 Te geven / dat gy alles nu
 Daar uitzwerpt. Wil maar kragten geven /
 Om maar alleen voor u te leven.

9.

En om in uwe Mogentheyd,
 Zo voort te spoeden / door 't geleed'
 Van uwe Geest, op 's levens baan.
 Ik ben uwa bzeze toegedaan /
 En 't zal myn lust, en zielswens wezen /
 (Gy weet het Heer;) dat ik na dezen;

10.

Met dubb'le yver, ph'ren moegt /
 En door de Geest der kragt bewoegt /
 Op 't alderheurigst / en gezet;
 My schikre na des loopbaans wet:
 En nimmer meer aan 't roo'f'len raakte /
 Of ik wel rechte gangen maakte.

Du

II.

Maak daar toe mijne voeten Heer /
 Vast in uw' weg / en van mij heer /
 Wat mij zoud' scrup'len doen; en dat
 Uw' Naam onteert wierd; laat ik 't Vadt
 Mij boozgestelt / zo opwaards streebe;
 Dat ik nopt ymant aanstoot geebe.

12.

En zo ik dooz' mijn vlees verrast /
 Of Satans list die op mij past /
 (Ik zeg 't met schrik!) eens vallen mogt /
 Mijn God die mij dus verre brogt /
 Uw' liefde is zo groot en teder;
 Houd mij dan vast / en regt mij weder!

13.

Du op mijn Heer! die moede kragt,
 Wilt geven, 't is in uw' magt;
 Mij ook te sterken / om voortaan
 Zo wel, en vaardig voort te gaan /
 Om zo den Heer ook te ontfangen /
 Die mij al zigtend' doet verlangen.

Do

GODSDIENSTIGE CHRISTEN,

Op het eynde van de

L O O P B A N E.

Te zingen als,

Wie sleet heuchelyker dagen, enz.

I.

Nu is 't tyd / uwo Heer te loben;
 O myn ziel! in vrolykheyt /
 Nu van d'aarde! en na boven,
 Uwre loop is afgeleydt.
 Daar is 't eynde nu van uwo' zugten;
 Wegens al het tegenstaen:
 Daar ook 't eynde van uwo' dogten;
 Of de Prys u mocht ontgaan!
 Of de Prys u mocht ontgaan!

2.

Daar is nu des levens Krone:
 Die uwo' Heer verwoorben heeft;
 Nu zal Hy aan u betonen /
 Wat Hy aan de Lopers geeft /
 Die haar eyge weg verwerpen /
 En met een volvaardig hert /

In

In geloob' / haar moren scherpen /
 Da't geen haar bevolen wert.
 Da't geen haar bevolen wert.

3.

Om haar wandel na 't behagen
 Van haar Heere / die haar hogt /
 Zo te schikken / dat 3p zagen
 Dat 3pn Geest nu in haar wrogt;
 'k Sta nu op den oever heeden
 Van de dood / om uyt de tyd
 In de eeuwigheyt te treden /
 En daar 3p myn Jhesus 3yt!
 En daar 3p myn Jhesus 3yt!

4.

3p / o Leydsman myns gelove!
 Die als een Ontfermer my
 Woeg : waar door ik 't nu te boven
 Ben gekomen / en gants vry
 Van die vrees, dat die Bestryders /
 Die myn ziel gedurig hadt /
 My ('t 3pn dog myn Heyls benpders)
 Wingen zoud' uyt 's levens Padt.
 Wingen zoud' uyt 's levens Padt.

5.

Och ! wat heb ik menig werken /
 Hertelph gebeden Heer /

¶ 2

Dat

Dat ik tog niet dooꝝ myn sterben
 Iets mogt doen, 't geen tot oneer
 Strekken zoud / dooꝝ uwē Name;
 En dat ik dooꝝ woord, of daadt,
 Wierd een aanstoot / en een Blame /
 Van een opregt Christens staat.
 Van een opregt Christens staat.

6.

'k Weet 'et / ja / met veel gebreeken,
 Was hier myne wandeling:
 't Is my veelzins wel gebleeken,
 In myn doen en handeling;
 Maar het is dooꝝ uw' genade /
 Dat myn' voeten zyn geweert /
 Van die Godvergeeten paden /
 Die een goede Naam onteert.
 Die een goede Naam onteert.

7.

'k Zie te rugge op myn leven /
 Met veel dank, aan U myn God!
 Dat gy my hebt kragt gegeven /
 Dat ik nopt myn Naasten tot
 Smerte was / of ergernisse:
 Maar schoon met veel swakheyt! ach!
 Nogtans met een blyd gewisse /
 't Hooft by hun opbeuren mag.
 't Hooft by hun opbeuren mag.

Dooꝝ

8.

Dooz 't gezigte van myn zonden /
 Die steeds vooz myn' ogen staan /
 Plugt ik / Jesu na uw' wonden ;
 Op hebt vooz myn schult voldaan :
 'k Ben dat zeker / dooz uw' leven /
 Dat ik in my werkzaam vindt /
 God had my dat niet gegeven
 Zo ik niet en was zyn kindt !
 Zo ik niet en was zyn kindt !

9.

'k Heb niets van myn zelf te noemen /
 Als het geen my gantsg mismaaft ;
 'k Zal alleen in Jesus roemen :
 In Hem ben ik / ja VOLMAAKT !
 'k Ben myns zelfs niet ; maar de zynen ;
 Hy 's myn leven in de dood.
 'k Houd Hem vast / Hy is de myne :
 'k Ga ter ruste in zyn schoot !
 'k Ga ter ruste in zyn schoot !

10.

'k Brees nu niet / laat alles hoemen
 Wat den zondaar breefelyk is ;
 Jesus heeft 't op zig genomen
 In myn plaats ; verdoemenis
 Is vooz my niet ; wpl myn Borge
 Myne straffschuld selber doeg /
 En my dus van schyk en zorge /
 Der beschuld'gers gantsg ontsloeg /
 Der beschuld'gers gantsg ontsloeg.

II.

VAAR WEL! myn Godbrugte Vrienden!
 Die ik nu op aarde laat!
 'k Hoop daar boven u te vinden;
 Nog in veel gewensler staat;
 Hier was 't dat wy nog malkander
 Met veel zwakheyt kende: maar
 Daar! Daar! zien wy d'een / den ander /
 Vlekk'loos by een Heyl'ge schaar.
 Vlekk'loos by een Heyl'ge schaar.

12.

'k Ben de Loopbaan nu ten ende;
 Daar gy nog in lopen moet.
 Loopt maar voort, God zal u zende
 Zyne hulp / om uwen voet
 t'Onderstemmen in het lopen /
 Tot gy meede, eens ontfangt
 's-Levens Kroon, 't bezit der hope /
 Daar het hert nu na verlangt.
 Daar het hert nu na verlangt.

13.

Nu myn Jesug / die myn leven /
 Ligt / en troost waart hier beneen /
 Die my nu niet wilt begeven:
 Met u ben ik eeuwig een /
 'k Stap blmoedig van deez' aarde /
 En van't geene ik daar laat /
 Nu myn Geest, met u myn waarde /
 In uw' zaal'ge ruste gaat!
 In uw' zaal'ge ruste gaat!

Des

Des
B E K O M M E R D E
C H R I S T E N S
ZIELSVERLUSTIGING.

P S A L M L I X: 18.

Van u , O myne sterkte , zal ik Pfalm-fingen :
want Godt is myn hoog-vertrek , de Godt
myner goedertierenheyt.

Col. III: 16.

*Het Woordt Chrifti woone rykelyk in u , in alle
wysheyt : Leert en vermaant malkanderen , met
Pfalmen , Lofzangen en Geestelyke Liederen ,
zingende den Heere met aangenaamheyt in uwe
herten.*

BERIGT VOOR JONGE CHRISTENEN.

Te zingen als,

Psalms 103. Myn ziele enz.

1.

Begeertge ziel / wenst gij getroeft en bepligt /
Uw levens padt / als een Geroepne Heylig,
Du voort te wand'len / rigt dan uw gedrag /
Maar 't Heylig voorschrift, ons van God gegeven /
In 't Heyligh Woordt, ten regel van ons leven;
Leef' niet u zelfs / gelyk gij boozmaals plag.

2.

Nog ook als die, die in die staat nog blyven,
Maar in gij waardt; hun wandel en bedryven /
Ziet gij nu / was het voetspoor na 't verderf' :
Daar werdt gij afgeroepen, om uw' treden
Te besten op den weg der zaal'ge breedte /
En voort te wand'len / met des Heeren erv'.

3.

't Is waar / gij hebt nog kennis, nog vermogen,
Tot dees verand'ring / hef des hert en oogen /
Ten Hemel op / om 't zalig onderwys
Zyns Geestes / met veel ernst van Godt te smeeken /
't Zal u ook aan Wegwyzers niet ontbreken :
Stel maar op 's Heeren Woordt de hoogste prijs.

D s

Men

4.

Men zal noopt dwaalen / als men zig wil houden /
 Aan dat bestuur / en die u raden zouden /
 Op d'een of d'ander wys / al was 't met schyn
 Van Geestlykheyt, en boven 's Heeren schriften;
 Leer tog den schyn, van 't ware Weezen schiften /
 En volg noopt / als die daar gegront op zyn.

5.

Zo zonder iets t'onttrekken / zig te geven /
 Aan dat bestuur / daar toe ons voorgescreven /
 Word 's levens weg / ons ruym en wel gebaant.
 Ontinoet ons iets daar op / 't geen 't hert zoud kleinmen /
 Het zal 't genoeg / nog de vreugt niet stremmen /
 Die daar op is ; gelik de waereldt waant.

6.

Ga gy maar voort / met blydschap in 't gelove,
 Spoed dus uw weg / het is den weg na boven /
 Waar doo men het verderf beneen ontgaat.
 Wel zaal ge ! die eerst zynde zo verlegen ;
 Wyt 's Heeren Woord / dat onderwys verkregen
 Hebt / en daar doo verwiss'ling van uw staat !

De nootzakelykheyt van
GODT DE VADERS
T R E K K I N G.

Te zingen als,

Pfalm 116. Ik heb den Heer lief enz.

1.

Hoe kan een die gevoel nog leven heeft /
En dat hy leeft / (zo men 't mag leven noemen)
In zonden dienst, daar eynd'lyk het verdoemen /
Op volgen zal / schoon 'richyn genoegen geeft.

2.

Kan die / zo God hem tot geen wonder maakt /
En dooz zyn Geest, komt upt dien doodslaap wekken /
En dooz zyn kragt upt deze diepte trekken ?
O neen! dooz Godt is 't dat men daar upt raakt.

3.

Te grooter werd Godts kragt hier openbaar /
Om dat den zondaar / als een dwaas d'elenden /
Die hem omringt / nog nimmer zag. nog kende,
Ja die verkiest, als of 't een heylstaat waar.

4.

Maar wond're kragt / als God hem nu dus wekt /
Dan komt hy 't hert zo zagtjes om te heeren /
Dat

Dat hy nu haat, 'tgeen hy steeds plag te eeren,
En 't geen hy hate, nu tot lust verstrekt.

5.

Du ziet hy / hoe uytzinnig en verdwaast,
Hy in zyn keur, en doen steeds plag te hand'len/
Hy kielt dien weg / en tragt ze te bewand'len
Die hy bespotte; deez' zyn hem nu 't naast.

6.

Die hy veragte, ja 't is nu zyn eer,
Met haar te zyn; en zo zyn Heer te leven/
Daar wil hy ziels en lighaams kragt aan geven:
Hy leeft nu Gode, en zig zelfs niet meer.

7.

Wel zaal'ge ziel! die zo zig zelf verliest!
Wel zaal'ge! die den Vader heeft gegeven;
Ten erfdeel aan zyn Zoon, hy die zyn leven
Tot zynen dienst afzondert en verkieft!

8.

O liefde hand die zo een trekt en bindt!
Wie juygt niet over deze zagte banden!
Wie niet / door eeuwig zig hiet aan verpanden!
Wyl men aldaar / zyn eeuwig heyl in vindt?

GODTS

GODTS VADERLYK
O N D E R W Y S.

Te zingen als,

Psalm 86. Van des Heeren goetheyt enz.

I.

Hoe heerlyk is het onderwys, van Godes Geest ?
Hoe overtreffend is 't / het geen men hoordt of leelt ;
Dat kan alleen 't verstant, en aan het oordeel raken /
Maar 't kan het hert niet doen / in zuyv're liefde blaken /
Nog zo de waarheyt in des Geestes zin erkennen ;
Veel min dooz woord'en daden daar aan doen gewennen.

2.

't Geen dat men na den letter, van des Heeren woordt /
Te voren wilt, dat ziet men / nu men 't leest of hoordt
Dooz's Heeren Geest verligt, ook met verligte ogen,
Dat dzingt nu dooz in 't hert, en in de zielsvermogen
Daar wert men dooz geraakt/en dooz der zelve klaarheyt,
Die haar bestraalt / wert men geheyligt in de waarheyt.

3.

Die kent men dan / gelyk z' in Christus Jezus is :
Die vormt hem naar Godts Beeld, en zyn gelykenis :
Zo dat men in hem zien kan 't wezentlyk verand'ren ;
Zo als hy was, nu is geworden ; 't met malkand'ren
Geleken / toont / dat hy met regt nu een bekeerde
Genoemt mag werden / en een geest'lyk Godtgeleerde.

o Heer

4.

O Heplig zaat / die God zyn eegen kind'ren noemt ;
 Van Hem geleerd , en die u in deez' eernaam roemt ;
 Toont tog voortaan nu maar in woorden en in daden ,
 Dat in uw hert / Godts Geest / de regte levens paden
 Heeft ingedrukt / gy dooz hem leeft , en van beneden
 Ter heerlijkheyt gelepdt wert / na de zaal'ge vrede.

5.

En wyl wy kind'ren Godts zyn / zyn w' ook erfgenaam /
 En dus met Christus onzen oudste Broeder t'zaam /
 Meed' Erfgenamen onzes Vaders / in het deelen
 Van al zyn zaal'ge volheit / dat dies noyt verveele
 Het upstfel van dat goed ; maar dat w' als Hemelingen /
 Steedts wand'len in 't veragten van al d'aardze dingen.

De

De GEHOORZAAMHEYT
DES
G E L O O F S
Van 's Vaders onderwezene.

Te zingen als,

Psalms 116. Ik heb enz.

1.

Gij hebt / o Godt! uyt liefde door uw' kragt /
Mijn ziel met schrik en weeze ingenomen /
En op uw' Zoons bevel tot hem doen komen;
Daar ik mijn ziels behoud'ing nu verwacht!

2.

o Zaal'ge uur! dat Godt mijn hert bewoogt;
Tot vrees om in de zonde niet te sterven:
En hope gaf, het leven te verwerven!
o Zaal'ge uur / die mij tot Jezus bracht!

3.

Ik dagt te booren / met den grooten hoop /
Godt is genadig, dat maar valt te houwen:
Op Christus als mijn Heylant te vertrouwen /
Dat is Geloof; al rend' ik d'oude loop.

Ik

4.

Ik wist niet wat de zelf verloochning is.
 Ik wist niet dat men als een gants ontbloten,
 Moegt komen / ik had by my zelf besloten
 Zeer veel te doen, daar ik de kragt toe mis.

5.

Ik meende dat ik was die 'k niet en ben,
 En kragten had om alles te verrigten /
 'k Was werkzaam op myn wps / in veele pligten /
 Waar in ik my nu veelzins schuldig ken.

6.

Op hebt my dooz uw Geest nu overtuigt /
 Hoe zondig dat ik ben / en zonder kragten,
 Om iets dat u behaagt regt te betragten;
 'k Doel dat myn hert zig na uw wille buigt.

7.

En om zo arm en magt'loos als ik ben /
 Gemoedig nade Christus my te wenden /
 Gemoedigt egter; toen ik hem niet kende
 Wist ik niet / dat Hy was, zo 'k hem nu ken.

8.

Een Heilsfonteyn / een God van zaligheyt /
 Daar in de volheyt Godts en der genade /
 Te vinden is / 't volkomen ziels verzaden
 Dooz pder die maar wil, nu is bereydt.

Dat

9.

Dat weet ik nu / dieg ga ik schroomloos heen /
 Zo dikwerf als ik zonden en gebreken /
 In my ontdek / bind ik myn hert ontfeken
 Tot Heftigmaking; JEZUS IS 'T ALLEEN.

10.

Wiens liefde my nu in het herte dzingt /
 Die bind ik in myn binnenste ontbanden /
 Ik voel myn ziel / met sterke liefde banden
 Betrokken / 't geen tot weder liefde dwingt.

11.

o Zoete dwang ! nu loop ik wyl hy trekt :
 En spoed myn weg / met aangename treden /
 Dus vorder ik met kennelpke schreeden :
 Nu Christus kragten geeft / en lust verwekt.

Des

Des

Vaders gegeeene,

TOT CHRISTUS

KOMENDE.

Te zingen als,

Psalm 105. Een yeder moet enz.

1.

Ik moet van goeder herte Zingen /
 Ik kan myn lippen niet bedwingen /
 Godt Vaders goedertierenheyt
 Te roemen; die van eeuwigheyt /
 My in de zaal'ge Wydeeraat
 Verordinerde tot derg' staat!

2.

Die aan Godt Zoon / my heeft GEGEEVEN;
 TEN ERFDEEL, om in my het leven
 Te werken, en my 't herte gaf /
 Dat ik van al het eygen af /
 Tot hem quam vlugten / en myn rust
 Du vindt / en my in hem verlust!

3.

O Liefde Gods! niet na te speuren /
 MY upt een noemloos tal te keuren!

Da

Ma 't wipg bestek der vrede Raadt,
Te brengen ter genade staat;
En dus dooz uwien Geest berepdt
Ten vat van uw barmhertigheyt!

4.

GY ZELV te zpn myn DEEL en ERVE;
Daar duyzenden / die heylgoet derven!
Ik erfgenaam van al dat goet /
Die rykdom en dien overvloet;
Die 'k in myn Jezus, hoost en Heer
Beerb'! myn ziel! wat wenst gy meer!

5.

Dit maar ALLEEN! gy woud tog geven
Dat ik zo lang ik hier zal leven /
Dooztaan my zelbe nu niet meer /
Maar u ten dienst mogt leven Heer!
Dieng ik nu ben en blyven zal /
Op zyt myn deel! myn Al in Al!

JEZUS VRINDELYKHEIT

Tot

KOMENDE ZONDAREN.

Te zingen als,

Heylig zalig Bethalem.

1.

Wie blijft nu nog van verre staan!
Wie zal nog langer kunnen schromen /
Om byp tot Jezus toe te gaan /
En zo men is / tot hem te komen?

2.

Nu dat hy die verzeek'ring doet;
Dat elk die wil, wie 't ook mag weezen /
Maar nedrig tot hem KOMEN moet /
En 't afslaan geenzins heeft te breezen.

3.

Wat hindert my dan om 't beslupt /
Tot myn verzeek'ring op te maken /
Op dat ik eend'lyk / zo eens upt /
Dit troost'loos twyfel mag geraken.

'k Zie

4.

'k Zie dog nu wel / 't is Satans list /
 De ziel in dat begrip te houden;
 Als men zig te verzeek'ren wist /
 Men dan in pber zoud verkoudwen.

5.

Maar 'k ben nu 't tegendeel bewust /
 Nu ik tot Jezus ben gekomen /
 Geniet ik aangename rust /
 Nog ook op 't vuurigst ingenomen /

6.

Om met hervatte wakkerheyt,
 Mijn zaligheyt / steeds upt te werken /
 En zynde door Gods Geest gelepdt /
 Weet ik; Hy zal my daar in stercken.

7.

Des Heeren blydschap is gewis /
 De sterkte van Gods keurelingen:
 Wanneer als eens geweeken is /
 De naarheyt van hun twyfelingen.

8.

Nu ik myn deel aan Jezus ken /
 En blyken vind van 't Geest'lyk leven,
 Durv' ik beslupten dat ik ben /
 Een van den Vader hem gegeven.

9.

Dit dringt my / om weerliefde , Hem
 Die my zo lief had toe te dragen /
 'k Schik my na Hem / 'k hoor na zyn stem /
 En zoek hem alzing te behagen.

10.

'k Vind nog wel traagheit ; dat doet nu
 My dikwerf roepen / trek my Heere
 Dat ik tog volg ; myn lust is Al
 Alleen te dienen / en te eeren.

11.

Ach ! dat 'er tog een liefde blam
 Werd in myn binnenste ontstoken !
 Dat uwe liefd' my zo innam /
 Dat al het eygen werd verbroken !

12.

Doe zo myn Jezus ! dat 's myn beed' /
 Dit zal myn Hemel zyn op aarde ;
 Dus ga ik in geloob en breed' /
 Na 't Erb' dat gy booz my bewaarde.

Des

Des
HEEREN JESU
GETROUWE BEWARINGE
VAN DE ZYNEN.

Te zingen als, *Psalm 42.*

1.

Liefste Jezus / Zaligmaker /
Uwe kracht doet my nog staan :
Waart gy niet myn zielbewaker /
't Was al lang met my gedaan ;
't Geen van buyten op my loert /
En dat binnen my beroert /
Hadden myn verderf bekomen /
't Geen zy hadden voorgenomen.

2.

't Is de wille van uw Vader ,
Dat geen van 't gegeven zaat /
Nog den vband / nog verrader /
Hen zal stoten upt haar staat.
't Geen u al van eeuwigheyt /
Tot een Loon is toegezept /
't Doorwerp van Godts byz verkiezen /
Daar van zult gy niets verliezen.

3.

O Hoe zeker en hoe veylig /
Is dan die wel zaal'ge staat !
Van zo een geroep'ne Heylig ,
Hoe't met zo een Mensch dan gaat /

④ 4

Wat

DES BEKOMMERDE CHRISTENS

Wat hem oopt of oopt ontmoet /
 't Zp dan voor- of tegenspoet,
 't Zp in leven, ja in sterven,
 Blyft hy 't deel van Jezus erven.

4.

Die 't ook nimmer zal ontbreken /
 Nog aan wysheyt, nog aan kragt,
 Dat 'er een van zoud ontbreken /
 Die hem eens zyn toegebragt;
 Zelf wanneer de guinstigenoot /
 't Leben aflept in den doot /
 't Lighaam aan 't verderf gegeven /
 Zal hy ook nog doen herleeven.

5.

Niets van haar aan hem gegeven /
 Tot het kleinste beentje toe /
 Zal hy missen / 't zal weer leven /
 Als Godts raadt eens komen doe /
 's Waerelts alderlaatste dag /
 Daar na 's Heeren keurling mag /
 Met gelobige betragting /
 Wrolyk uptzien in verwagting.

6.

Dat haar Jezus dan zal komen /
 En haar lighaam upt het graf /
 Tot hem worden opgenomen:
 Met die Ziel die hy haar gaf
 Weer vereent / om zo gelept
 Ter volmaakte heerlykheyt /
 Eeuw'ig by haar Heer te leven /
 Aan wlen dat men was gegeven.

Des

Des
CHRISTENS WASDOM,
In de GENADE en
KENNISSE CHRISTI.

Te zingen als,

Al wat men hier in deze waereld ziet enz.

1.

Een Christen die het geest'lyk leven heeft /
Die geest ook blyken dat hy waarlyk leeft ;
Gelyk een Vrugtboom, dooꝝ zyn vrugtbaarheyt /
Dan een verstorven Tronk , zig onderschept.

2.

Wanneer dat God / dooꝝ zyne sterke handt /
Den zondaar aangreyp / en hem oerplant
In 's Heeren Hof / dan werdt die dorre Boom
Gestaag bevogtigt, dooꝝ des levens stroom.

3.

Dan rust men niet / in 't geen men nu reeds heeft /
Neen / zo een ziel toont / daar in datze leeft
En dat de Geest des levens haar besproeyt /
Zy wil doen blyken / dat ze wast en groeyt.

4.

't Is ook haar pligt. en niet haar aart alleen /
Men moet dan niet berusten in het geen /
Des Heeren Geest in 't hert nu heeft gewoogt /
Maar po'ren dat men alzing wezen mogt.

Ⓢ

Ver-

5.

Vervult met vrugten der gerechtigheyt,
 Een planting Godts / van hem zelf toeberept /
 Tot roem van zyn genaad', en van zyn kragt,
 Waar toe zy in deez' heplstaat is gebragt.

6.

Dus blyft men niet in de beginz'len staan /
 Maar streeft om langs hoe verder voort te gaan /
 Te word'en in verstant en heyligheyt,
 En oogend' / op het woord haar toegezept.

7.

Die in het huys des Heeren zyn geplant,
 Die werden ook bekrachtigt / dooz zyn hant /
 Om voort te groeyen, in des Heeren Hof /
 En vragt te dragen tot zyn roem en lof.

8.

Daar in wert Godt verheerlykt, en zyn Eer
 Word blykbaar / als zyn Erf-volk langs zo meer /
 Haar wasdom toont; en haar is 't tot een blyk,
 Dat zy behoren tot zyn Koninkryk.

9.

Dus krygt de ziel / een ruymte toegang tot
 Des Heeren Throon / en roemt nu in haar lot;
 Zy bind een hoop / dat zy ter heerlykheyt /
 Dooz haren Heer zal werden ingelepdt.

Des

Des
B E V E S T I G D E
C H R I S T E N S
ZIELSVERLUSTIGING.

P S A L M X C V I: 2.

Zingt den HEERE , looft zynen Name :
bootschapt zyn heyl van dag tot dag.

PSALM CXLIX: I.

*Halelu-Jab. Zingt den HEERE een nieuw
liedt : zyn lof zy in de gemeynte [zyner]
gunst-geuoeten.*

Het
HEUCHELYK PADT DER
R E G T V A E R D I G E N.

Te zingen als,

Psalm 103. Myn ziele enz.

1.

Het heuch'lyk padt / den wandel en 't betragten /
 Dan 's Heeren volk / is als een **LICHT** te agten /
 Zo als het vrylyk / 's menschen oog verligt ;
 De duysternis / allengskens doet verdwynen /
 En rijst om zo in volle glants te schynen ,
 En die het zien / tot blijd te zijn verplicht.

2.

Het Geest'lyk licht , de Goddelijke stralen /
 Die 's Heeren Geest / in 't hert doet nederdalen /
 Vertoont zig straks / als 't Godt daar mededeelt ;
 De duysternis begint dan op te klaren /
 En in die ziel zal zig haast openbaren /
 Het glansryk schynen van des Heeren Beeldt.

3.

't Verstant is dan verligt / 't ziet door 't gelove /
 Door 't zienlyk heen / de dingen die daar boven /
 Te vinden zijn / die heeft men nu in 't oog :
 Dat maakt / dat men al 't geen men op de aarde /
 Bezit en ziet , nu schat naar hunne waarde ,
 En niet zo , als het schyn schoon haar bedroog.

De

4.

De wille, en desselfs genegentheden /
 Nu aangedaan door al die lieflijkheden /
 Die nu het oog des geloofs beschouwt /
 En daar de ziel zig zelf in gaat verlusten ;
 Doet dat men in 't begonnen niet kan rusten /
 En zig daar meede niet te vreedten houdt.

5.

De Hepl'ge liefd' heeft 't hert zo ingenomen
 Dat men tragt tot een hoger trap te komen /
 Gelyk het licht des daags kilint hoger op /
 Zo tragt de ziel gemoedigt voort te streven /
 En van toeneemen klaar bewijs te geven /
 Den Hemelweg te gaan van top tot top.

6.

Door oeff'ning van een zupb're zelf verzaking /
 Met pber jagende na hepligmaking /
 Als 't groote doel en voozgestelde wilt :
 Om 't hier op aard zo verre men kan komen /
 Te brengen / tot men daar werd opgenomen /
 Daar men 't volmaakt en eendeloos bezit.

ELISAAS KENBARE
HEYLIGHEIT.

Te zingen als,

O! Kersnagt schoonder enz.

1.

De heylighept der Bondgenooten/
Blijft in haar hert niet opgesloten;
Maar blinkt door al haar daden heen/
En toont zig blykbaar in haar woorden,
Daarom zy die haar zien of hoorden,
't Gehepligt hert daar vindt met een.

2.

Dit merkt de Sunamietze Vrouwe,
Wanneer Eliza, die getrouwe/
Van Israels Godt gehepl'gde knecht;
Al hy door Sunem moest passeeren/
En tot haar huys quam in te keeren/
Wat God in 't herte hadt gelegd.

3.

Deez' Man Godts, (zeydze) kan ik merken
Dat Heylig is / in woord en werken:
Och! dat hy veel zyn inkeer nam!
Om ons den goede weg des Heeren/
Door woord' en voorbeeld zo te leeren/
Dat zo Godts zeegen op ons quam!

Wie

4.

Wie oordeeld niet / dat dus den wandel /
 Van 's Heeren Bondsvolk / en haar handel
 Ook weezen moet? op dat men toont /
 Te zijn / van 't keurtal dat de Heere
 Gebozmt heeft zijnen Naam tot eere /
 En dat zijn Geest in 't herte woont.

5.

Wie wenst niet / dat de Geest des levens /
 Hem zo bezielde / dat hy t'evens /
 Met ziel en lighaam waar hy quam /
 In woord en daden, 't ligt liet stralen /
 Dat God in hem deed nederdalen /
 En 't herte dus te voorschijn quam?

6.

O Levens Bron! doe 't geest'lyk leven,
 Tog in uw Erf-volk kragten geven /
 Terwijlz' als vreemd'ling zijn op d'aard;
 Dat die haar zien / en meed' verkeeren /
 Wpt woord en voorbeeld kunnen leeren /
 Dat hare weg is Hemelwaart.

Des

De
GEHEYLIGDE
CHRISTENEN,
NOG HEYLIGER.

Te zingen als,

Psalms 31. Ik stell' op u vast enz.

1.

O Drome ziel / geroepen' Heylig,
hoem 's Heeren roem en kragt,
Dooz 't heyl u toegebracht :
Uw staat die is voozzeeker beplig ;
Ter zaligheyt verkoren ;
Dies gaat men niet verlooren.

2.

Alleen maat / wilt tog niet vergeeten /
Uw aanbevoelen pligt /
Die u 't gemoet toe ligt.
Op moogt / 't is waar / een Heyl'ge heeten ;
Maar gp kunt ook wel merken /
Dat gp nu voort moet werken.

3.

Dolpb'rig met een heplig beeben /
Van uwe zalighept ;
Nadien Godts Weest u lepdt /

P

Om

Om na't vermogen u gegeven /
 In 's Heeren kragt te streeven,
 Nog HEYLIGER te leeven.

4.

Gp weet dat nog veel duysterheden,
 Beneeb'len uw verstant :
 Gp bind aan alle kant
 U ook met twyfling wel bestreeden /
 Gp bind verdorvenheden,
 Een wet in uwe leeden.

5.

Die daar gestaag een srydt konit voeren /
 En dikwils u verrast,
 Te doen 't geen u niet past :
 Dat baart dan smerte en beroeren,
 't Geen u benaudwt doet klagen /
 En zwaar valt om te dragen.

6.

Dit noopt de ziel die 't Gode lehen /
 De heyligheyt en deugt,
 Is tot zyns herten vreugt :
 Om zig dan nimmer rult te geven /
 In 't geen men heeft verkreegen /
 Maar die roond zig generegen /

Om

7.

Om in 't beginzel van genade /
 't Geloov' en heyligheyt,
 Zo vol van liefstphgeyt :
 Zig daar niet kunnend' in verzaden /
 Niet slegt's maar te volherden /
 Maar ryker steeds te werden.

8.

Tot dat 't volmaakte eens zal komen /
 Dat haar verheerlykt Hoofst
 Verworf, en heeft beloofd :
 En zo tot Hem werd' opgenomen /
 Om eeuwig daar te leeden /
 Daar 't alles werd gegeven.

128 DES BEVESTIGDE CHRISTENS,
'T VOLMAAKT VOORBEELT
VAN
H E Y L I G H E Y T,
den Geroepene
HEYLIGEN VOORGESTELT.

Te zingen als,

De Tien Geboden.

1.

O Zaal'ge ziel uyt Godt geboren,
Die Godt uw' Vader noemen ineugt:
Van Hem vooz 'g waereldt gront verkoren /
Tot Heerlykheyt en waare deugt.

2.

Die Godts natuure zyt deelagtig /
Daar toe Godts Geest u heeft bewogt /
En met zyn arm / zo sterk en kragtig /
Uyt 't duyfter heeft in 't licht gebogt.

3.

't Moet mi in al uw' wandel blyken
Dat gy Godt als uw Vader mindt,
En tragten zo Hem te gelpken /
Dat men Godts Beeldt in u bevindt.

MOET

3 6

Dat

4.

Dat doet zyn Dogt'ren en zyn Zonen /
Dus toonen zy uyt Godt gebaart /
Dat hebben z' allezins te toonen ,
Of zyn die groote Naam niet waardt.

5.

O Eernaam ! dat de sterbelingen /
Uyt lou're liefde van den Heer /
Dees onverdiende gunst ontfingen /
Wat is te schatten by dees Eer !

6.

Wat moet dit niet in elk betrekken /
Een alderscherpst toezien de oog /
Om tog te myden , 't geen zoud strekken /
Dat ymant opt tot smaat bewoog.

7.

Hoe moest men niet met yver jagen /
(Hoewel men 't niet op aarde vindt)
Godt in VOLMAAKTHEYT te behagen :
Dit past het regt geaarde Kindt.

8.

Ach Heylig my zo Heyl'ge Vader !
Ey bozint my na uw eygen Beeldt !
Ik quam u daar in langs zo nader /
Ward ik maar met uw Geest bedeeft.

De

NAVOLGING CHRISTI,

Het eygen Merk der

WAARE CHRISTENEN.

Te zingen als,

Psalm 103. Myn ziele wilt enz.

I.

Is dit het merk, waar aan men die moet kennen,
 Die Christi zyn : dat deze zig gewennen /
 Aan 't heylig spoor, dat hy volstandig hield ;
 Om alzins zo in woorden en in wandel,
 Nauwkeurig upt te drukken in zyn handel /
 En zyns te zyn, met lighaam en met ziel.

2.

Zyn die alleen, bevoegt daar in te roemen,
 Dat zy zig na zyn Name / Christ'nen noemen /
 Dat hy haar Heer is / zy zyn eigendom ?
 Hoe raar zyn die / en waar tog veel te vinden /
 Ook onder die / die zig al onderwinden
 Hem Heer te noemen ? sla uw oog eens om.

3.

Kom Jesus / doo; uw Geest Discip'len maken /
 Laat tog uw Woordt met Geest gepaart eens raken /
 De

De herten van zo veel / die na uw Naam /
 Zig zelve / zeer byzmoedig CHRISTEN noemen /
 En als uw volk / zig zelv' gelukkig roemen /
 Och! maak tog deze tot uw' dienst bequaam?

4.

Ja laat uw Volk / uw Schapen die 't haar Eere
 Zo wel als 't hare plicht is / u haar Heere /
 En zielen Herder volgen op het padt /
 Dat gy haar voorging, en hebt vorgeschreeven,
 Dog meer daar toe bequaam zyn / 't is haar leeven,
 En ziels lust / u te hebben tot haar schat.

5.

Maar ach! ja diemaal ach! en stof tot weenen!
 Haar herte ja / gaat wel in wens daar heenen;
 Maar als haar oog is op haar zelv' gekeert /
 Om in nauwkeurigheid / hun doen en handel
 eens neer te leggen / by haar Jesus wandel,
 Dan zien ze met veel schaamt / wat nog ontbreekt.

6.

Ach Jesu lief / wil zelv' uw Naam tot Eere /
 Uw eygen Volk / na uwen zin formeeren /
 Doe haar u volgen: laat het hun noopt toe /
 Dan u te zwerben / 't zyn uw eygen kind'ren:
 Dan zullen zy de smaat uw's Naams verhind'ren;
 Dat tog uw' goede Geest / dit aan haar doe;

Der

GELOVIGEN

ZIELS VERLUSTIGING.

Te zingen als,

Psalm 118. of 66. Zingt den Heer in den enz.

1.

Des menschen ziel / die nooyt zal sterven ;
 Maar als men sterft, nog leevend' is /
 Zal nimmer waare rust verwerven /
 Van al het zigb're dat 's gewis.
 Hoe vast het schijnt / 't zal hem begeeven /
 En als hy 't nu vol op zelv' heeft /
 En daar in schijnt gerust te leven ;
 Dan nog geen waare rust hem geeft.

2.

God algenoegzaam, die den zynen /
 De Godt des hepls en 's levens is /
 Als die komt in haar herte schynen /
 Die doet de ziel dan in 't gemis /
 Van al 't genoegen / dat dees dingen /
 Nog zomtijt geven / dog in schyn,
 Blot af te zien / en 't hert als d'ingen /
 Tot dingen die daar boven zyn.

o Hoe

3.

O Hoe kan zig de ziel verlusten!
 Dat weet die / die dat heeft gesmaakt /
 Als 't haar gegunt werdt stil te rusten /
 In Godt / en dat hy 't herte raakt :
 Om hy zyn eygen ligt, zyn deugden,
 Zo als het woord hem openbaart /
 t' Aanschouwen / dat verwekt een vreugde /
 Daar dooz men als ten Hemel vaart.

4.

Dus vind de ziel een zoet genoegen /
 Dat haar volkomen blydschap geeft /
 En zig na 's Heeren wil doet voegen /
 Zo hy 't vooz haar belcheyden heeft /
 Dus krygt men dan zyns ziels begeeren :
 Men wil niet anders als Godt wil,
 Men weet dat Godt maar mag regeeren /
 En daar in houd de ziel zig stil.

5.

Dus doet men hier de wil des Heeren /
 Gelyk men z' in den Hemel doet /
 Godt is de HEER, hy moet regeeren /
 Dat geeft eerst kalinte in 't gemoet ;
 't Bestuur haar's zelfs geeft z' aan Godts wille /
 Zy heeft 'er regt nog wysheyt toe /
 Daar meed' kan zy haar dirsten stillen /
 En maakt also haar zelfs niet moe.

6.

Om alles na haar zin te schikken /
 Gelpk ze wel te hooren plag.
 En om de zaken zo te wikken /
 Gelpk het vlees dat gaarne zag.
 Dus tragt men aan zig zelf' te sterven,
 Terwyl men waarlyk Gode leeft;
 Dit is die zoete rust te erben:
 Die Christus aan zyn Erb' Volk geeft.

7.

Dit is 't verlusten in den Heere,
 Dat God zyn Volk op aarde geeft /
 Het grootste dat men kan begeeren /
 En dat men hier te wagten heeft.
 Volmaakt zal 't zyn / als hier des Heeren
 Alwyze Raadt / zal zyn volbragt;
 Dan zal men by bebinding leeren /
 't Verlusten dat men nog verwagt.

ABRA.

ABRAHAM'S
STERKTE
Des
GELOOFS.

Te zingen als,

Psalms 115. Een yder moet epz.

1.

't **G**eloob' van Godes Liebelingen /
Werd dikwerf / door veel twyffelingen,
Omringt / gessingert op en neer;
En dus belemmert / Godt de eer
Te geven / die hem toebehoort /
Diet rustend', op zyn kragt en woordt.

2.

Daar men nogtans met vol vertrouwen /
Zyn hoop gerlist'lyk op kan bouwen /
Dat vast te stellen / hoed de ziel /
Dat hoe't ook gaat / geen moet onrbiet;
De Hoop, is op't Geloo' gegront /
In't woord der waarheyt / van Godes mondt.

3.

Hoe ligt quam Abraham te boven /
Van Godt gesterkt zynd' in't gelove /

Al wat van 't vlees wierd ingezagt :
Geen twyfelingen , hadden kragt /
Godts woord en magt , nam plings weg /
Al't ongelovig overleg.

4.

Dit 's ook de pligt van Abrams Kind'ren ,
Zyn geest'lyk Zaat / niets moet haar hind'ren :
Om staan te blyven in 't geloob' /
Door alle die inwerpen doob' /
Door 't vlees , en Satans list bedagt /
Staag strevend' / dat men die veragt.

5.

Godts Woordt , en Eedt dat is waaragtig ,
By die 't gezegt heeft / is Almagtig :
Zyn liefd' onwankelbaar , en trouw /
Zo 't hert na twyflen hellen wout ;
Men blyb' maar vast staan / en gesterkt /
Wat daar ook tegen woelt en werkt.

6.

De ziel krygt nieuwe moet en leeven /
Als men 't aan God kan overgeeven /
Al schoon dat ons verstant nog niet /
De midd'len ter verbuiling ziet :
By Godt is wysheyt , raat en kragt :
De ziel rust daar naar in / en wacht.

'k wil

7.

'k Wil dan niet twyflen; Godt ontêeren/
Heen / maar van Vader Abram leeren/
Te rusten op Godts Woord en Eedt,
Die Godt zyn Geelt'lyk Zaat, ook deedt:
Zyn Godt / is ook Godt van zyn Zaat,
Dat zig gerust op hem verlaat.

8.

Myn Hoop gevestigt op Godt Amen,
Die weet ik zal my niet beschamen.
'k Weet ook / 't geloob' dat is Godts werk.
Och Heer! vermeerder / maak het sterk/
En my als uw vriendt Abram Heer /
W in geloob / te geeven d'Er.

De

WERKZAAMHEYT

DES GELOOFS

VAN

JEZUS LIEFHEBBERS.

Te zingen als,

Psaln 77. Ik heb myn stem opgebeven enz.

I.

Liefste Jezus / troost der vroomen /
 Om my nederig te komen /
 Daar gy nu in heerlijkheyt /
 Na uw doot zyt ingelepdt /
 Om my voor u neer te buigen /
 En vrybozstig te betuppen /
 Wat'er in myn herte is;
 'k Weet en houd het voor gewis /

2.

Dat uw zupb're oogen stralen /
 Tot in 't diepste herte daalen /
 Daarom leg ik 't in uw schoot /
 Voor u open en ontbloot.
 'k Wens met al myn hert en zinnen /
 U op 't vuurigst te beminnen /
 'k Weet niet anders of zo ist!
 Dog heb ik daar in gemist.

3.

O myn Jezus! Godt der waarheyt!
 Die myn hert met meerder klaarheyt /

Wij

Als ik zelve / kent en ziet
 Liefste Heer! gedoog tog niet /
 Dat ik upt onkundt zoud liegen /
 En my zelve dus bedriegen /
 Gij behoed my tog daar vooz :
 Lepd my in het regte spooz.

4.

'k Zie / 't is waar / met 's lighaams ogen
 U nog niet, dat zal ik mogen
 Doen / als gy komt ten gerigt /
 Dan kryg ik eerst dat gezigt.
 Maar 't geloov' aan my geschonken /
 Doet myn liefde reedts ontbouken /
 Dat ik d'ing / dooz 't zigtb're heen ;
 Schoon hen lighaam blyft beneen.

5.

Liefde / eygen aan 't gelobe /
 Heft my Hemelwaarts / daar boven :
 Daar ik u nu zie gekroont /
 Daar g' uw heerlykheyt vertoont !
 Die van daar uw Geest kundt geven /
 Tot versterking van het leven :
 Dooz genaad' in my gewoogt /
 Toen gy in 't Verbond my voozt.

6.

Liefste Jezus / dat uw' Liefde,
 Tog myn hert ook daar doozgriefde /
 Daar 't nog hart is houdt en kil /
 g' Hebt de magt / en 't zy uw' wil :
 Laat het zo aan 't branden raken /
 Dat het mag in liefde blaken
 Liebende myn zelfs niet meer :
 Deen / NIETS neffens u myn Heer !

CHRIS.

240 DES BEVESTIGDE CHRISTENS,
CHRISTI BRUYDT,

ONDER HAAR

MEEDE GEZELLEN.

Te zingen als ,

Onze Vader in Hemelryk.

1.

Lief hebberg Jezu / die hem vindt /
En zo veel lieflyks in hem vindt :
Dat gy het gants begeerlyk schat /
Wat g' in geloob' van hem bevat /
En daar in zo veel heuch'lyks vindt /
Dat g' uyt roept / ZULK EEN IS MYN VRINDT.

2.

o Christen ! die dit hebt geleerd /
Om dat g' in 's Heeren huys verkeert /
En 't als uw 't huys is daar gy woont /
Daar u / uw' Jhesus werd't getoont /
In 't geen hem u zo lieflyk maakt ;
Dat gy tot hem in lief de blaakt.

3.

Waarom is hy niet in uw' mondt /
Zo als gy in uw hert hem vondt ?
Waarom spreekt gy niet meer van hem ?
Waarom verheft gy niet uw stem /
Tot die / die aan het blinkend' niet /
Zig blind met hert en ooge ziet ?

Spreek

4.

Spreek van uw' Jezus 't geen gy weet /
 Misschien dat gy hem overreedt /
 Te vragen wat hy is en heeft?
 En wat hy aan de zynen geeft?
 Dan hebt g' een rupin en open veldt /
 Te toonen wat Godts woozdt vermeldt.

5.

Wie weet wat God nog dooz u doet!
 't Hond zyn dat al dien overbloet /
 Die Jezus heeft, en elk aanbiedt,
 Zyn herte trof / en dat hy ziet /
 Dat hy nog arm is / blindt en naakt;
 En zo tot overtupping raakt.

6.

't Hond zyn / dat dit zyn hert betwoog /
 En Jezus dierbaar wierd in 't oog /
 En hy tot hem wierd uptgelokt /
 Dat God hem dooz zyn Geest ook trost.
 En wat was dan uw winst niet groot!
 Gy redd' een Ziele van den doot.

7.

Uw' Medt' Gezellen die met u /
 Uw Jezus lieben / wagten nu /
 Dat gy tot haar van Jezus sprekst /
 Waar toe ook nimmer stof ontzoekest /
 En beter reed'nen boert men niet /
 Daar elk meer ziels nut van gmet.

Q

En

8.

Een teeder Christen wordt ontstigt,
 Als een / die het genade ligt
 Bezit / zig selv' niet hooren laat :
 Dooz woorden ; blyken van die staat :
 't Geen zo een ziele vergenoegt ;
 En 't geen ook Christi vrinden voegt.

9.

O't Is te laag ! eens Christens staat !
 Dat men met laffe beuzel praat,
 De kostelpke tyd verquist /
 En dat daar Jezus wordt gemist /
 Daar zy te zamen zyn geschaart ;
 Maar dan vertoont m' eens Christens aart.

10.

Als Jezus liefde 't hert ontsteekt /
 En men zo t'zamen van hem spreekt,
 Dat d'een den ander sporen geeft /
 Om hoopt in 't leeven dat men leeft /
 Te toonen / dat hy in ons woont /
 Dat 's regt eens Christens aart getoont.

De
VOORZIGTIGE
CHRISTEN.

Te zingen als,

Al wat men hier in deze waerelt ziet.

1.

O Vrienden Christ die hem teer bemindt /
En in uw hert een zucht en pver bindt /
W te gedragen / dat elk die u zag /
W als een Eere Christi noemen mag;

2.

Wat is 't dan / dat u meer ten laste lepd /
Als dat by u steedt de bedagtzaamheyt
De wagt houdt, en het geen gy doet of laat /
Doopt vlekken brengt op uw genade staat.

3.

Men stel dat vast / dat pder op u ziet,
En meest wel lief deloos; zo men dan niet
Zorgbuidig mydt, 't geen aantoot geven kan,
(Zelv' schyn des quaats) elk stoot zig ligt daar an.

4.

De Waereldt die dog in het boze legt /
Heeft struykel-blokken voor u opgeregt;
Verzupmt gy toe te zien; gewis het zal
Eer gy het denkt / u brengen tot een val.

5.

De dingen die men onverschillig agt /
 Die geven / houdt men niet zorgbuldig wagt /
 Aan zwakke zielen stof tot ergernis /
 't Geen sterker Christi'nen onbetaamlyk is.

6.

Was men tog noopt zo op zyn zin gezet /
 Werd op het aanstoot geeven meer gelet /
 Men gaf het vlees zo niet den rupen toom /
 Men leefde niet zo liefd'loos zonder schroom.

7.

Men droeg dan zorg / dat niemand ergernis,
 't Zy dat hy buyten, of reedts binnen is /
 Van ons oopt kreeg door onze eygen schult /
 Dus werd van ons de liefde Wet vervult.

8.

Dan is men in die wensb're ziels-gestalt /
 Die onze God ten hoogste welgevalt :
 Dat men vrymoedig tot hem nad'ren mag /
 En in gelove wagten op zyn dag.

9.

Die dag : daar in dat Jezus 't Erref deel /
 Hem toegekent / te zamen / dan geheel
 Volmaakt, en zonder vlek, ter heerlykheyt
 Zal leyden / in de zaal'ge eeuwigheyt !

Het

Het
W A A R E
Z O U T D E R A A R D E.

Te zingen als,

Zoet Gezelschap dat met my.

I.

Chrisfen noemt uw Christus Zout,
't Zout der Aarde, lieve houdt
Og dat woord in uw' gedagten/
't Zp u altoos in den zin/
Zoekt 'er ernstig na te tragten;
Daar zpn nutte lessen in.

2.

't Zout is zuyver van 't verderv.
't Is ook zeeher / 's Heeren Erb/
Is het ziels-verderv ontkomen,
(Daar ons 't ongelooft in houdt)
In Godts Zout-Verbondt genomen /
En dus onverdervbaar Zout.

3.

Liefd' in onverdervlykheyt,
Heeft Godts Geest (die haar geleydt)
In haar binnenst doen ontbranden/
En zo voos verderv behoet /
En gemaakt een Spys-Of 'rande:
Gode aangenaam en zoet.

Q 3

Zp

4.

Zy zyn 't Zout ook van de Aardt,
 Die Godt nog om haar bewaardt :
 Godt die wild' zyn deugden toonen /
 In het menschelyk geslagt /
 Dat de Aarde zoud' bewoonen /
 Zynde daar toe voortgebragt.

5.

't Is om 't uytverkooren Zaat /
 Dat' op heden nog dus staat :
 Zy zyn dus het Zout der Aarde,
 Nog 't is ook de Wardeling /
 Die Godt in zyn lankmoedt spaarde /
 Die bedoelt werdt zonderling.

6.

Een geloobig Christens pligt /
 Is dat hy alomme stigt.
 Aards gezinde, zyn de meeste /
 Daar hy steeds meed' omme gaat /
 Zulke / die nog wel ten bzeetste /
 Zeer gerust zyn in haar staat.

7.

Deez' heeft men het heylzaam Zout,
 't Woordt, dat vooz 't verderv' behoudt,
 Ernstig op 't gemoet te drukken /
 Schoon het al wat smerte gaf /
 Moog'lyk doet het Godt gelukken!
 En rukt van 't verderv' haar af.

d' Of=

8.

d'Offerg die m' in d'Ouden Dag,
 Godt ten Syys te brengen plag/
 Moest men met het Zout dooymengen/
 Of 't was Godt niet aangenaam;
 Maar 't met Zout doorkneet te brengen/
 Was 't daar toe alleen bequaam.

9.

Chyften / is 't uw'g herten wens/
 Dat ook uwen eben meng/
 Godt mogt welgevallig werden/
 Wees aan hem een smaak'lyk Zout,
 Blyb met liefd' daar in volherden:
 Wie weet of g' hem niet behoudt.

10.

o Dat noopt een zoutloos woordt/
 Wierdt upt onze mondt gehoordt/
 Maar altpdt genaad' mogt geeven/
 En een ziele medicyn,
 Dat zoud' aan der Chyft'nen leven/
 't Regt cieraat en eere zpn.

11.

Wierdt 'er zo een geur versprept/
 Van een zup'te heplighept;
 Omtrent alle die ons zagen/
 Upt een reyn gemoedt gebaart/
 Dat was Gode te behagen/
 En het Zout zpn van deez' Aardt.

Der

G E L O O V I G E N G E R U S T E W O N I N G ,

E N

V R Y E T O E G A N G .

Te zingen als,

Zoet Gezelschap dat met my.

1.

Wat men hier beneden ziet /
 't Geen het schynt dat is het niet :
 't Kan geen waar genoegen geeven /
 Wan geen mensche die hier leeft /
 Om daar in gerust te leven /
 Die Godt tot zyn deel niet heeft.

2.

Van die rust die d' Aard' belooft /
 Wordt de ziel wel haast berooft,
 't Mag een oogenblikke schynen /
 Als een stille Zee die haast /
 Hare kalinte doet herdwynen /
 Als de wind daar over blaast.

3.

In het aldermooyste weer,
 Storten onweers buyen neer /

Maar

Waar gaat dan een ziele heen;
 Aan de waare rust gewent?
 Na zyn Godt: die is 't alleene/
 Die hy als zyn Rosteen kent.

4.

Hoe gelukkig is hy dan/
 Die met waarhept zeggen kan/
 Godt is my een Rots en sterkte,
 Daar ik als ik eenig leet/
 Zie te komen/ en vermerkte/
 Zeer gemoedigt heeren treet?

5.

Daar ontduyk ik al 't gedruys/
 Godt die is myn rust en 't duijs
 Daar ik beplig in han woonen,
 En geduurig in kan gaan:
 'k Ga Hem daar myn leet vertonen/
 En hy neemt myn zaak straks aan.

6.

Zelf in 't diepste van de nagt/
 Als men op geen Blinden wagt/
 Ga ik derwaards: noopt ontpdig/
 Is het oopt/ als ik daar kom/
 Niets maakt my den weg onbeplig/
 En ik keer verquikt weêr om.

7.

Beplryk Bondtgenoot/ die Godt
 Heeft ten Steenrots, en ten Slot!

Q 5

Deez'

DES BEVESTIGDE CHRISTENS,

Deez' wil hy die gunst betoonen /
 Dat hy steeds tot Hem mag gaan /
 Als zyn Huys om in te woonen ,
 Hebbende het regt daar aan.

8.

O Myn Godt! myn hoogste goet!
 Als my eenig leet ontmoet /
 Gun my vryheyt zonder schroomen /
 Dan tot U als tot myn Huys,
 Met een nedrig hert te komen :
 Tot verligting van myn kruys!

9.

By U is myn ziele stil /
 In't berusten van uw' wil /
 Daar in vind het hert haar sterkte,
 Laat het buigen om dan maar /
 Bypen / raazen / woelen / werken /
 't Hert blyft by u effenbaar!

10.

Dat 's een Hemel op der Aardt;
 Niets op aarden is zo waardt :
 In Godts Heyl'ge wil te rusten /
 Is het leven van myn geest;
 Daar in kan ik my verlusten /
 'k Ben dan nergens booz bezweet.

De
HELDEN GODTS,
IN DE
GEESTELYKE STRYDT.

Te zingen als,

Wie sleeet benchelyker dagen.

I.

't **Z**ijn gewijs des Satans streeken /
Daar hy veel door verblint :
Dat zy in die dwaasheyt steecken /
Dat men byandt kent nog vindt ;
Als maar zulken / die van buyten ,
Met een uysterlyk geweld /
Want in zyn welvaart stupten /
Loerend maar op roof en gelt.
Loerend maar op roof en gelt.

2.

Anders vind het 't volk des Heeren /
Die God d'oogen heeft verligt /
Deeze zien (waar zy haar heeren)
Veel gevaar en hoog verpligt ,
Om niet zorgeloos te slapen /
Maar byandelyk omringt ;
Dat haar roept ter wagt en wapen ,

Daar

Daar haar nu de noot toe d'zingt.
Daar haar nu de noot toe d'zingt.

3.

Satan, waereldt, en't bedenken
Van het ongedode vlees,
Leggen toe om haar te krenken /
En verepschen wagt, en vrees;
Ligt (3p weeten't door bebinden)
Kreegen 3' voordeel / want elk tragt
Haar te vangen en te binden /
Hield men niet gestadig wagt.
Hield men niet gestadig wagt.

4.

Jesus / Dorst van't Hepr des Heeren /
Heeft 3pn volgers hoog belast /
't Geest'lyk waken wel te leeren /
Dat geen vbandt haar verrast.
Nog in voor of tegenheden,
Werd het oopt van u gedacht /
'k Heb geen noot, het is nu vrede /
O Zeer schielph! onverwagt.
O Zeer schielph! onverwagt.

5.

Onder schyn van bynd'lykheeden /
Komen 3p al veeltydts aan /
En of 3p ons voordeel deeden ;
En haar toeleg is verraan.
d'Alderloofste en't meest te vreezen /

Is het vlees dat in ons woont;
 Deez' zal ons het schaad'lpkist wezen /
 Zo men 't eenigzing verschoont.
 Zo men 't eenigzing verschoont.

6.

Na't Prophetis woord vermelden:
 Zoud den Euangelj dag /
 Leeb'ren zulke dapp're Helden,
 Die men in het stryden zag /
 Mannelpk den vband keeren,
 En in allen aanbal staan;
 Ja om zig zo te verweeren /
 Dat men haar te keer durst gaan.
 Dat men haar te keer durst gaan.

7.

Mogt die Helden moet tog blyken /
 Queet zig elk zo in den strydt /
 Deed men zo den vbandt wpen /
 Daar men nu zo veel van lydt /
 't Vlees en die verdorventheeden /
 Dat elk tot zyn sinert gevoelt /
 Doode men de aardze leeden /
 En wat nog in 't herte woelt.
 En wat nog in 't herte woelt.

8.

Nog de waerelt, nog den boozen,
 Hreegen zo veel voordeel niet,
 Men won meer op den godloozen /

Als

Als men nu gemeenlyk ziet :
 Magtig Heere der Heerscharen !
 Schep in hun eens Helden moet,
 Die op tot u dienst komt gaaren/
 Opgesogten doo; uw Bloet.
 Opgesogten doo; uw Bloet.

9.

Doetze in u steeds triumpheeren,
 Als verwinnaars doo; 't geloov,
 Datz' als Helden wederkeeren/
 En den Satan roof op roof
 Steedts ontrukken ! zo vermeere/
 Heere Jezus 't zalig Rijk/
 En 't werde u tot roem en eere,
 Nu en namaals Eeuwiglyk.
 Nu en namaals eeuwiglyk.

De

CHRISTEN, S T E R K

I N D E N

H E E R E:

Te zingen als, .

De 10 Geboden: Hef op enz.

1.

Zet op / o Christen! aangeschreeven /
Om onder Jezus Heyl-banier,
Getrouw te sterben en te leven /
Ontziet geen vband trots en fier.

2.

Geen vband maak u noopt verleegeu /
Hoe veel, hoe magtig in den schyn /
Sta vast / zo veel zyn u niet teegen,
Als dat 'er met, en voor u zyn.

3.

Dreest niet / of op zult staande blyben /
Zeg noopt in my en is geen kragt;
't Is waar / 't gewelt zoud boven dypen /
Had Heprvorst Jezus niet de magt.

Om

4.

Om in het stryden u te sterken /
 En door zyn Geest die in u is /
 Met Helden-moet u te bewerken /
 Na zyn getrouw getuygenis.

5.

't Opand'lpk Heer / heeft geen vermogen /
 Al uyt uw' veiligheyt te slaan :
 Blyb' maar op Godts beloften oogen /
 En houd 'er in geloov' maar aan.

6.

Loop met geloobige gebeden ,
 Uw Heerboest tot uw' hulpe aan /
 In hem gesterkt en zo gestreeden ,
 Blyft men als overwinner staan.

7.

Gp strydt als onder zyne oogen /
 Uw zwak , en kragt is Hem bekend /
 Zyn teerheyt zal het noopt gedogen /
 Dat gp van Hem wordt afgewent.

8.

Werd gp oopt door verzuym van waken ,
 eens overrompelt , en verrast.
 Dat moet u wel aan 't herte raken /
 Tot schaamte / wyl 't geen Helden past.

Doo

9.

(Dag niet ontmoedigt,) nu beleeden
Dat men zeer dwaas gehandeld heeft /
En met een nieuwe moet gestreden /
Maar toe uw Dofst weer kragten geeft.

10.

Zo gp een wonde had gekreegen /
Die u't verzuym veroorzaakt hadt /
Hy is ter heeling u geneegen /
Hy heeft uw regterhandt gevat.

11.

Hy wil u als ontfermer leyden /
Houd hem maar vast, gp hebt geen noot.
Hoopt / neen noopt zal hy van u schepden /
Dies is uw heylstaat wis, en groot.

De
ROEMENDE CHRISTEN

IN
GODTS GELEYDING.

Te zingen als,

Psalm 116. Ik heb den Heer lief enz.

1.

Verhaal'ge Heer / en Algenoegzaam Godt!
'k Bind aan myn zielvermogens geen betomen /
Wpl gy my hebt in uw verband genomen /
En tot my zegt / Ik ben uw deel en lot.

2.

o Heplepk deel! o Ziel verzaad'gend goet!
Wat kan, wat zal op d'aard' my nu ontbreken!
Als al het Ondermaans al is geweeken /
Zyt gy, en blyft de steun van myn gemoet.

3.

De Moet ontvalt my niet, schoon my begeeft /
't Geen 't yd'le hert nu schynt te vergenoegen:
Ik kan en wens, my voortaan nu te boegen /
Da 't geen Godt over my bescheyden heeft.

Godt

4.

Godt is en blyft myn Godt / die my gelepdt:
 Dies breeg ik niet / 'k rust in het welgeballen /
 Van myn Verbondts Godt, 'k agt het niet met allen /
 Ik ben gemoedigt zelv in tegenhept.

5.

Godts Lepding / maakt my alle weegen goet /
 Hoe hart en moeylyk 't vooz het vlees mag schynen.
 Zyn ligt doet alle duysterhept verdwynen /
 Godts by zyn, maakt my al het bitter zoet.

6.

Myn Godt / zo opt die breeze my beblael /
 Dat uo gelepd' my opt nog zoud ontbreken /
 Dan was myn steun, op u nog niet geweeken /
 Gy blyft dan nog de sterkte van myn ziel.

7.

Gy naamt my tot uo Bondgenoot niet aan /
 Om my nog eens t'ontwopen of begreben /
 O Peen! schoon ik niet ben getrouw gebleeven;
 Zelv als ik val / of ergens vooz mogt staan.

8.

Gy regt my op, gy hebt myn hand gebat;
 Gy heeldt my / als ik wonden heb gekreegen:
 Dus laat gy / o myn Godt! my noyt verleegen!
 Myn trouwe Lepdtsman op myn levens padt!

9.

Dus sterkt gij mij / dat hebt gij in 't Verbondt,
 Mij toegezegd / getrouwe Godt / Godt Amen,
 Mij hoop op u / zal mij ook noot beschamen /
 Al bleef deez' aard niet staan / waar datze stont.

10.

Ik vrees geen doot / dan zal / dat weet ik Heer!
 Al 't zigtb're dat ik zie mij gants begeben;
 Maar laat ik 't missen / Godt is mij het leven!
 Zelf in den doot / wat hoev', wat wens ik meer?

11.

Mijn Godt ! gij zult tot aan , ja over doot,
 Mij met uw handt vast houden en geleiden /
 Gij greep mij niet / om dan van mij te schepden /
 Maar om ter rust te leiden in uw' schoot.

12.

Ik suppg dan in mijn ziels vernoegend erb' /
 Godt is mijn Godt , en zal het eeuwig wezen /
 Ik heb des niets voor doot nog graft te vzezen /
 Mijn Bondts-Godt / is mij ALLES als ik sterb !

B L A D W Y Z E R

D E R

G E Z A N G E N.

A.

A Ch Heer hoe lieflyk is 't en goet.	10
Als Godt zig zelv komt openbaren.	60
Al juychend nu met hert en oog.	177

B.

'k Ben de waereldt uitgetrokken.	88
Begeerige ziel wenst gy getroost en veylig.	201

C.

Christen wit gy Gode leeven.	91
Christen noemt u Christus 't Zout.	245

D.

Driemaal gelukkig die vrymoedig.	3
Die Jehovah regt zal eeren.	7
De liefde die ik moet.	17
Dus ben ik o myn Koning weer genadert.	33
D'alwyze Godt schiep alles tot zyn Eer.	79
De liefde die van Godt.	85
Die niet vreemt is by zig zelve.	100
De laster zugt en bitt're haat.	105
Des Satans list en boze vonden.	148
De Christen regt bewrogt door 's Heeren Geest.	158
De heyligheyt der Bontgenoten.	223
Des menschen ziel die noyt zal sterven.	232
R 3	Des

B L A D W Y Z E R.

E.

Een Christen die zyn pligt na 't nieuw verbont.	39
Een ziel die Godt van herten mint.	51
Elk onzer schik nu hert en stem.	76
Een Christen die het geest'lyk leeven heeft.	217

G.

Godtsdienstig Christen , die in waarheyt Gode leeft.	49
'k Ga hier in het groen alleen.	56
Godtsdienstig Christen vrygekogt.	125
Godtsdienstig Christen wie gy zyt.	161
Gy hebt , ô Godt ! uyt liefde door uw kragt.	207
't Geloov van Godes Lievelingen.	235

H.

Heylig driemaal Heylig Heere.	12
Het is geen Doop die Christen maakt.	22
Hier zit ik afgezonderd neêr	24
Hoe heuchlyk is myn ziel het eenzaam.	54
Het regt Godtsdienstig Gode leven.	65
Hef ô myn ziel u op na boven.	70
Hoe gelukkig is een Christen.	82
Heere die geen ander hert.	102
Het grootste eind van al wat Godt gebiedt.	114
Het is een noemeloos getal.	185
Hy die de Christens Loopbaan lopen zal.	187
Hoe kan een die gevoel nog leeven heeft.	203
Hoe heerlyk is het onderwijs van Godes Geest.	205
Het heuchlyk padt den wandel en betragten.	221

I.

Ik heb blymoedig my begeben.	138
Jesu lief Godts eygen Zoone.	165
Ik	Ik

DER GEZANGEN.

Ik roem Heer uw getrouwigheyt.	190
Ik moet van goeder herte zingen.	210
Is dat het merk waar aan men die moet kennen.	230

L.

Leer my ô Godt, 't Godtsdienſtig zingen.	35
'k Laat een ander dat genoeg.	119
Laat ons opmerkend aan.	141
Liefſte Jezus Zaligmaker.	215
Liefſte Jezus trooft der vroomen.	238
Liefhebbers Jezu die hem mint.	240

M.

Meeddogent Heer die door uw groote goedigheyt.	28
--	----

N.

Nu is 't tyt uw Heer te loven.	194
--------------------------------	-----

O.

Ô Chriſten die de Euangeli dag.	1
Ô heuchlyk Heylmaal daar ik heden.	30
Ô zegenryke Godt.	37
Ô aangename dag des Heeren.	41
Ô hoe vry en onbekommert.	43
Ô Chriſten die door Chriſtus hebt dien zegen.	67
Op myn ziel nu op na boven.	73
Ô Heer die my ten duurſte hebt gekogt.	93
Opregte ziel die voor den Heere.	108
Ô Chriſten ziel zinkt gy niet weg.	130
Ô God des levens die my 't leeven.	133
Ô verblinde ſtervelingen.	135
Ô overdierb're ſchat geloove.	145
O vro-	

BLADWYZER DER GEZANGEN.

O vrome ziel geroep'ne Heylig.	225
O zaalge ziel uyt Godt geboren.	228
O vrinden Christi die hem teer bemint.	243

R.

Roem ô myn ziel met vrolykheyt.	14
---------------------------------	----

V.

'k Voel myn ziel in liefde ontfteeken.	97
'k Veste nu met hert en oog.	152
Volzaalge Heer en Algenoezaam Godt.	258

W.

Wat is het Christendom verheven.	5
Wat is het heuchlyk voor 't gemoet.	62
Welzaalge die wel sterven kan.	122
Wie moet die niet gelukkig noemen.	155
Wie kan de Liefde Godts na waarde.	174
Wie blyft nu nog van verre staan.	212
Wat men hier beneden ziet.	248

Z.

Zo dra als ik hier 't ligt zag Heer.	20
Ziel die Godt hebt leeren kennen.	95
Zeeker zal myn Heer eens komen.	170
't Zyn gewis des Satans strecken.	251
Zyt gy ô Christen aangeschreeven.	255

**THIS BOOK IS DUE ON THE LAST DATE
STAMPED BELOW**

**RENEWED BOOKS ARE SUBJECT TO IMMEDIATE
RECALL**

LIBRARY, UNIVERSITY OF CALIFORNIA, DAVIS

Digitized by Google
Book Slip-50m-8,'66 (G5530s4) 458

Nº 461706

**Leeuwaarden, N.S.v.
Des godsdienstige
Christens zielsver-
lustiging.**

BV470

L4

1730

**LIBRARY
UNIVERSITY OF CALIFORNIA
DAVIS**

